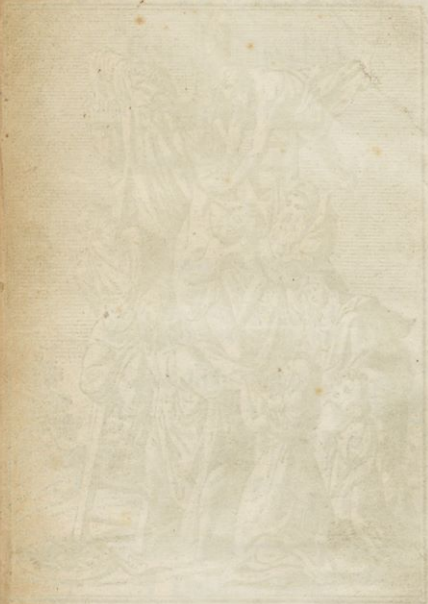

22895

prohibet hunc tractatum

2

OBISKOVANJE

JESUSA KRISTUSA

v presvetim

refhnjim telesu,

in

posdravljenje

MARIJE,

prezhiste devize.

(Peti natif.)

V Ljubljani 1855.

Na prodaj per Janesu Klemensu, bukvovesu.

V natif tih bukev fo milostljivi Firfht

Gospod Gospod

Anton Alojs,

Ljubljanski Škof 29. velkiga serpana 1831 dovolili.

Predgovor.

Sin boshji Jesus Kristus je per sadnji vezherji kruh in vino v svoje presveto reshnje telo in v svojo presveto reshngo kri spreobernal, in je tudi svojim aposteljniam in vsim svojim namestnikam sapovedal, de naj to v njegov spomin delajo, de naj tudi tako, kakor on, kader bodo njegov spomin obhajali, (to je, per sveti masli,) kruh in vino v njegovo presveto telo in v njegovo presveto kri spreobernejo; sakaj njegovo veselje je, med nami biti, in je sam rekel, „de hozhe per nas ostatic vse dni do konza sveta“.

Ker je tedej Jesus tako rad per nas v presvetim reshnjim telesu, sakaj bi mi ne bili radi per njem v njegovi drushini? Ljubi moji kristjanje! kateri Jesusa resnizhno ljubite, in mu tudi svojo ljubesen shelite skasovati, glejte, s tem mu jo lahko posebno lepo skasujete, zhe ga bote radi in poboshno v presvetim sakramentu obiskovali, in ponishno molili. Leto obiskovanje vam bo k svelizhanju vashih dush veliko pomagalo; vas bo zhe dalej bolj v ljubeshni boshji poterdilo, vam bo vezhi skerb do molitve dalo, vam bo pomnoshilo vasho ponishnost, poterpeshljivost, pokorshino, ljubesen do blishnjiga in vse lepe zhednosti, od katerih nam je Jesus v svojim shivljenji na svetu nar lepshi sglede dajal. — Per obiskovanji presvetiga reshnjiga telefa, v presveti

drushini Jesusovi, bote prav sposnali, kako prazno in nezhimerno je vse posvetno veselje; bote sposnali, koliko je vredna naša duša, sa ktero je Jesus toliko storil in terpel; bote sposnali, kako velika hudobija je greh, ker je le savoljo greha mogel Jesus toliko terpeti. Tukej bote prav sposnali, kako neskonzhno velika je Jesusova ljubesen do nas ubogih gresnikov, ker nas per vsi naši nehvaleshnosti in hudobii vender she ne sapusti in ne savershe, ampak ljubesnjo nashiga spreobernjenja zhaka. S eno besedo, v obiskovanji presvetiga reshnjiga teleša najde vsaka ver na kershanska duša nar vezhi gnade, nar vezhi perpomozhke sa vezhno svelizhanje in nar vezhi poveselenje, kakor sam Jesus pravi: „Pridite vsi k meni, kteri ste revni in s teshava-

mi oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, vas bom poveselil“.

*Torej vam prav posebno prep-
rozhim, ljubi moji kristjanje! pridno
in poboshno obiskovanje presvetiga
reshnjiga telefa. Kdor ima perlosh-
nost, bo prav dobro storil, in bo
sa svelizhanje svoje dushe lepo po-
skerbel, zhe bo vsak dan shel obiskat
svojiga nar boljshiga perjatla Jesusa
v presvetim reshnjim telesu. Kdor pa
tega vsak dan ne more storiti, naj
si persadeva, de ga vender tolikokrat
pride obiskat, kolikorkrat utegne; po-
stavim ob nedeljah in prasnikih.*

*Srezhen je, kdor terdno v Jesu-
su veruje, in ga s ozhmi vere gleda,
kako ljubeshnjivo sedi na sedeshi svoje
milosti v presvetim reshnjim telesu!
— O s kakoshnim veseljem, s ka-
koshnim saupanjem, s kakoshno lju-*

besnijo se tak perblisha k milostivimu kralju vezhne ljubeshni! — Taxi-ga ni treba veliko opominjati in per-ganjati k obiskovanju presvetiga resh-njiga telefa.

Ker je pa Marija sa Bogam nasha nar vezhi pomozhniza in Jesufova preljuba mati: najdete, ljubi moji kristljanje! po vsakim obiskanji Jesusa tudi molitve do njegove preljube matere Marije. Opravite tudi to andoht s saupanjem in s ljubeshnijo, in bote velike gnade prejeli, ktere vam bo Marija od Boga sprofila.

Sadnjizh vas prosim, profite tudi sa-me, kadar pridete pred kralja vezhne ljubeshni.

Friderik Baraga,
nekdaj kaplan v Metliki,
sdaj fhkof in misijonar v Ameriki.

The first part of the book is devoted to a general
 description of the country and its inhabitants.
 It is a very interesting and useful work.
 The author has done his best to give a
 full and accurate account of the country.
 The book is well written and is a
 valuable addition to the literature of the
 subject. It is a book that every one
 interested in the subject should read.
 The book is a very good one and is
 well worth the price. It is a book
 that every one should read. It is a
 very good book and is well worth
 the price. It is a book that every
 one should read. It is a very good
 book and is well worth the price.

Molitev

pred obiskanjem presvetiga
rešnjiga telefa.

Moj Bog in Gospod, Jezus Kristus!
kteri si is ljubesni do nas v presvetim
sakramentu nozh in dan prizhujozh,
in s veliko ljubesnijo nas zhakash in
vabish, de bi te prishli obiskat; terdno
verujem, de si rešnizhno prizhujozh
v presvetim sakramentu altarja; po-
nishno te molim in sposnam svojo ve-
liko nevrednost; sahvalim te sa vse tvo-
je gnade, posebno te danf sahvalim sa
te gnade, de mi v tem presvetim sa-
kramentu samiga sebe daješh; de je
tvoja mati, prezhista deviza Marija,
tudi moja mati in moja besedniza pred
teboj; in de si me danashnji dan spet
poklizal te v tej zerkvi obiskat.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jesus! iz zeliga ferza te tukaj zhaftim in molim v presvetim sakramentu, pervizh sato, de fe ti sahvalim sa ta prezhudni sakrament, v katerim nam svojo nar vezhi ljubezen fkasujesh, drugizh sato, de vfaj nekoliko popravim tisto neizrezheno krivizo in nezhaft, ktero ti neverniki, krivoverzi in tudi malopridni katolski kristjani v tem presvetim sakramentu delajo, in tretjizh sato, de bi s svojim obiskanjem in pozheshenjem tebe, o prezhaftiljivi Jesus, po vsih tistih krajih navsim svetu pozhaftil, v katerih fe ti v presvetim sakramentu sapushen bres pozheshenja snajdesh.

Moj dobrotljivi Jesus! perferzhno te ljubim, tebe svojo nar vezhi dobroto; is ljubesni do tebe mi je is ferza shal, de sim gresnil, de sim tvoje ljubesnjive sapovedi prelomil, ktere mi le sato dajesh, de bi me zhafno in vezhno frezhniga storil; sdaj pa terdno fklenem fe sa v prihodnje s tvojo gnado in pomozhjo vsih gre-

hov in grešnih perlošnost fkerbno varovati, de te, o vezhna dobrota, vezh ne rasshalim.

Sdaj fe pa jest nevredna stvar tebi svojimu dobrotljivimu stvarniku, popolnoma srozhim. V tvojo sveto voljo vdam svojo flabo, le she prevezh na hudo nagnjeno voljo; v tvoje sveto ferze poloshim svoje revno, merzlo, nehvaleshno ferze, in te ponishno prosim, usmiljeni Jesus! ushgi v mojim ferzu ogenj boshje ljubeshni, in vsemi is mojiga ferza vse to, kar ti ne dopade, in kar me tvoje ljubeshni nevredniga dela. — Vesh shelim tvoj biti, popolnoma fe tebi dam; stori s menoj in s vshim, kar je mojiga, po svoji sveti volji. Sdej nish druziga ne ishem, nish drusiga ne shelim, kakor tvojo ljubeshin smiram imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrim do konza stanoviten ostati.

Perporozhim ti pa tudi vse verne dushe v vizah, in prosim sa-nje, slasti sa tiste, ktere so f posebno po-

boshnostjo ta presveti sakrament moli-
le in zhaftile, in so bile tvoji neoma-
deshani materi s posebno ljubesnijo
vdane. — Ravno tako te danš tudi
prosim sa vse svoje dobrotnike, pri-
jatile in sovrashnike, in sa vse terdo-
vratne grešnike, de bi jim dodelil
duha resnizhne pokore.

Sdej pa sbe sklenem vse shelje
in sdihovanje svojiga serza s ljubesnji-
vimi obzhutljeji tvojiga presvetiga ser-
za, o Jesuf! in tako sklenjene jih
dam tvojimu nebeshkimu Ozhetu v
dar, in ga prosim v tvojim svetim
imenu, de bi jih is ljubesni do tebe
miloftivo uflifhal. Amen.

(Ljubi moj kristjan! to molitev smoli vselej
pred obiskanjem presvetiga sakramenta.)

Pervo obiskanje.

Poglej, moja dušha! tukej je stude-
niz vsih gnad in dobrot, **Jesuf Kristuf**
v presvetim sakramentu. — **On sam**
pravi: „**Kdor je shejin, naj pride**
k meni, in naj pije“. *) — **O ka-**
ko velike gnade so svetniki vsih zha-
fov is tega studenza presvetiga sakra-
menta sajemali, kjer nam Jesuf vse
saflushenje svojiga terpljenja in svo-
je britke smerti deli, po besedah pre-
roka: „S veseljem bote vodo sa-
jemali is studenza Svelizharje-
viga“. **)

Brumna dušha is reda s. Klare,
ktera je bila savoljo svoje velike lju-
besni do svetiga rešnjiga telefa ime-
novana nevesta presvetiga sakramenta.
je bila vprafhana, kako de se more

*) Joan. 7, 37. — **) Is. 12, 3.

vender toliko ur pred svetim rešnim telesom pomuditi, kaj de moli in premišljuje? In je odgovorila: „Zelo veznost bi hotla pred svetim rešnim telesom biti. Kaj ni tukaj ravno tisti Bog rešnično prizhujoh, kateri je v nebesih shivljenje vsih svelizhanih? In me she vprashate, kako se morem tukej tako dolgo pomuditi, kaj delam? Ah! kaj zhlovek ne stori pred svetim sakramentam! Ljubi, povishuje in zhasti, hvali, profi, sheli. — Kaj pa berazh stori pred bogatim zhlovekam? kaj stori bolnik pred sdravnikom? kaj shejni pred studenzam? ali kaj lazni, kader pride k misi, kjer je polno jedi?“ —

O moj dobrotljivi in preljubesnivi Jesuf, moje shivljenje, moje upanje, moje bogastvo in edina ljubesen moje dushe! ah, koliko si mogel terpeti in prestati, preden si se nam v presvetim sakramentu sapustil! Strašno smert si mogel pred stori, de te sdaj na svojih altarjih imamo. Koliko sanizhevanja in nezhasi si mogel she v

tem presvetim sakramentu preštati, ker shelish smiram med nami prebivati. — Tvoja ljubeshin, o Jesuf! ki jo do naf imash, in tvoje shelje, de bi tudi mi tebe ljubili, premaga vse.

Pridi tedaj, o vezhni vsigamogozhni Bog, pridi v moje ferze, in sapri sa feboj vrata mojiga ferza, de ne bo nobena stvar vezh va-nj mogla, de bi nekoliko tiste ljubeshni febi vse-la, ktero sim vfo tebi dolshan, in ktero ti tudi popolnoma dam. Ti sam, moj preljubi Jesuf! bodi moj gospod; tvoj shelim popolnoma biti; in zhe ti kdaj ne bom svešto pokoren, me ojštro poshtrafaj, de si bom v prihodnje bolj fkerbno persadeval tvojo sveto voljo vselej dopolniti, in ti v vsih rezheh dopasti.

Ponishno te prosim, moj dobrotljivi Jesuf! daj mi gnado, de poshmal nobeniga drusiga veselja ne ishem in ne shelim, kakor f svetim shivljenjem tebi veselje delati, tebe v presvetim sakramentu skritiga Boga vezhkrat obiskati in pozhasitati, in pre-

sveto rešnje telo vselej s perferzhno ljubesnijo vredno prejeti. — Naj ishekdor hozhe, posvetniga bogastva; jest pa drusiga nizh ne ljubim in ne shelim, kakor tebe, o **Jesuf!** in neismerjeno bogastvo tvoje ljubesni. — Tega ishem tukaj pred teboj, o **Jesuf** v presvetim sakramentu! Daj mi, de popolnoma febe posabim, in le v tvojo nefkonzhno dobroto mislim.

O sveti **Serafi** nebeshki! ko bi vam smel sa kakofhno rezh nevosfhliv biti, bi vam bil ne sa vasho vifoko zhaft, ampak sa tisto gorezho ljubesin nevosfhliv, s ktero vi svojiga in mojiga **Boga** ljubite. — Ah! uzhite me, kaj naj storim, de ga bom prav ljubil in rasveselil. —

O moj **Jesuf!** tebe samiga shelim ljubiti, tebi samimu shelim dopasti!

Obhajilo v duhu.

(Ljubi moj kristjan! to obhajilo v duhu vselej po obiskanji svetiga reſnjiga teleſa prav s andohtjo opravi.)

Moj Jeſuf! terdno verujem, de ſi v preſvetim ſakramentu reſnizhno prizhujozh. — Is ſerza te ljubim zhes vse, ker ſi ſam na ſebi vse ljubezni vreden, in meni neſkonzhno dobrotljiv. — Moja duſha te sdaj ſheli prejeti; ali ker mi sdaj ni perpuſheno tebe, o Jeſuf! v preſvetim ſakramentu reſnizhno prejeti, te proſim, pridi vſaj s ſvojo gnado in s ſvojo ljubesnijo v moje ſerze. — Ljubesnivo te objamem, o Jeſuf! in ſe ſhelim popolnoma s teboj ſkleniti. — O ne perpuſti, de bi bil kdaj od tebe odlozhen.

(Ljubi moj kristjan! po tem, kader ſi Jeſufa v preſvetim ſakramentu obiſkal, obiši in poſdravi tudi njegovo preljubesnivo mater, prezhisto devizo Marijo. To bo Jeſufu dopadlo, in bo tvoji duſhi v ſvelizhanje, ker bo Marija ſvoje proſhnje s tvojimi ſklenila, in tako boſh pred uſliſhan.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Obilni studeniz nebeskih dobrot nam je tudi Marija, naša preljubesnjava mati, ker je tako polna dobrote do nas, in nam toliko gnad od Boga sprosi, de pravi s. Bernard, de ni nobeniga zhloveka na svetu, kateri bi ne bil njenih dobrot deleshen. Od njene obilnosti smo vsi prejeli.

O Marija, presveta deviza! ti si bila s nar vezhimi gnadami od Boga obdarovana, sato ti je angel rekel, de si polna gnade. Ali teh gnad, kakor pravi tvoj flushabnik, s. Kriolog, ti Bog ni le sa-te dal, ampak jih je v tebe, kakor v veliko in globoko posodo vlil, de jih ti sdaj svojim otrokam delish. — Take gnade si le ti, o Deviza! prejela, ker si tistiga rodila, kateri je vlimu svetu svelizhanje dal.

O Marija, sazhetik našhiga veselja, prosi Boga sa nas!

Proshnja.

(To proshnjo vselej po posdravljenji Marije devize smoli, de se she bolj v njeno mogožno pomozh perporozhish.)

Prefveta in prezhista deviza Marija, moja preljubesniva mati, jest, med vsimi nar revnishi gresnik, danf k tebi perbeshim; sakaj ti si mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnishi pomozhniza sa Bogam, upanje in perbeshalifhe vsih gresnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perklonem s velikim pozheshenjem, in te perferzhno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me she tolikokrat s svojo mogožno proshnjo peklenfkiga ognja obvarovala, v kteriga sim she vezhkrat savoljo svojih grehov vershen biti saflushil. — Is ferza te ljubim, moja preljubesnjava mati! in is ljubeshni do tebe terdno fklenem, tebi ves zhaf svojiga shiv-

ljenja svešta flushiti, tvoje lepe zhednosti posnemati, in si persadevati, kolikor mi bo mogozhe, de tudi druge na to perpravim, de te bodo ljubili in ti flushili. — Sa Jesufam tvojim ljubim Šinam, postavim svoje nar vezhi saupanje na-te, in posebno s tvojo pomozhjo upam vezhno svelizhanje sadobiti. — Vsemi me v fhtevilo svojih otrok, o mati milosti boshje! in brani me pred vsimi sovrasniki moje dushe. Sadobi mi s svojo mogozhno profhnjo, de me Bog refhi od vsih fkufhnjav, ali pa mi sprosi potrebno mozh, de bom samogel do konza svojiga shivljenja vse svoje fkufhnjave premagati. Šprosi mi tudi refnizhniga duha pokore in ftanovitno poboljšhanje shivljenja; sprosi mi gorezho ljubesen do Jesufa in svešto posnemanje njegovih presvetih sgledov; sprosi mi tudi frezhno smert in milostlivo sodbo boshjo. Sa vse to te prosim, moja preljuba mati! ne saversi moje profhnje, pomagaj mi v shivljenji in v smerti; fkashi nad

menoj, de si ref moja mati; fkashi,
de si nar boljshi mati, de nobena
mati sa svoje otroke tako ljubesnjivo
ne fkerbi, kakor ti, o nebeska ma-
ti! sa svoje svefte otroke fkerbish.
„Zhe tudi ktera posvetna mati
posabi svoje dete, de se ga ne
ufmili“; *) me pa ti, o milostiva
mati nebeska! nikdar ne posabi.
Prosi tako dolgo sa-me **Boga**, dokler
me v nebesih ne vidish. Tamkej te
bom potlej vezhno zhaftil in hvalil,
in sa **Jesufam** bom tebi hvalo dajal
sa nefkonzhno frezho vezhniga sveli-
zhanja. **Amen.**

*) Is. 49, 15.

Drugo obiskanje.

Kruh je jed, ktera ni nobenimu zhloveku soperna, in ktera se da tudi dolgo ohraniti. Sato se nam je dobrotljivi Jesuf v podobi kruha v prešvetim sakramentu sapuſtil, de ga vſi, ktere on k ſvoji miſi povabi, lahko ſavſhijejo, in de vedno v preſvetim reſhnjim teleſu na naſhkih altarjih oſtane, de s ſvojo prizhujozhnoſtjo naſhe veſelje in ſaupanje obudi, de nam ſkaſuje, kakofhno ljubesen vedno do naſ ima, in de tudi naſhe ſerza s ljubesnijo do njega napolni. — Š. Pavl pravi: „Kriſtuſ je ſam ſebe v nizh ſtoril, in je podobo hlapza na-ſe vſel“. *) Kaj bomo pa mi rekli: zhe premiſlimo, de ſe je ſhe zlo pod podobo

*) Filip. 2, 7.

kruha, ki je s^he flab^hi, s^kril? — „Noben jesik, pravi s. Peter Alkan-
tarjan, ne more velikosti tiste lju-
besni isrezhi, ki jo ima Jesus do vsa-
ke dushe, ktera je v gnadi boshji.
Ravno sato se je ta preljubesn^jivi
shenin, preden je is tega sveta shel,
samiga sebe v vedni spomin nam sa-
pustil v presvetim sakramentu, de bi
ga nobeden ne posabil, ker se je od
nas lozhil, in v nebefa shel. On je
hotel, de ga v vednim in prizhujo-
zhim spominu imejmo, in sa ta spo-
min nam ni hotel n^{iz}h manj, kakor
samiga sebe sapustiti“.

Ker si tedaj, o moj dobrotljivi
Jesus! tukaj v presvetim sakramentu
is s^gol ljubeshni prizhujozh, de pro-
shnje revnih poslus^hash, kteri k te-
bi pridejo, in ti s^voje potrebe poto-
shijo, prosim te, poslus^haj tudi serzh-
no s^dihovanje in ponishne proshnje,
s kterimi jest, tvoj nar nevrednishⁱ
flushabnik, dan^s pred sedesh tvoje
milo^sti pridem. — S^posnam hudobijo,
ki sim jo storil, ker sim tebe, s^voji-

ga Boga in Gospoda, rasshalil. — Sato se vershem k tvojim nogam, o mogozhni Bog in Gospod! se udarim, kakor ozhitni gresnik, na svoje skefano ferze, in te nar pred prosim, odpušti mi, kar sim soper tebe gresnik; ne glej mojih grehov, ampak moje shalofno in spokorno ferze, in bodi mi milostiv ubogimu gresniku. — In po tem te prosim o Jesus! fej ti je snana moja prosnja, ker vidish moje ferze — ponishno te prosim, dodeli mi zhedalej vezhi in vezhi ljubesen do tebe. Kar sim sazhel bolj sposnovati, kako neisrezhen ljubesnivo je tvoje ferze, zhutim gorezhe shelje v svojim ferzu, tebe, o vezhna ljubesen! smiram bolj in bolj ljubiti, tebi v vsih rezheh dopasti. Ali sraven tega pa tudi zhutim tako flabost v febi, de te sam is febe nizh prav ne morem ljubiti. Torej te prosim, o vsigamogozhni Bog, dodeli vsim svojim flushabnikom v nebesih in na semlji, dodeli tudi meni, ubogimu gresniku, gnado in mozh,

tebi v prihodnje prav svešto flushiti, in te zhes vse fšanovitno ljubiti. — Spreoberni me o Jesuf! s svojo gnado, kakor svojiga apofteľjna Pavla, ker fim se do sdaj tolikokrat soper tebe vsdignil in te preganjal, de ti posihmal tolikanj sveštejšhi flushim, kolikor posneji sazbnem. — Dopolni, o dobrotljivi Jesuf! kar moji ljubesni fhe manjka, de te došti ali vfaj toliko ljubim, kolikor fim te rasshalil. — Ljubim te, o Jesuf! ljubim te zhes vse; ljubim te bolj, kakor svoje shivljenje, — moj Bog, moje vse! —

(Sdaj opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Šveti Pavl pišhe: „Perblishajmo se s saupanjem k fedeshu gnade, de miloft dofeshemo, in gnado najdemo, kader nam bo

pomozi treba⁶⁶. *) **Š.** Avgufhtin pravi, de ta sedesh je Marija, mati boshja, po kateri nam Bog vse gnade deli.

O preljubesnjava mati Marija! ker tako shelish, gresnikam pomagati, in jim tako rada gnado sprofish; prosim te, osri se milostivo na-me, ki sim nar vezhi gresnik. — **O** kolikokrat sim tvojiga ljubiga Šina Jesufa, in s njim vred tudi tebe, o presveta diviza Marija! s svojimi grehi rasshalil! kolikokrat sim saflushil, de bi me bil tvoj boshji Šin vezhno spred svojiga oblizhja savergel! — Ali vsi moji grehi so mi sdaj, ko smiram bolj in bolj sposnavam, kako ljubesnjev je Bog, is ferza shal, in terdno sklenem, svoje shivljenje poboljšhati. — **O** Marija, mati milosti boshje, pomagaj mi milostivo, de svoje shivljenje refnizhno in stanovitno poboljšham. **K** tebi perbeshim, v tvojo pomozh se perporozhim. Šprosi mi

*) Hebr. 4, 16.

obilno gnado od Boga, in sprosi mi jo fkoraj, de se ne pogubim. —

O Marija, perbeshalifhe grešnikov! oberni k meni svoje milostive ozhi, osri se na-me ubosiga vender pa spokorniga grešnika, in sprosi mi odpufhenje grehov.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Tretje obifkanje.

„Moje vefelje je s zhloveshki-mi otrozi biti.“ *) — Glej, tukaj je nash ufmiljeni Jefuf, kterimu ni bilo dofti, de je is ljubesni do naf u-merl; kteri je tudi po svoji fmerti hotel fhe per naf oftati v presvetim refh-njim telefu, de nam s tem na sna-nje da, de je ref njegovo vefelje s

*) Prip. 8, 31.

zhloveshkimi otrozi biti. — „**O** kristjani! pravi s. **Teresija**, kako morete vender **Boga** rasshaliti, kateri tako ozhitno skashe, de je to njegovo vefelje, per vas biti“. — **Jesuf** tako rad med nami prebiva; kaj mi pa ne bomo radi per njem, mi, ki imamo to veliko zhaft, de smemo biti v njegovi boshji hifhi? kako zheslene se tifti podloshni sposnajo, kateri smejo v kraljevi hifhi prebivati. — **Glejte**, tukaj je pa fedesh nar vishiga kralja, tukej je hifha boshja, kjer mi s **Jesufam** **Kristufam** prebivamo. — **Bodimo** sato **Jesufu** hvaleshni, in obernimo si njegovo drufhino v svelizhanje svoje dufhe.

O moj dobrotljivi **Jesuf**, moj **Bog** in **Gospod**! oberni k meni svoje ljubeshnjivo oblizhje is tega altarja na kterim nozh in dan prebivash is ljubeshni do nas! — **Ti** si isvirk vsih gnad in dobrot, si sdravnik vsih nadloshnih in pomozh vsih revnih. **Osri** se miloftivo na - me, o **Jesuf**! **Glej**, per tvojih nogah leshim, nar revni-

ſhi, nar nevredniſhi greſhnik. Uſmili ſe me, o miloſtivi Jeſuf! — Reſ je, in dobro ſpoſnam, de je moja hudo-
bija tako velika, de ſim popolnoma nevreden tvojih gnad in dobrot. Ali zhe premiſlim, de ſi ti ravno ſato is-
nebeſ na ta revni ſvet priſhel, in ſa-
to v tem preſvetim ſakramentu med
nami oſtaneſh, de nam gnade in do-
broto deliſh; ſe možno ſaupanje v
mojim ſerzu obudi, in ſ ſerzhnoſtjo
povſdignem ſvoje ſerze k tebi, o
vezhna dobrota! ki tukej na ſedehi
ſvoje miloſti prebivaſh. — Zhaſtim
in ljubim te, o Jeſuf! in te ſa vſe,
kar ſi mi do ſdaj dodelil, perſerzhno
ſahvalim. — Danſ te pa ſpet novo
gnado proſim, imam upanje, de me
boſh uſliſhal. Glej, moj Jeſuf! ker
tvojo neſkonzhno ljubesen ſpoſnam,
ſim terdno ſklenil, v prihodnje tako
lepo ſhiveti, de te ne bom nikdar
vezh raſſhalil. Ali pomagaj mi, o Je-
ſuf! pridi moji ſlaboſti ſ ſvojo mo-
gozhno gnado na pomozh; ſizer ne
bom nikdar tega v djanji dopolnil,

kar sim sdej terdno fklenil. — **O** moj **Bog!** ti vidish v moje ferze, de te ljubim, in fhe zhedalej bolj ljubiti shelim. **O** daj mi gnado, de te vselej refnizhno ljubim, tukej na tem fvetu v shivljenji in v fmerti, in tamkej vfo nefkonzhno vezhnoft! —

Prefveta deviza Marija; vfi isvoljeni nebeshki duhovi! vfi fvetniki in fvetnize boshje! profite sa-me de fvojiga nefkonzhno ljubesnjiviga **Boga** iszeliga ferza ljubim.

O prefveti kruh angelov! shivi mojo duhho tukej in v vezhnofti!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje prefvete devize Marije.

„Njene svese fo svese svelizhanja“. *) — **Bogabojezh** uzhenik pifhe, de zhast do Marije, pre-

*) Sir. 6, 31.

zhiste devize, je svesa vezhniga isvo-
ljenja. — **P**rosimo svojo dobrotljivo ne-
beshko gospo in besednizo, de nas
smiram bolj terdno sveshe s svesami
svete ljubeshni do Boga in do nje, in
ferzhniga saupanja v njeno proshnjo.

O milostiva deviza Marija! ti pra-
vo perbeshalishe vsih spokornih gresh-
nikov! kaj bi bilo nam ubogim gresh-
nikam sazheti, ko bi tebe ne imeli,
de sa nas Boga profish, in nam spet
gnado in odpushtenje grehov sadobish?
— **O** Marija! spomni se, kaj se je
pod krishem godilo. Tam si ti moja
mati postala, tam me je **J**esuf tebi
sina srozhil. **O** moja ljubeshnjiva mati!
nikar ne perpuhti, de bi se tvoj otrok,
ki te tako perferzhno ljubi, vezhno
pogubil.

O Marija! tebe sgubiti, tebe vezh-
ne zhase nikdar viditi, — o varuj me
te neisrezhene nefrezhe!

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesk na 21.
strani.)

Zheterto obifkanje.

„Njena prijasnost nima nizh grenkiga, in njena drufhina nizh soperniga“. *) Dobri prijatli na fveti imajo veliko veselje eden nad drugim; vezhkrat oftanejo zeledni eden per drugim. — Kdor Jesufa v presvetim reshnjim telefu ne ljubi, mu je dolg zhas, kadar se snajde pred tem fvetim sakramentam, pred kterim so fvetniki nebeshko veselje obzhutili. — Š. Terezija je rekla: „Kteri so v nebesih in kteri so na semlji, morajo vsi enaki biti, kar sadene fvetoft in boshjo ljubesen.... In kakor se fvetniki v nebesih sadershe do praviga shiviga Boga, ki ga oblizhje v oblizhje gledajo, tako se moramo tudi mi na semlji sadershati do presvetiga reshnjiga telefa“.

*) Modr. 8, 16.

O nedolshno Jagnje boshje, ki si bilo sa naf na terdim lefu f. krisha saklano in darovano! spomni se, de sim tudi jest smed tistih dufh, ki si jih ti s tako velikim terpljenjem in grenko smertjo odreshil. — Ti si se is neskonzhne ljubeshni popolnoma nam dal, in se nam she vsak dan daješh, ker se is sgol ljubeshni do naf bres nehanja na nafhah altarjih svojimu nebeshkimu **Ozhetu** daruješh. — **Bro-**sim te, o dobrotljivi **Jesuf!** bodi tedaj vef moj, de te nikdar ne sgu-
bim; in stori s svojo gnado, de bom tudi jest vef tvoj, de se nikdar od tebe ne odlozhim. Vef se tebi dam, popolnoma se v tvojo presveto voljo podam, stori s menoj po svojim narfvetejshim dopadenji. **O Jesuf!** podversi si popolnoma mojo le na hudo nagnjeno voljo; sveshi jo s fladkimi svesami tvoje ljubeshni, de smiram pod tvojo pokorshino ostanem.

Do sdej sim tolikokrat le po sheljah svojiga ferza shivel, in se nisim smenil sa tvoje sapovedi; sdej pa she-

lim le sato fhe shiveti, de bi tvoje fvette sapovedi smiram bolj fposnaval, in vfelej na tanko dopolnil. — Vse mi od mene, o Jefuf! kar fhe grefniga v meni najdefh; ftori me popolnoma tebi dopadljiviga; daj mi gnado, de ne bom nizh drusiga mifilil, kakor tebi dopafti, nizh drusiga shelel, kakor tvojo fvento voljo dopolniti. — Ljubim te, o nar ljubesnjev fhi Svelizhar! ljubim te is zeliga ferza; ljubim te, ker hozhefh, de naj te ljubim, ljubim te, ker fi vfe ljubesni vreden. — Grosno me ferze boli, kader vidim, de nifi tako ljubljen, kakor saflushifh ljubljen biti. — Perpravljjen fim, ko bi bilo treba, fvoje shivljenje is ljubesni do tebe dati. Prejmi o Jefuf! s dopadenjem moje shelje, in dodeli mi fvojo pre fvento ljubesen. —

O prefveta boshja volja! tebi fe popolnoma srozhim.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest sim mati lepe ljubesni.“ *) — Te besede s. pisma oberne mati katoliška zerkev na Marija, kakor de bi ona nam govorila, in rekla: „Jest sim mati tište ljubesni, ktera dušham nar vezhi lepota da“. Po prošnji Marije, ki je nar ljubesnivišhi deviza, polna boshje ljubesni, bomo nar loshej pravo ljubesen do Boga sadobili; tedaj njo te ljubesni prošimo.

O Marija, ljubesnjava mati Jesufova, in tudi moja preljubesnjava mati! ponishno te prošim, osri se milostivo na-me in poglej na moje revno ferze, kako polno je lastne ljubesni, in prasno ljubesni boshje. Bres ljubesni ne morem dopasti Bogu, ki je vezhna ljubesen; zhe ljubesni nimam, je vse drugo moje sa nizh

*) Šir. 24, 24.

pred Bogam. — **O** moja dobrotljiva mati! vem de mojiga svelizhanja shelish, vem, de shelish me vezhno per febi v nebesih imeti, sakaj ti me ljubish; prosim te tedaj, sprosi mi refnizhno ljubesen do Boga in do tebe; sprosi mi tudi pravo ljubesen do blishnjiga, de se bo v djanji fkasovala.

O Marija, mati ljubesni! sprosi mi sveto ljubesen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 21. strani.)

Peto obiskanje.

„Vrabez najde svoje prebivalishe, in gerliza svoje gnjesdo, kamor svoje mlade poloshi“; *) ti pa, mogozhni Gospod, moj kralj in moj Bog! prebivash na nashih al-

*) Pf. 83, 4.

tarjih v presvetim sakramentu, in oftaneš vedno per nas, de te vselej lahko najdemo.

Kader to premišljujemo, ne moremo drugazhi soditi, kakor de je tvoje boshje ferze popolnoma od ljubeshni do nas premagano, in de tako rekozh ne vesh, kaj bi she storil, de bi nam bolj svojo ljubeshen fkasal, in nasho ljubeshen sadobil. — Ali kako flabo te pa mi ljubimo, o ufmiljeni **Jesuf**. — Ah, stori, de bo nashe ferze s tvojo ljubeshnijo napolnjeno, de bodo vse nashe shelje k tebi povsdignjene! — **O**, kako nespametno in hudobno je to, **Boga** ne ljubiti, kateri toliko stori, de nam svojo ljubeshen fka she! — Ah, potegni nas k febi, o vezhna dobrota! potegni nas k febi s prijetno oblastjo svoje ljubeshni! **Daj** nam dobro sapopasti, kako veliko veselje je to sa-te, kader te refnizhno ljubimo.

O nefkonzhna visokost boshja! o nesmerjena dobrota! ti si sam na febi vse ljubeshni vreden, ti nas tako neisrezheno ljubish, in toljkanj si sto-

ril in terpel, de bi našho ljubesen sadobil; kako je tedaj to, de te malokteri prav ljubi? — Ah, tudi jest te do sdej fhe nisim nizm prav ljubil; ali posihmal nozhem vezh v fhtevelu tiftih nehvaleshnih biti, kateri tebi tvojo neskonzhno dobroto in ljubesen s hudobijami in s rasshaljenjem povrazhujejo! Sdej sim terdno fklenil, tebe samiga, kolikor le morem, in vse drugo le savoljo tebe ljubiti. — **O** Jesuf! ti si vse ljubesni neskonzhno vreden, in nam tudi terdno in refnizhno sapovedujesh, de te zhes vse ljubimo. Sdej shelim na tanko to dopolniti, daj mi le potrebno gnado, o vezhna dobrota, daj mozh mojimu flabimu ferzu, odtergaj ga od tega sveta, in k febi ga povsdigni! To shelim in upam prejeti po neskonzhnim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja. — Daj le bogastvo tega sveta tiftim, ki ga shele; jest pa nizm drusiga ne shelim, nizm drusiga ne ishem, kakor nesmerjeno bogastvo tvoje ljubesni. — **O** moj Je-

suf, vezhna ljubesen! ti si moja edina ljubesen, moje edino bogastvo in vse moje veselje. — O dobrotljivi Jesuf, vreden, nefkonzhno ljubljen biti! ljubim te is zeliga ferza, in te shelim stanovitno in vezhno ljubiti; shelim v tvoji ljubesni shiveti in umreti, shelim v ljubesni do tebe, ko bi mi bilo mogozhe, fhe angele premagati. — O vezhna ljubesen, kako nehvaleshen je, kdor te ne ljubi! Ah, on saflushi na vezhne zhase spred tvojiga oblizhja savershen biti! — Tudi jest sim bil v fhtevilu tazih hudobnih in nehvaleshnih, in le tvoja sveta gnada me je k boljshimu sposnanju perpeljala. — Profim te, o Jesuf, ki si mi gnado dal te sposnati in ljubiti, daj mi tudi gnado, de ti do konza sveft oftanem.

O moj Jesuf! ti si se sa-me ves dal, tudi jest se tebi ves dam.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

O nebeshka kraljiza! s svojo lepoto in dobroto potegnesh vse ferze k sebi; potegni tudi moje ferze k sebi, de se nikdar vezh od tebe ne odlozhi. — Ali kaj, ko je moje ferze tako flabo in nehvaleshno, de ne moresh ti nobeniga praviga veselja nad njim imeti! Od ene strani vidim tolikanj gnad, ki si mi jih she od Boga sprofila; od druge strani pa sposnam, kako grosovitno sim ti sa vse tvoje dobrote nehvaleshen. — Vender pa she nad tvojo milostjo ne obupam: ti si perbeshalifhe gresnikov, k tebi tedaj jest ubogi gresnik perbeshim, in te ponishno prosim, fkerbi sa-me, de se vezhno ne pogubim; spomni se, de je tudi sa moja ubogo dusho tvoj ljubesnivi Sin Jesus svojo sveto kri prelil; prosti ga, de bi sa-me saftonj prelita ne bila.

O Marija, mati milosti boshje;
sprosi mi milost per Bogu.

(Sdej opravi prošnje ki jo najdesih na 21.
strani.)

Šesto obiskanje.

„Kjer je vafh saklad, tam bo tudi vafhe ferze“. *) — Kristuf pravi, de zhlovek vse svoje nagnjenje proti tistimu oberne, kar je njegov saklad, kar nar raji ima. Sato so svetniki svoje zelo ferze, vso ljubesen in vse pozhefhenje na presveti sakrament obernili, ker so le Jesufa Kristufa sposnali svoj saklad, in njega nar raji imeli.

Preljubesnivi Jesus v presvetim sakramentu! kateri is sgol ljubesni do nas nozh in dan tukej v tabernakeljnu prebivafh, prosim te, potegni k febi moje ferze, de ne bo v prihodnje v nizh drusiga mislilo, kakor v te, nizh

*) Luk. 12, 34.

drusiga ifkalo, nizz drusiga ljubilo in shelelo, kakor tebe, Te gnade te profim po nefkonzhnim saflushenji tvo-
jiga britkiga terpljenja.

O moj preljubi, v presvetim sakramentu fkriti Svelizhar in nebeski Shenin! kako miloftivo nam svojo perferzhno ljubestin fkasujesh, ker shelish, de bi te tudi mi resnizhno ljubili! — **O** Jesuf, vezhna ljubestin! ni ti bilo dosti, de si sa naf umerl, tudi she ta presveti sakrament si nam dal, s katerim naf po poti proti nebesam spremish, nafhe dushe v vezhno shivljenje ohranish, in nam saftavo vezhniga svelizhanje dasih.

Res je tvoje veselje med nami biti, in v kateri podobi se med nami snajdesih, fkasujesh svojo veliko ljubestin do naf. Pred si se najdel med nami kakor nedolshen otrok v revnim hlevzu, kakor sin ubogiga zimpermana per svojim delu, kakor k smerti obfojen na terdim krishi; in sdej se snajdesih med nami v podobi kruha v presvetim reshnjim telefu.

Ah! ali si mogel fhe kaj vezh snajti, de bi naf k ljubesni do tebe obudil?

O nefkonzhno ljubesnivi Jesuf! kdaj bom vender sazhel in si terdno persadeval te refnizhno ljubiti, ker vidim, koliko sa-me ftorish, de bi mojo ljubesen sadobil? — Moj Bog in Gospod! sdej shelim le sato fhe na fvetu shiveti, de bi tebe famiga ljubil, tebi famimu flushil. Kaj mi bo fizer moje shivljenje pomagalo, zhe ga popolnama k tvoji ljubesni in k tvojimu dopadenju ne obernem, ker si tudi ti fvoje shivljenje popolnama sa-me dal? Kdo pa drugi sa-flushi vfo nafho ljubesim, kakor ti, o moj prelepi, prijasni, dobrotljivi, preljubesnivi Bog! Moje shelje fo, de bi moja dufha, kadar se tvoje ljubesni fpomni, od ljubesni do tebe vfa vneta bila; moja refnizhna volja je, de bi jest, kader flifhim besede: „jafli, krish, sakrament“, vselej shelel velike teshave is ljubesni do tebe terpeti, ker si ti, o Jesuf!

tolikanj velizih teshav in grenkih britkosti is ljubesni do naf preterpel.

Daj mi gnado, o moj Bog! de pred ne umerjem, preden is ljubesni do tebe kaj dobriga ne storim; in veliko sopernega ne preftojim.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest fim lepa oljka na polji, *) is ktere bres nehanja olje usmiljenja tezhe. Na polji stojim, sato de me vsi lahko vidijo, in k meni perbeshe.“

Tako nam govori Marija, nafha dobrotljiva mati in usmiljeno perbeshalifhe vsih spokornih gresnikov. — Rezimo ji tedaj s svetim Avgustinom: „Spomni se, o milostiva

*) Šir. 24, 19.

deviza Marija! de nikdar ni bilo flifhati, de bi kdo, ki je per tebi pomozhi ifkal, sapufhen bil“. — **O** dobrotljiva mati Marija! terdno saupam, de me ne bofh med vsemi, ki per tebi pomozhi ifhejo, nar perviga bres pomozhi puftila. **K** tebi, o ufmiljena mati Marija! povsdignem s saupanjem fvoje ferze in fvoje ozhi, in te ponishno profim, potolashi pravizhno jeso tvojiga fina Jesufa Kristufa, kteriga fim jest ubogi grefhnik tolikokrat rasshalil; fprofi mi fpet njegovo fveto gnado, fprofi mi odpufhenje grehov, poboljfhanye mojiga shivljenja, miloftivo fodbo ftrafhni fodni dan, kader bom mogel pred vfigavednim ojftirim fodnikom od zeliga fvojiga shivljenja odgovor dati.

O ufmiljena mati, fprofi mi gnado, de bi sa **Bogam** vfelej per tebi pomozhi ifkal.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdefh na 21. ftrani.)

„Sedmo obiskanje.

„Glej, jeſt ſim per vas vſe dni do konza ſveta.“ *) Naſh ljubesnivi in ſveſti paſtir, kteri je ſa naſ, ki ſmo njegove ovzhize, ſvoje ſhivljenje dal, ni hotel po ſmertí od naſ odlozhen biti. „Glejte, pravi, moje preljube ovzhize! jeſt ſim ſmiram per vas; iſ ljubezni do vas ſim v tem preſvetim ſakramentu prizhujozh; tukaj me bote vſelej najdli, kader bote le hotli, kjer ſim ſmiram perpravljén vam pomagati, vas varovati, in ſ ſvojo prizhujozhnoſtjo rasveſeliti; nikdar vas ne bom ſapuſtil, dokler bo ſvet ſtal, in dokler bodo ljudje na ſvetu prebivali.“

Ta nebeſhki Shenin, pravi ſ. Peter Alkantarjan, ni hotel, de bi nje-

*) Mat. 28, 20.

gova preljuba nevesta na semlji, f. zerkev, tako delezh odlozhena od nebes, toliko zhasa, fama bres njegove drushine oftala; sato je ta presveti sakrament postavil, v katerim je sklenil refnizhno prizhujozh per njej oftati. — Ali bi nam bil samogef nash dobrotljivi Jesus ktero imenitnishi in boljshi drushino dati, kakor to?“

O moj preljubesnivi Bog in Svelizhar! prishel sim te obiskat, in shelim ti per tem obiskanji vso ljubesen skasati; ali sposnati moram, de, kader ti mene obifhesh, mi she veliko vezhi ljubesen skashesh, ker per svetim obhajilu v moje ferze pridesh. Takrat mi nisi le famo prizhujozh, ampak si moja jed, in se na tanko s menojsklenesh, tako, de lahko po pravizi rezhem! O moj Jesus! sdej si ves in popolnoma moj! —

Ker se tedaj ti ves in popolnoma meni dash, se saref spodobi, de se tudi jest ves in popolnoma bres sadershka tebi dam. — Ali jest sim sanizhljiv zherv; ti pa, o Jesus, si

moj vezhni **Bog!** — **O** **Jesuf**, vezhna ljubesen, vse ljubezni vredna dobrota! kdaj bo vender tifti frezhni zhaf prišel, de te ne bom le s besedo ljubil, ampak tudi v djanji fkasoval, de shelim le tvojo voljo dopolnovati, de shelim ves tvoj biti, de si ti edina ljubesen moje dushe? **Ti** mi lahko to gnado fkorej dodelish. **Prosim** te, o moj usmiljeni **Jesuf!** po saflushenji tvoje presvete kervi, daj mi gnado, de tvoja boshja ljubesen moja lastno ljubesen premaga, de popolnoma febi odmerjem, in le tebi shivim. **Ti**, o **Bog**, flishish molitve vsih ljudi, in vse nashe misli vesh; **prosim** te, poslufhaj danf tudi moje proshnje in sdihovanje moje dushe, ktera le tebe ljubiti resnizhno sheli, — **Tebe**, o nefkonzhna dobrota! shelim is zele mozhi ljubiti; tvojo preljubesnivo, presveto voljo shelim v vsih rezheh na tanko dopolnovati; tebi famimu shelim do konza svojiga shivljenja svefto flushiti is sgol ljubezni do tebe, de ti

vefelje ftorim, in tvoje fveto dopadenje sadobim. —

O preljubi ſin Marije! o preſveti ſin vezhniga Ozheta! vsemi ſi mo-jo voljo, moje ferze, vſe moje nagnjenje, in vſe kar ſim, in kar imam, in daj mi ſamiga febe; ſakaj moja duſha le tebe iſhe, le tebe ſheli, le po tebi sdihuje, o preljubesnjivi Shenin moje duſhe!

O Jeſuf! vsemi me meni, in daj me febi!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. ſtrani.)

Posdravljenje preſvete devize Marije.

Uſmiljena, preljubesnjiva mati Marija! zela ſveta zerkev te imenuje na ſhe upanje, in v tem imenu k tebi klizhe. Bodi tedaj tudi moje upanje, o mogozhna deviza Marija! — Sa Bogam poſtavim ſvoje nar ve-

zhi saupanje na-te; ti si nam Jesufa rodila, ti si njegova prava mati; on je bil tebi popolnoma pokoren, dokler je na svetu bil, kakor dober otrok svoji ljubesnjivi materi; on je rad tvoje prošnje poslušal, kar si ga prošila, je storil. Sdej, ko si per njem v nebesih, te še smiram svojo mater sposna, in smiram s dopadenjem tvoje prošnje poslušha, in jih rad uflifhi. Sato imamo tako saupanje v tvojo prošnjo, in sato te imenuje tvoj flushabnik, s. Bernard saftavo nashiga upanja.

K tebi naj tedaj perbeshi, kateri še obupati hozhe, in po tvoji prošnji bo gotovo upanje in pomozh sadobil. — **O** usmiljena mati! zhe ti s svojo prošnjo tudi take v nebefa perpravish, kateri savoljo velikosti svojih pregreh še fkoraj obupajo; pomagaj tudi meni ubogimu gresniku, ker smiram terdno upam v tvojo veliko ljubesen in v tvojo mogozhno prošnjo per Bogu.

Šveta Marija, mati boshja! prosi sa-me Jesufa, de se miloftivo osrè v me ubosiga grefhnika.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Ofmo obifkanje.

„Vftani, in hitro pridi, moja prijatliza.“ *) — Jesuf Kristuf v presvetim sakramentu vflako dusho, ktera ga obifhe, s temi befedami nagovori, kakor nevesto v visoki pefmi: „Ljuba dusha! ki me tukaj obifhesih, vsdigni se is svoje revfhine; glej, jest sim sato tukaj prizhujozh, de te s gnadami obdarujem; pridi, in perblishaj se k meni; ne boj se moje visokosti, sej je moja visokost v tem sakramentu vfa sakrita, sato de se me prevezh ne bojish in de vezhi

*) Vis. Pef, 2, 10.

saupanje imafh. — Moja prijatliza! sdaj nifi vezh moja fovrashniza; sdaj te ljubim, ker me tudi ti ljubifh; sdaj si lepa, in to lepoto ti daje moja gnada. Pridi, perblishaj fe k meni, profi me s velikim saupanjem sa vse to, kar od mene prejeti shelifh“.

Sveta Teresija pravi, de je veliki kralj vezhne zhafti sato svojo vifokost sakril, in fe v podobo kruha podal, de bi fe mu s vezhi ljubesnijo in s bolj terdnim saupanjem perblishali. — Perblishajmo fe tedaj k ufmiljenimu Jesufu s perferzhno ljubesnijo in s terdnim saupanjem; fklenimo fe s njim, in ga is ferza njegove gnade profimo.

Ah, kako veliko bi moglo moje veselje biti, ker mi je sdaj perpushe-no snajti fe tukaj pred teboj, o Jesuf v presvetim sakramentu! pred teboj, o vezhna ljubesen, ki tako nefkonzhno mojo dusho ljubifh! — O, vse dushe, ktere Boga ljubite, kjerkoli fe snajdete, v nebesih ali na semlji! fkaſhite s menoj in sa-me

mojimu Jesufu v tem presvetim sakramentu ljubesen, zhaft in hvaleshnost. — **O** Marija, moja preljubesnjava mati! tudi ti mi pomagaj, Jesufa prav ljubiti. — In ti, o vse ljubesni vredni **Bog!** ti sam ushgi v mojim ferzu ogenj svoje boshje ljubesni, de bo moje ferze le tebi dopasti shelelo, de bo moja volja popolnoma tebi vdana in de bosh le ti gospodar zhes vse, kar sim, in kar imam. Tebi dam v dar svoj um in svoj spomin, de nikedar ne posabim, kaj mi je tvoja dobrota storila; tebi dam v dar svoje ferze, de bo tebe zhes vse, in vse drugo le savoljo tebe ljubilo; tebi dam v dar svojo dusho, in vse, kar je mojiga, de bom sdaj in vezhne zhase ves tvoj. **Kar** sim, in kar imam, naj bo vse v tvojo flushbo obernjeno in v povishanje tvoje zhafiti. — **Perferzhno** shelim, o **Jesuf,** ljubljeni **Shenin** moje dushe! de bi vsi ljudje tvojo gorezho ljubesen prav sposnali, ki jo do njih imash, de bi si potlej bolj persadevali tvojo ljube-

sen s ljubesnijo povrazhevati, in tvojo presveto voljo tako na tanko dopolnovati, kakor sapovedujesh, in kakor se fspodobi. — Ah! de bi te vfaj jest, o prelepi Bog, o vezhna ljubesen! zhes vse ljubil! — Danf terdno fklenem s tvojo gnado in pomozhjo vse to ftoriti, kar ti je dopadljivo, vse to opuftiti, kar vem, de ni po tvoji volji, naj mi bo fhe tako teshavno, naj per tem vse sgubim, tudi fvoje shivljenje.

Šrezhen fim, zhe vse sgubim: de tebe najdem, o moj Jesuf, moj Bog in Gofpod, preljubi Shenin moje dufhe!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. ftrani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Kdor je majhen in poni-shen, naj pride k meni.“ — Ta-

ko naf klizhe Marija, kakor otroke, kterim je treba fkerbne matere, de jih varuje in vodi; in naf vabi, de bi se k njej obernili, ker ni nobene bolj fkerbne in ljubesnjive matere, kakor je Marija. Veliko je ljubesnjivih in fkerbnih mater na fvetu; ali ljubesen vsih drusih mater je le senza Marijne ljubesni, do naf.

O Marija, moja preljubesnjava mati! vem, de me perferzhno ljubifh; vem, de me veliko bolj ljubifh, kakor fim vreden; vem de ti sa Bogam nar bolj mojiga svelizhanja shelifh. — O Marija! pokashi, de si moja mati; do konza fvojiga shivljenja si bom persadeval s posne-manjem tvojih zhednost ti tvoja ljubesen povrazhevati.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdesih na 21. strani).

Deveto obiskanje.

Šveti Janes pishe, (v fkriv. rasod. 1, 13.) de je vidil „enaziga zhlovekovimu finu, kteri je bil zhes perfi s slatim pafam prepafan“; — tako je Jefuf v presvetim sakramentu. Njegovo ferze je napolnjeno s obilnostjo gnad, ki fo vezh vredne, kakor vse slato, in jih vfakimu dodeliti sheli, kteri jih profi. — Kakor ljubesnjiva in fkerbna mati svoje nedolshno dete s veliko ljubesnijo preshivi; tako naf Jefuf v presvetim sakramentu s veliko ljubesnijo perzha kuje, de pridemo, in ga gnad profimo, ktere nafho dusho v vezhno shivljenje ohranijo. — Jefuf bolj sheli nam svoje gnade dajati, kakor mi shelimo jih prejemat.

O dobrotljivi Jefuf, preljubesnjivi Šin nebeshkiga Ozheta! fposnam, de fi ti med vsm nar bolj nafhe lju-

besni vreden; shelim nar vezhi ljubesen do tebe imeti. — Dobro fizer vem, de nifim vreden tebe ljubiti, ker fim te she tolikokrat, kakor nekdej Juda s greham prodal; vem, de nifim vreden fe k tebi perblishati, in te obifkati, kakor te sdaj tukaj v presvetim reshnjim telesu obifhem. — Ali to mi saupanje daje, ko vem, de ti moje ljubesni možno shelifh, in vem, de ti moje ferze, desiravno ti je bilo do sdaj tako nesvesto, vendar she ljubifh. Sato mi she shivljenje ohranifh, in mi she gnado dajejh, desiravno fim she vezhno smert saflushil. Vidim, de saref ne shelifh moje smerti, ampak le de bi se spreobernal in spokoril, in de bi vezhno shivel.

Vsemi me tedaj, o moj Bog, nar vezhi dobrota, vezhna ljubesen! vsemi me popolnoma v svojo oblast. Tebe samiga isvolim sdaj ediniga Gospoda mojiga ferza, in to revno ferze ti sdaj darujem, o Jesuf! in te ponishno profim, nikar ne saversi te-

ga daru, desiravno je tebe popolna-
ma nevreden, temuzh daj mi gnado,
de svoje ferze zhe dalej bolj pobolj-
sham, de vse is njega istrebim, kar
je tebi soperniga, de ga smiram bolj
in bolj od posvetnih rezhi odtergam,
in popolnoma k tebi obernem. Daj
mi, o Jesuf! tebi dopadljivo ferze,
de te bo svešto ljubilo in vso tisto
ljubesen ti povernilo, ktero ti je bi-
lo dolshno, pa je do sdaj le stvar
ljubijo. — O moj Jesuf! pridi ti sam
v moje ferze, in ushgi v njem ogenj
svoje boshje ljubeshni, de bom le te-
be zhes vse ljubil, vse drugo pa le
v tebi in savoljo tebe in po tvojim
dopadenji. — Daj mi prav sposnati,
de ti v takim ferzu ne moresh pre-
bivati; ktero ni tvojimu ferzu podob-
no; le v ponishnim, poterpeshlji-
vim, krotkim in dobrotljivim ferzu
najdesh ti, o Jesuf! dopadljivo sta-
novanje.

O Jesuf, moj Bog in moj Go-
spod! tebe zhes vse ljubiti, in tebi

smiram bolj podoben biti, to sdaj ter-
dno fklenem.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19.
ftrani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je, kolikor je stvar mo-
gozhe, popolnoma Jesufu, svojimu
preljubimu Šinu, enaka; je tedaj tu-
di neisrezheno dobrotljiva in ufmi-
ljena, in nizeh je bolj ne vefeli, ka-
kor nam ubogim grešnikam poma-
gati. Shelje Mariine nam pomagati
fo tako velike, de smiram ifhe nam
od Boga fhe veliko vezh gnad in do-
brot fprofiti, kakor mi fami profimo
in shelimo.

O Marija! po vfi pravizi fi ime-
novana mati milofti. O, kako ne-
isrezheno me to vefeli, de je dobrot-
ljiva mati Jesufova tudi moja mati. —
Šaref fmo frezhni kristjani, ker je
vezhni Bog nafh dobrotljivi Ozhe,

ufmiljeni **Jesuf** nash ljubesnivi brat, in mati milosti **Marija** nasha skerbna in dobra mati. — **O**, moja preljubesniva mati **Marija**, kako perferzhno vesel sim te velike frezhe! Nifim fizer vreden tvoj otrok imenovan biti, ker ti shelifh, de bi tvoji otrozi vsi tebi enaki bili, jest sim ti pa she tako malo podoben; ali nikar me ne saversi, ljuba mati **Marija**! fej si smiram persadevam, in si hozhem v prihodnje she bolj persadevati tebi smiram bolj enak biti. Sej fo mi tvoji prelepi sgledje vedno pred ozhmi: le profi **Jesufa**, de mi gnado da vselej svesto ravnati po tvojih svetih sgledih.

O **Marija**! kolikor vezhi je moja nepopolnamast in nevrednost, toliko obilnisthi naj bo tvoja proshnja same. — Veliko ljubesen do tebe si mi od **Boga** sprofila, sprosi mi she vezhno svelizhanje! —

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 21. strani.)

Defeto obiskanje.

„O nespametni otrozi sveta! pravi f. Avgufhtin, kod ifhete fvojiga vefelja? Pridite k Jefufu, le on samore vafhim ferzam tifti pokoj dati, kteriga ifhete.“ — Moja dufha! ne bodi tako nespametna; ifhi le famiga Boga, ifhi fvoje nar vezhi dobrote; le v njem in is njega je vse, kar je dobro. In zhe ga shelifh hitro najti, glej tukaj je v prefvetim sakramentu. — Govori s njim odkritoferzhno, kar shelifh, on te bo rad poslufhal; ravno sato je tukaj v sakramentu f. refhnjiga telefа prizhujozh, de te uflifhi in ovefeli.

Ni vfkakimu podlofhnimu perpu-fheno, pred fvojiga kralja iti, in s njim govoriti, nekteri fmejo le po kraljevih flushabnikih fvoje profhnje kralju na snanje dati. — Pred te pa, o nar vikfhi kralj vezhne zhafti!

fme nar revniſhi uboſhiz ſtopiti, in fme, dokler ſam hozhe, s teboj govoriti. V preſvetim ſakramentu naſ ljubesnivo perzhakuješh; in ſhelish, de pridemo, in ſe s teboj od ſvojih teſhav in potreb in vſiga, kar naſ na duſhi in na teleſu ſadene, s ſaupanjem pogovarjamo. — Kralji in zefarji na ſvetu ne dajo vſaki zhaſ ljudem pred-ſe; teſhko je pred-nje pri-ti, in teſhavne in ſitne ſo ſhege, po kterih ſe mora obnaſhati, kdor hozhe s njimi govoriti. Ti pa, o Jeſuf v preſvetim ſakramentu! vezhni kralj nebeſ in ſemlje! ſi nozh in dan perpravljjen, naſ pred-ſe puſtiti; in nar uboſhniſhi zhlovek fme s teboj odkri-toferzhno, kakor ve in ſna, govoriti.

O preſveti ſakrament vezhne ljubesni! kadar te per ſvetim obhajilu ſavſhijemo, ali kadar te na altarji prizhujozhiga molimo, uſhgéſh veliko ſerz s ognjem ſvoje ſvete ljubesni tako, de ſe nad tvojo neſkonzhno do-broto ne morejo nazhuditi, in de vſe ſvoje ſhelje in miſli k tebi povsdi-

gnejo in le v tebi shivé. — **O** Jesuf! ushgi tudi moje mlazhno in revno ferze s fvetim ognjem fvoje boshje ljubeshni! Šej vidish, kako neisrezhenno shelim tebe famiga ljubiti, in v tvoji ljubeshni shiveti in umreti.

O moj Bog! sdaj srozhim popolnama in sa vselej tvoji nefkonzhno dobrotljivi fkerbi vse fvoje namene in shelje, vse fvoje nagnjenje in upanje, fvojo dusho in telo in vse. Tebi se ves dam, in tvoj shelim biti in oftati; ftori s menoj po fvojim dopadenji. Sdaj se nozhem nikedar vezh zhes to pertoshiti, kar ti ftorish, in kar ti meni poshljesh, ker dobro fposnam, de to vse pride is tvojiga ljubeshnjiviga ferza, in je moji dushi v svelizhanje. Sadofti mi je vediti, de je to tebi dopadljivo, in tedaj je tudi meni prav, sdaj in vezhne zhafe. Naj se vselej tvoja volja s menoj sgodi; popolnama se shelim fkleniti s tvojo boshjo voljo, sakaj ona je nar fvetejshi, nar boljshi, nar lepshi, nar popolnishi in nar lju-

besnjivši. — **O** prefveta volja boshja! kako prijetna si mi ti! s teboj shelim fklenjen biti v shivljenji in v fmerti in vfo vezhnost; kar je tebi dopadljivo, naj tudi meni dopade; kar je tebi so- perno, naj bo tudi meni. — **O** moj Jesuf, moj **Bog** in **Gospod**! daj mi gnado, v prihodnje le tebi shiveti, le ljubiti, kar ti ljubish, le storiti, kar ti sapovefh. **O**, ko bi mogel is ljubeshni do tebe umreti, ker si tudi ti is lju- besni do mene umerl, in se mi v pre- fvetim sakramentu vef dafh! — **S**daj savershem in obshaljujem tifti zhaf svo- jiga shivljenja, v katerim sim le po svoji hudobni volji shivel, in tvoji prefveti volji nasproti ravnal.

O prefveta volja boshja, o pre- fveti, preljubeshnjivi **Bog**! tvoje naj bo moje ferze, ti kraljuj v njem, in vse svoje sovrashnike is njega presheni.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Per meni je bogastvo . . .
de tiste, ki me ljubijo, oboga-
tim, in njih saloge napolnim.“*)
— Te besede s. pisma se smejo tudi
na Marijo, nebeshko kraljizo, ober-
niti; sakaj ona ref vsakimu, kateri
va-njo saupa, in per njej pomozhi
ishe, obilne gnade od Boga sadobi.
— Ljubimo tedaj Marijo, in sa Bo-
gam nar bolj va-njo saupajmo, in
v vsih dushnih in telefnihi potrebah
per njej pomozhi ishimo. Nikedar ne
bo bres pomozhi in oveseljenja ostal,
kdor se v svojih teshavah k mogozh-
ni nebeshki kraljizi poda. Bog je
Marii frozhil saklad svojih gnad, in
rad vidi, de mi revni in sapusheni
otrozi Evini k usmiljeni nebeshki ma-
teri perbeshimo, kadar smo v potre-
bah in teshavah.

*) Prip. 8, 18. 21.

O Marija, mogozhna nebefhka kraljiza! osri se na-me, ubosiga grefhnika, ker danf per tebi pomozhi in tolashbe ifhem. Vem, de je tvoje vefelje revnim pomagati, in grefhnike na pot prave pokore perpeljati, Profim te tedaj, o ljuba deviza Marija! fprofi mi od Jefufa refnizhniga duha pokore; fprofi mi gnado, de bom boshjo voljo vfelej prav fposnal, in jo tudi vfelej na tanko dopolnil; fprofi mi tudi ftanovitnoft v dobrim, do konza mojiga shivljenja.

O Marija! ti mi samorefh nebefa fprofiti, in imam upanje, de mi jih bofh fprofila.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdefh na 21. strani.)

Enajsto obiskanje.

„Persadevajmo si, kar je mogoče, pravi s. Teresija, de se od svojiga ljubiga pastirja Jesufa Kristufa ne odlozhimo, in de predelezh od njega ne saidemo; sakaj pastir tiste ovzhize, ktere so rade blis okoli njega, vselej bolj ljubi, sa-nje fkerbi, in jim raji kaj da, kakor tistim, ki ga rade sapuhajo. Vzhasi jim she kruha, ki ga sam je, kak kofzhik poda. In kadar se permeri, de pastir sapsi, mu tudi takrat v fhkodo ne vtekó, ampak svesto okoli njega oftanejo, dokler se ne sbudi; in potlej jih she raj ima.“

Glej, moj Jesuf, moj preljubi nebeshki pastir! jest shelim tudi tvoja svesta ovzhiza biti, in shelim ves zhas svojiga shivljenja in vso vezhnost tako bliso tebe biti, kakor se sdaj tukaj snajdem pred teboj, o Jesuf v presvetim reshnjim telesu. Daj mi, o

ufmiljeni nebeski pastir! daj mi tako gorezho ljubesen do tebe, kakor jo tvoje nar svestejshi ovzhize imajo.

O moj **Bog!** tavshentkrat bodi sahvaljen sa sveto vero, ktera me uzhi, de je v nar svetejshim sakramentu, v presvetim reshnjim telesu, sam **Jesuf Kristuf** v podobi kruha resnizhno in is gol ljubesni do nas prizhujozh. — **O** moj **Jesuf!** to jest s tvojo gnado in pomozhjo bolj terdno verujem, kakor ko bi te s lastnimi ozhmi tukaj vidil; sakaj moje mesene ozhi me lahko goljufajo, in me tudi res velikokrat goljufajo; ti pa, o vezhna resniza! me ne moresh nikedar goljufati. **S** ozhmi vere te vidim v posvezheni hostji, o nar vikshi **Bog** in **Gospod**, kralj nebes in semlje, moj dobrotljivi **Svelizhar**.

Kakor si ti, o **Jesuf!** moje upanje, moje svelizhanje, moja mozh in moje oveseljenje; tako shelim, de bi bil tudi moja edina ljubesen, na ktero naj bodo obernjene vse moje mi-

fli, vse moje shelje. — Vezhna zhaft in hvala bodi tebi, o Jesuf v fvitlim raji! Tvoja boshja zhaft in tvoje nebeshko svelizhanje, ktero vshivafh na defnizi Boga Ozheta, mi vezhi velenje ftori, kakor vse, kar samorem jest, flaba stvar, tukaj in v vezhnofti veseliga vshivati. To je moje nar vezhi veselje, ker te v duhu vidim na boshjim tronu, obdaniga od tavshent in tavshent nebeshkih duhov, kateri ti vezhno zhaft in hvalo pojo.

O Jesuf! vezhna ljubesen, ti fam si vse ljubezni vreden; ftori, de te refnizhno ljubim, de ti svojo ljubesen v djanji fkasujem. Naj napolne tvoja boshja ljubesen moje zelo ferze, in naj is njega vse preslene, kar mi ljubesen do tebe manjsha. Moja volja; moj um in fpomin, moje nagnjenje in moji pozhutki naj bodo flushabniki tvoje ljubezni; vse, kar je v meni, naj bo popolnoma tebi pokorno.

O fveti Šerafi, ki se tukaj snajdete okoli Jesufa v presvetim refh-

njim telefi! o kako frezhni fte vi, ker imate tako gorezho ljubesen do njega! Profite ga sa-me, de bi ga tudi jefst toliko ljubil, kolikor je mojimu revnimu ferzu mogozhe, in de bi ga kedej s vami vred v nebesih vezhno ljubil.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Šrezhen je zhlovek, kateri mene poslufha, in kateri vfak dan na mojih vratih zhuje“. *) — Šrezhen je, kdor, ko berazh pred vratmi bogatiga zhloveka, vfak dan pred vratmi Mariine milofsti zhuje, in daru boshjih gnad zhaka. Šhe veliko frezhnifhi je pa, kdor fi svefsto persadeva po Mariinih sgledih shive-

*) Prip. 8, 34.

ti, in njene presvete zhednosti posnemati.

Moja preljuba mati Marija! osri se name revniga uboshza, ki se snajdem pred vratmi tvoje milosti, in ne saversi moje profhnje. Jest vidim s velikim veseljem nad teboj take lepe zhednosti, kakor jih nad nobenim drugim svetnikam ne najdem. Ah, kako perferzhno shelim, vsaj nekoliko teh zhednost imeti, ki jih nad teboj vidim, posebno tvoje ponishnosti, zhistofti in velike ljubesni! O Marija! sprosi mi od Boga vse zhednosti, kterih mi je v svelizhanje treba; posebno te prosim, sprosi mi ponishno ferze, de bom svojo veliko dushno revfhino in nevrednost sposnal, in tako boshjih gnad se bolj vredniga storil; sprosi mi zhisto ferze, de se bom nar manjshiga greha bolj bal in varoval, kakor nar vezhi zhasne nesrezhe; sprosi mi ljubesnivo ferze, de bom samogel Jesusu toliko ljubesni fkasati, koliko sim mu je dolshan, in de bom tudi tebe tako ljubil, ka-

kor nar boljši otrok svojo dobrotljivo mater ljubi.

O Marija, moje upanje! pridi mi v vseh potrebah s svojo prošnjo na pomožh.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš na 21. strani.)

Dvanajsto obiskanje.

„Bog je ljubesen; kdor v ljubesni oftane, oftane v Bogu, in Bog v njem.“ *) — Kdor Jesufa ljubi, oftane smiram per Jesufu in v Jesufu, in Jesuf oftane v njem. —

„Kdor mene ljubi, pravi Jesuf, ga tudi moj Ožhe ljubi, in bova k njemu prišla in per njem prebivala.“

Kader je imel f. Filip Neri na smertni postelji obhajan biti, je na ves glas rekel, ko je mašnik s sve-

*) I. Joan. 4, 16.

tim rešhnjim telefam v hišo stopil:
„Glejte mojo edino ljubesen, glejte
moje edino veselje! Hitro mi dajte
mojo ljubesen savshiti!“ — Ravno
tako naj tudi vsak, kateri pride Jesufa
Kristufa v presvetim rešhnjim telefu
obiskat, is ferza rezhe: Tukaj je
moja edina ljubesen, tukaj je moje
edino in nar vezhi veselje na tem
svetu, in na unim vso neskonzhno
vezhnoft.

O moj Jesuf! moj Bog in Go-
spod! ti sam nam povefh, de, kdor
bo tebe ljubil, njega bofh tudi ti
ljubil, in bofh v njem prebival, in
ga ne bofh sapustil. To me možno
perganja k ljubezni do tebe. Ljubim
te, o vezhna ljubesen! kolikor mi je
mogoze, pa te fhe veliko bolj lju-
biti shelim. Štori zhe dalej vezhi
mojo ljubesen, o Jesuf! in ljubi tudi
ti mene, sakaj zhe sim od tebe lju-
bljen, mi je ljubfhi kakor bogastvo
vsige sveta. Pridi, o Jesuf! in pre-
bivaj v meni, ne saversi revniga pre-
bivalifha, ktero sim ti v svojim ser-

zu perpravil. Revno je, grosno revno, in ni vredno te sprejeti; vender te prosim, de pridi va-nj, in popravi si ga, de ti bo popolnoma dopadljivo. — Oftani, o **Jesuf!** vedno v mojim ferzu. — Pa sej vem, de po svoji nefkonzhni ljubeshni rad v mojim ferzu oftanesh, zhe te le sam ne preshenem is njega. Prosim te tedaj, moj dobrotljivi **Svelizhar!** daj mi gnado, de te nikedar vezh s kakim greham is svojiga ferza ne preshenem. To sim do sdaj velikokrat storil, in ravno to se utegne v prihodnje tudi she sgoditi; ali prosim te, moj **Bog!** nikar te hudobije ne perpufti, nikar ne perpufti, de bi ti jest tako nehvaleshnost fkasal, de bi tebe, svojo nar vezhi dobroto, ki mi vsak dan tolikanj gnad in dobrot dodelish, is svojiga ferza preganjal. In vender se utegne ta hudobija in nehvaleshnost she sgoditi. Torej te prosim, o **Jesuf!** zhe je tvoja sveta volja, pufti me rajshi umreti, de te neham shaliti, in de se s teboj fklenem v

vezhni ljubeshni. Refnizhno, to fo moje shelje, to je moje upanje, ali vander ne moja, ampak tvoja volja naj fe sгоди. — **O** Jesuf! ftori me vredniga tvoje ljubeshni; ftori, de te bresnehanja ljubim, in v tvoji ljubeshni fvoje nar vezhi veselje najdem. Daj mi gnado, de savoljo tebe tudi fvoji-ga blishnjiga ljubim, kakor ti sapovefh; daj mi prav fposnati, in fi kferzu vseti, de ti je to, kar fvojimu blishnjimu savoljo tebe ftorim, tako prijetno, kakor ko bi tebi ftoril.

O moj Jesuf! na tem fvetu in na unim vse vezhne zhafse nizh tako ne shelim, kakor tebe ljubiti, in od tebe ljubljen biti.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Kdor si persadeva meni flushiti, pravi Marija, ne bo gresnil; in

kdor si persadeva tudi druge na to perpraviti, de me prav sposnajo in ljubijo, bo vezhno shivljenje sadobil.“

Torej terdno sklenem, o Marija, nebeshka kraljiza! vselej in povsod per vsaki perloshnosti, kjer bom le mogel, od tvojih zhednost in od tvojiga pozhefhenja s ljudmi govoriti, de bi koga k vezhi ljubeshni do tebe, obudil. — Prosim te, pomagaj mi v tem persadevanji; stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! Šrezhen je, kdor te vredno hvali, in tvojo zhaft na svetu povishuje; frezhen je, kdor te prav posnema, in po tvojih svetih sgledih shivi; frezhen je, kdor te prav ljubi, sakaj ljubeshen do tebe je nar gotovshi snamnje vezhniga svelizhanja, in ta ljubeshen je nar lepshi dar gnade boshje. Štore me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! in daj mi mozh soper tvoje sovrashnike. Šprosi mi mozh in ferzhnost, de nikoli ne perpuftim, de bi kdo vprizho mene kaj tebi v nezhaft govoril.

O de bi te vsi ljudje zhaftili in ljubili, ker te sam Bog vekomaj ljubi in zhafti!

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš na 21. strani.)

Trinajsto obiskanje.

„Moje ozhi in moje ferze bodo tam vse zhafe.“ *) — To zhaftljivo in veselo obljubo si ti, o Jesuf! ljubesnivo dopolnil v presvetim sakramentu, v katerim nozh in dan med nami prebivaš. Ne le podnevi si per nas v naših zerkvah, de te obiskujemo, molimo, in se tvoje družine veselimo, ampak tudi po nozhi oftanesh med nami, desiravno se zerkve sapro, in te nobeden ne pride molit in zhaftit. O Jesuf!

*) III. Kralj. 9, 3.

tvoja nefkonzhna ljubesen do naf to ftori. Tvoje vefelje je med zhlovefh-kimi otrozi biti, ker naf bolj ljubifh, kakor samorejo ftarfhi fvoje otroke ljubiti. —

O preljubesnjivi Svelizhar! tvoja nesapopadljiva ljubesen do naf bi naf mogla vse perganjati, de bi tudi mi radi smiram per tebi bili, de bi te radi v presvetim refhnjim telefu obifkovali, in fe per tebi tako dolgo pomudili, dokler bi ne bili perfiljeni te sapuftiti; in tudi potlej bi te fmeli le po telefu sapuftiti, nafhe ferze bi pa moglo nozh in dan per tebi oftati, ker tudi ti, o usmiljeni Jefuf! nozh in dan v tabernakeljnu ofta- nefh v presvetim sakramentu, in naf perzhakujefh, de te pridemo zhaftit in molit, de ti fvoje teshave in potrebe potoshimo, is kterih nam tako rad pomagafh, zhe s terdnim saupanjem pred fvetim refhnjim telefam pomozhi ifhemo. Tukaj ti fam prebivafh, o miloftivi kralj nebefhki! in frezhen je, „kdor pride, kader

mu je pomozhi treba, s saupanjem pred sedesh tvoje milosti; tukaj usmiljenje sadobi, in gnado najde“. *)

Refnizhno, o moj Jesuf! v prihodnje si bom terdno persadeval, smiram s teboj fklenjen oftati, in tvoje dopadenje smiram bolj in bolj saflushiti; sato ti darujem svojo voljo in vse svoje shelje, de bom vsaj v duhu smiram per tebi oftal, ker ne morem po telefonu smiram tukaj biti. — O, kako bi jest frezhen bil, ko bi samogel nozh in dan smiram v te misliti! —

O Jesuf, preljubesnivi shenin nafhah duhf! ti se v tem presvetim sakramentu snajdesh posebno sato, de se svojim ljubim nevestam savshiti dajesh. Ali od ene strani naf strafhi tvoja neskonzhna visokost in svetost, in naf odvrazha od prejemanja tega nar svetejshiga sakramenta; sakaj kdo je vreden, tebe, praviga shiviga Bo-

*) Hebr. 4, 16.

ga prejeti? Od drugi strani pa — o ufmiljeni Jesuf! kako samore nafha dufha bres tebe shiveti, ker ti sam pravish, de le, kdor tvoje meso je in tvojo kri pije, pravo shivljenje v febi ima? — O dobrotljivi Jesuf! ti pridefh nafhi flabohti na pomozh, in fkrijesh svojo boshjo vifokost in svetost v ponishno podobo kruha, de si upamo k tebi priti in te prejeti; sakaj ti neisrezheno shelish, de te prejemamo v presvetim sakramentu.

Pridi tedaj, preljubi shenin moje dufhe! pridi v moje ferze. Shelim s teboj fkleniti se, pa ker mi sdaj ni dano te refnizhno v presvetim sakramentu prejeti, te prosim, pridi s svojo gnado in ljubesnijo v moje ferze, in oftani vedno v njem. Vse, kar sim, in kar imam naj bo tebi darovano. — O presveta ljubesen boshja! napolni moje ferze, in ga popolnoma v svojo oblast vsemi; potrebi in isderi is njega vse, kar je she posvetniga in greslh'niga v njem. — Nikar ne perpuhti, o Jesuf! de bi

jest, ko sim she tolikokrat tebe, svoji-
ga stvarnika, prejel, svoje serze od
tebe odvrazhal, in na stvari navesoval.

Potegni me k tebi, o Jezus! s
prijetno oblastjo svoje ljubesti.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19.
strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Šveti Bernard nas opominja, de
iskhemo gnade per Bogu po prošnji
Marije devize. Ona nam samore in
nam tudi sheli gnade sadobiti; ona je
mati milosti boshje in posoda vsih boshjih
gnad. Sato nas fama vabi, de k njej pri-
dimo, in per njej iskimo, kar nam je
treba, ker vidi, kako smo revne stvari.

O preljubesnjiva mati Marija!
jest, revni in sapusheni otrok Evin,
pridem k tebi, in te perferzhno pro-
sim, nikar me nikedar ne sapusti; sej
si ti moja preljuba mati, sprosi svoji-
mu otroku vse, kar na dusi in na
telesu potrebuje. Veliko gnad in do-

brot si mi she sprofila, pa imam upanje; de vse to she ni dosti tvoji ljubeshni. — O nar vikshi Gospa, nar prijasnishi kraljiza nebeshka! poglej milostivo na-me ubosiga greshnika, ki se s velikim saupanjem v tvojo proshnjo perporozham. Velik greshnik sim ref, to moram sposnati, in drusiga ne saflushim, kakor vezhne shtrafinge. Ali boshja gnada, ktero shelim po tvoji proshnji od Boga sadobiti, me samore od grehov ozhiftiti, s Bogam spraviti in mi nebesh odpreti. Toraj perbeshim k tebi, o Marija, perbeshalithe vshih spokornih greshnikov! in te ponishno prosim, spravi me s Bogam, sprosi mi praviga duha pokore, sprosi mi odpushenje grehov in shanovitno poboljshanje mojiga shivljenja.

Pod tvojo pomozh perbeshim, o sveta boshja porodniza! ne saversi moje proshnje v mojih potrebah.

(Sdej opravi proshnjo ki jo najdesh na 21. strani.)

Shtirnajsto obiskanje.

Preljubi Jesuf! flifhim te v tabernakeljnu rezhi: „To je moje pozhivalifhe na vekomaj; tukaj bom prebival, ker fim fi tukaj pozhivati isvolil“. *) Ker fi tedaj ti, o Jesuf! nafhe altarje v svoje prebivalifhe isvolil, de fi tukaj v presvetim refhnjim telesu nozh in dan med nami, in ker to le is ljubeshi do naf ftorifh; fe saref fpodobi, de tudi nafhe ferza s vsemi svojimi miflimi in sheljami per tebi prebivajo, in v tebi svoj mir in svoje narvezhi vefelje najdejo. — O frezhne fteve, kerfhanfke dufhe! ktere Jefusa zhes vse ljubite, in na zelim fvetu nobeniga lepfhiga in prijetnifhiga prebivalifha ne najdete, kakor v Jefufu, v presvetim sakramentu! Srezhen

*) Pf. 131, 14.

bom pa tudi jeſt, zhe ſe v prihodnje na nobenim kraji ne bom s vezhim veſeljem ſnaſhel, kakor v zerkvi pred Jeſufam, v preſvetim reſhnjim teleſu!

Ah, ſakaj ſim toliko let ſvojiga ſhivljenja ſam ſebi to frezho odjemal, ker ſim tebe, o Jeſuf v preſvetim ſakramentu! vſe premalo ſpoſnal in premalo ljubil! — O to ſo bile ne- frezhne leta, in is ſerza ſim jih ſdaj ſhaloſten! — Tebe pa zhaſtim in hva- lim, o neſkonzhno poterpeſhljivi Bog! kateri ſi toliko zhaſa mene nehvalesh- niga greſhnika voljno prenaſhal, in ſhe ſdaj s menoj tako dobrotljivo poterpiſh. — Sakaj, o moj Bog! ſa- kaj imah vender tako poterpljenje s menoj? — Le ſato, de bi me s ſvojo poterpeſhljivo ljubesnijo kedaj premagal, in me popolnoma ſebi per- dobil. — Ah, moj Bog! ſdaj ſe ti ne bom vezh vſtavljaj, in ti ne bom vezh tako nehvaleshen. Po vſi pravizi in pameti ſe ſpodobi, de veſ zhaſ ſvojiga ſhivljenja, kolikor ſi mi ga ſhe namenil, naj ga bo veliko ali

malo, popolnoma v tvojo flushbo obernem; in imam upanje, o Jesuf! de mi bofh gotovo pomagat, de se popolnoma v tvojo flushbo podam. Sej si mi fhe takrat dober bil, in si mi veliko gnad in dobrot fkasoval, ko fim te bil sapustil, in ko fim tvojo ljubesen sanizheval; kolikanj bolj smem sdaj upati, de mi bofh dobrotljiv, ker te sam ishem, in v prihodnje tebe samiga zhes vse ljubiti shelim. Daj mi tedaj gnado, o ufmiljeni Jesuf! ker vidish, kako fim reven in flab; daj mi gnado tebe, vse ljubesni vredniga Boga, zhes vse ljubiti. Dopolni, o Jesuf! moje shelje. Shelim te ljubiti is zeze mozhi; shelim te ljubiti zhes vse, kar je na semlji in v nebesih; shelim te ljubiti bolj kakor svoje shivljenje. Toliko te ljubiti shelim, kolikor fim te ljubiti dolshan. — Is ljubesni do tebe mi je is ferza shal, de fim te kdej rasshalil. Odpufti mi, o miloftivi Jesuf! vse moje grehe in daj mi, te profim v tvojim presvetim imenu,

daj mi tako ljubesen do tebe, de te ne bom mogel nikedar vezh s nobenim greham rasshaliti. — O Jesuf, spreoberni me popolnoma s svojo svetostno gnado; in naj vidi svet nad menoj ta veliki zhudesh tvoje vsigamogozhne ljubesni, de te bo moja dusha, ki ti je do sdaj tako nehvaleshna bila, v prihodnje nar svestejshi ljubila! —

Ah, veliko prosim, in fkoraj se mi prevelika sdi moja proshnja! — Ali glej, moj Jesuf! v tvojim imenu te prosim, ker saupam v tvoje lastne besede: „Kar me bote v mojim imenu profili, bom storil“. *) Ne glej tedaj na moje grehe in na mojo nevrednost, ampak na svoje nefkonzhno saflushenje; in tako me uflifhi.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jesuf! de si mi tako dolgo sanashal. O, de bi ti jest mogel tvojo ljubesen s refnizhno ljubesnijo poverniti!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

*) Joan. 14, 14.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O zhaftitljiva in isvoljena deviza Marija! ref si ti, kakor te f. zerkev imenuje, naša gospa, naša fredniza, naša besedniza, naša pomozhniza. — Kadar kdo kako gnado od Boga prejme, mu jo ti sprofiti pomagash; kader je kak gresnik s pravo pokoro od vezhniga pogubljenja refhen, se mu je sa Bogam nar bolj tebi sahvaliti sa gnado refnizhne pokore. **O** Marija! moje upanje in moje veselje in moja nar vezhi pomozhniza sa Bogam! zhe mi ti s svojo mogozhno profhnjo ne pomagash, sim vezhno pogubljen, nikedar me ne bofh per febi v nebesih vidila. — Ali to tvoji ljubeshni ni mogozhne, o dobrotljiva mati milofti boshje! Ni mogozhne, de bi me ti kdej sapuštala, ker te tako neisrezheno ljubim! — In tudi rasfvetljeni fveti uzheniki pravijo, de ti nobeniga

ne sapuſtiſh, kateri per tebi pomozhi iſhe, in de ti vſakimu, kateri ſe tvojim proſhnjam perporozha, in tebe prav zhaſti s poſnemanjem tvojih ſgledov, vezhno svelizhanje ſproſiſh. — Glej, tudi jeſt, revni greſhnih, perbeſhim k tebi, in ſe tvoji mogozhni proſhnji perferzhno perporozhim, ker ſa Bogam vſe ſvoje ſaupanje v te poſta- vim. — O Marija! ſproſi mi tako ve- liko gnado od Boga, kakor je moja ljubesen do tebe velika. —

O Marija! moja nar vezhi ſaupanje ſa Bogam in ſaſtava mojiga upanja! (S. Bernard.)

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 21. ſtrani.)

Petnajsto obifkanje.

„Ogenj ſim na ſemljo perne- ſel, in kaj hozhem drusiga, ka-

kor de fe ushgé.“ *) Nobene rezhi ni na fvetu, ktera bi ogenj boshje ljubeshni v nafhih ferzih bolj ushgala, kakor sakrament presvetiga refhnjiga telefa. Ta nar svetejshi sakrament je kakor velik ogenj, kateri fe po vshim fvetu rashhiri; toraj je neshapoadljivo, kakor more kateri kristjan na fvetu biti, kateriga ferze fe od ljubeshni ne vname, kadar premifli, kako nefkonzhno naf Bog ljubi.

Ushgi, o Jefuf! s ognjem fvoje svete ljubeshni moje ferze; ftori, de ne bom nizh drushiga miflil in shel, kakor tebi dopafti, in ljubeshni do tebe v djanji fkasovati. — O, kako frezhen bi jest bil, ko bi bil od tega svetiga ognja vef vnet; in ko bi on s fvojo mozhjo vse posvetne mifli in shelje v mojim ferzu do zhifhiga poshgat! — O Jefuf! is ljubeshni do naf fi fe na f. krishi fvojimu nefshkimu Ozhetu sa naf v dar dal, in fpomin daritve fi nam v presve-

*) Luk. 12, 49.

tim sakramentu altarja sapuſtil. Kar ſi ſe tedaj ti, o Jeſuf! ſa-me v dar dal, je moja dolshnoſt, de ſe tudi jeſt tebi popolnoma dam. Tedaj po-loſhim danſ k tvojim nogam, o nar-
vikſhi Bog in Goſpod! ſvoje ferze, ſvojo voljo, ſvoj um in vſe, kar je mojiga, in te proſim, vsemi s do-padenjem ta moj dar, in bodi mi miloſtiv.

O vezhni Ozhe! ki te ſklenjeni-ga s tvojim ſinam, tukaj prizhujo-zhiga molim; ſklenem ſvoj flabi dar s neſkonzhno daritvijo, ktero ti je tvoj ſin, moj dobrotljivi Svelizhar, Jeſuf Kriftuf, kdaj na ſ. krishi opravi-l, in sdaj vſak dan per vſaki ſveti maſhi opravlja. Naj ti bo dopadljiv moj dar ſavoljo neſkonzhniga ſaflu-shenja Jeſufa Kriftufa, in daj mi gna-do, de ſe ti bom vſak dan do konza ſvojiga ſhivljenja popolnoma tebi da-roval, dokler v tvoji ſveti gnadi in ljubezni ſvojiga zhaſniga ſhivljenja ne ſklenem. — O Jeſuf! ſhelim tiſto ve-liko gnado ſadobiti, ktero ſo imeli

sveti marterniki, ki so svojo kri is ljubesni do tebe prelili. Ali te velike gnade nisim zelo nizh vreden; toraj te prosim, dodeli mi pa to gnado, de bom ves zhas svojiga shivljenja svojo voljo in svoje ferze in vse svoje dušhne in telesne mozhi popolnoma tvoji sveti volji podvergel, in de bom popolnoma sadovljin, kakorshno smert mi bošh hotel poslati. **O** moj Jesuf! edini Gospod mojiga shivljenja in moje smerti! daj mi v tvoji sveti gnadi umreti, de te bom v nebesih vekomaj zhasstil in ljubil. V tvoje roke srozhil svoje shivljenje in svojo smert, in te prosim, de naj se mi v shivljenji in v smerti vse po tvoji sveti volji sgodi.

O usmiljeni Jesuf! ki si is ljubesni do mene na s. krishi umerl, daj mi gnado, de tudi jest s gorezho ljubesnijo do tebe umerjem.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Perpušti, o sladka deviza Marija!
de s svetim Janesam Damaszhanam
spoznam, de sim svoje nar vezhi sa-
upanje, vse svoje saupanje sa Bogam
na-te postavil. — Kjer je ljubesen,
tam je saupanje. Kako bi v te ne
saupal, ker vem, kako neizrezhen
me ljubish, in kako reznizhno she-
lish, de bi kdaj s teboj vred v ne-
besih Boga zhaftil. — Ti si perbe-
shalishe grešnikov in pomozh vseh
kriftjanov. Te zhaftitljive imena, kte-
re ti s. zerkev da, me she bolj v
saupanji poterdijo. O Marija! naj ne
bo to moje saupanje saštonj, štori mi
po mojim saupanji: sprosi mi odpu-
ščenje grehov, sprosi mi ponisno in
špokorno ferze, poboljšhanje mojiga
shivljenja in frezhno smert; prosi sa-
me tudi she po smerti, de bi me
Bog škoraj is terpljenja vsel, ki ga

bom mogel v vizah preftati, in de bi mi dodelil vezhno svelizhanje. — Kdorkoli je v nebefa prifhel, fi mu ti s svojo mogozhno profhnjo v nebefa pomagala; prosi tedaj tudi same, o ufmiljena deviza! de, kar moja nevrednost ne saflushi sadobiti, po tvoji profhnji dofeshem.

O Marija! pokashi mi po tem revnim shivljenji Jesufa, shegnani fad tvojiga telefa.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdesh na 21. strani).

Sheftnajsto obifkanje.

O, de bi vender vsi ljudje v svojih teshavah in potrebah pred zhaftitlivim sakramentam presvetiga refhnjiga telefa pomozhi ifkali! Gotovo bi ne bili tako revni, kakor fo sdaj. — Prerok Jeremija je s shaloftnim ferzam Isra-

elze vprafhal: „Kaj ni vezh sdravila na gori Galand, in ni nobeniga sdravnika tam?“ *) —

Gora Galand v Arabii: na kateri se grosno veliko lepo difhezhiga kadila in masila najde, in posebno tudi veliko sdravila, s katerim se rane narlepshi sazelujejo, je podoba Jesufa Kristufa, kateri nam v presvetim reahnjim telesu nar boljshi sdravila sa vse dufhne bolesni in rane daje. —

Kadar to premifhlujem, se mi ravno tako sdi, kakor de bi flifhal Jesufa rezhi: „Sakaj se tako pertoshite, o Adamovi otrozi! zhes svojo flaboft, zhes svoje dufhne bolesni in rane? Sej imate v presvetim sakramentu sdravnika in sdravilo sa vse svoje flabofti in bolesni. Pridite tedaj k meni, kateri ste revni in s teshavami oblosheni, in jest vam jih bom polajfhal, vas bom oveselil“. —

Na tvoje ljubesnjivo vabljenje s velikim saupanjem k tebi pridem, o

*) Jer. 8, 22.

preljubesnjivi Svelizhar! in te nago-
vorim, kakor Lazarjeve sestere: „Go-
spod! glej, kteriga ljubish, je bolan“.
Ah, moj Jesuf! vem, de me ljubish,
toraj pridem k tebi pomozhi iskat.
Glej, moja dusha je vsa flaba in
mozhno ranjena, greh jo je tako ra-
nil. O vfigamogozhni in usmiljeni
nebeshki sdravnik! osdravi me s svo-
jo gnado, in obvarovaj me tudi v
prihodnje, de v nobeni greh vezh
ne padem, de svojo dusho zhisto in
sdravo ohranim. Poterdi me prav v
svoji sveti gnadi, in ushgi v mojim
serzu presveti ogenj boshje ljubeshni.
Serze v kterim ta ogenj gori, se
ne more v grehah in v greshnih na-
vadah sadershati. O, kako frezhen je,
kdor tebe prav ljubi! Toraj te pro-
sim, o Jesuf! vse mi, zhe je tvo-
ja sveta volja, vse, kar imam; le go-
rezho ljubeshen do tebe mi daj. Vezhi
veselje je sa-me, zhe sim s teboj
sklenjen, kakor ko bi zhes ves svet
kraljeval; in raji vse sgubil, ka-
kor tvojo ljubeshen. Malo sizer imam,

in malo premorem; ali ko bi tudi vso zhaft in vse bogastvo vfiga sveta imel, bi hotel vse prav rad oddati, de bi bila le nekoliko tvoja ljubesen v mojim ferzu povikfhana.

Tedaj kar imam, popolnoma tebi srozhim, in se is ljubesni do tebe, zhe je tvoja sveta volja, vsmu odpovem, kar mi je do sdaj kakofhno veselje storilo; tudi tistimu notrajnimu veselju se radovoljno odpovem, zhe ti hozhefh, de bi ga jest vezh ne vshival, ktero sim do sdaj tolikokrat per molitvah in per prejemanji presvetiga sakramenta v svojim ferzu obzhutil. — Shalofno je sizer bres notrajniga pokoja shiveti, v dufhnim sapufhenji in v fuhoti: ali de imam per tem le upanje, de je to po tvoji sveti volji, in de hozhefh mojo ljubesen s tem fkasati, zhe je dosti stanovitna ali ne: me to popolnoma sadovoljniga stori.

O moj Jesuf! stori s menoj kakoli hozhefh; le to te prosim, naj

bo moja ljubesen do tebe zhe dalej vezhi.

(Sdaj opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija! ref si perbeshalifhe in upanje vsih spokornih gresnikov. Zhe je kdo she tako greshen, ga vender ne sapustish, smiram Boga sa-nj profish, in perferzhno ga shelish s Bogam spraviti. In to je tvoje nar vezhi veselje, kader vidish, de se kateri gresnik s potertim ferzam na pot pokore poda, in de se sheli s pomozhjo tvoje profhnje s Bogam spraviti. O usmiljena mati! s kakofhnim veseljem sprejmesh vsaziga gresnika, kateri s temi sheljami k tebi pride, in kako svesto profish sa-nj Boga! Nizh vezh v to ne mislish kolikrat je ta gresnik tvojiga ljubiga Jesufa, in s njim tudi tebi ras-

shalil; ampak le v to misliš, de bo ena duha od vezhniga pogubljenja rešena, in Bogu perdobljena. — **O Marija!** ti si imenovana in si tudi reševanje bolnikov; slahti na duhi bolni in ranjeni, ki so še tavshentkrat bolj revni kakor drugi bolniki, se ti še posebno smilijo, in s veliko ljubesnijo njih rane obesuješ, de popolnoma osdravijo.

O Marija, ušmiljena mati Jesufova! ker si grešnikam tako ušmiljena in dobrotljiva, in ker jim tudi pomagati samoreš in shelish, sato perbeshim ješ, revni grešnik, k tebi, in te prošim, govori sa-me Jesufu, in prosi ga, de mi vse tiste gnade spet dodeli, ktere sim, kakor sčubljeni sin, s grešnim shivljenjem sapravit; in de me do konca stanovitniga v dobrim stori.

Šveta Marija, mati boshja! prosi sa naš uboge grešnike!

(Sdaj opravi prošnjo, ki jo najdeš na 21. strani.)

Sedemnajsto obiskanje.

Kdor kaziga praviga prijatla ima, de ga prav ljubi, je nar raji v njegovi družini. — Zhe tedaj Jesufa ljubimo, moramo sheleti smiram per njem biti. Jesus v presvetim reshnjim telefu naf vidi in flifhi; sakaj bi ga tedaj ne prifhli radi obiskat in s njim govorit? — Bodimo tedaj radi v njegovi preljubesnjeni družini; veselimo se, kolikorkrat premiflimo njegovo veliko zhaft, ki jo v nebesih ima; in gorezho ljubesen, ki jo ima veliko dush do tega presvetiga sakramenta; in shelimo iz ferza, de bi vsi ljudje Jesufa v presvetim reshnjim telefu prav ljubili, in mu svoje ferza dali. — Dajmo vsaj mi Jesufu svoje zelo ferze. Jesus naj bo nafha edina ljubesen, Jesus nafhe edino veselje, k Jezufu naj bodo povsdignjene vse nafhe shelje.

Bil je nekđaj bogabojezh klofhterfki duhoven, imenovan Pater Salesi. Ta je presveti sakrament altarja neisrezheno ljubil; kadar je le od tega sakramenta govoril, ali govoriti flifhal, je bilo njegovo ferze polno veselja in fladkofti; nikedar mu ni bilo dofti presvetiga refhnjiga telefa obifkati. Kadar je is hifhe fhel, ali fpet nasaj v hifho, in per vfaki perloshnofti, je fvojiga preljubiga Svelizharja fhel obifkat, tako de fo fe njegovi tovarfhi preprizhali, de je fkoraj vfako uro presveti sakrament obifkal. Savoljo te velike ljubesni do presvetiga refhnjiga telefa fi je pa tudi to gnado saflushil, de je marternik presvetiga sakramenta fvoje shivljenje v rokah krivovernikov zhaftitljivo dokonzhal, ravno takrat, kadar fe je s nar vezhi gorezhnoftjo sa refnizo in zhaft tega nar fvetejfhiga sakramenta potegoval.

O, ko bi tudi jeft imel to frezho in gnado, de bi umerl v ljubesni in is ljubesni do presvetiga refhnjiga te-

lefa, v katerim si ti sam, o pravi shi-
vi Bog, **Jesuf Kristuf**, refnizhno pri-
zhujozh, de nam svojo nefkonzhno
ljubesen prav ozhitno na snanje da-
jesh! — **O Jesuf!** koliko zhudeshev
si she storil, de si ljudi v veri na ta
preeveti sakrament bolj poterdil, pro-
sim te, stori nad menoj samo ta zhu-
desh, de bo moje ferze, ktero je
bilo do sdaj le prevezh na posvetne
rezhi navesano, v prihodnje le tebe
samiga ljubilo, in se sa vse drugo
nizh ne smenilo. **O** moj dobrotljivi
Jesuf! sej si ref le ti sam vse nafhe
ljubesni vreden, vse drugo, kar je
na svetu, saflushi le toliko zhishlano
biti, kolikor naf k tebi napeljuje in
hvaleshno ljubesen do tebe v nafhah
ferzih poviksha. — **Jesuf!** edino bo-
gastvo moje dushe! zhe le tebe imam
sim dosti bogat, dosti imeniten. Daj
le posvetno bogastvo tistim, ki imajo
veselje nad njim; jest ne maram vezh
sa-nj, ampak le to te prosim, de
me obdaruj s svojo sveto gnado, in

mi daj veliko ljubesen do tebe, potlej
sim dofti frezhen, dofti bogat.

O moj Jesuf! kdaj te bom sa-
zhel zhes vse, is zeliga ferza ljubiti?

(Sdaj opravi obhajilo v duhu, glej na 19.
strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nebeshka kraljiza! kako grosno
mi dopade tisto zhaftitljivo ime, ki
ti ga s. zerkev daje in vsi tvoji sve-
sti otrozi, ker ti pravijo: mati lju-
hesnjiva. Ref si neisrezheno ljube-
snjiva, sa Bogam vse nashe ljubesni
vredna. Savoljo tvoje svetosti in pre-
zhudne zhistosti te sam Bog zhafti in
ljubi. Bog Ozhe te ljubi, kakor svo-
jo nar ljubshi hzher; Bog Sin te
ljubi, kakor svojo preljubesnjo ma-
ter; Bog s. Duh te ljubi, kakor svo-
jo prezhisto nevesto. In vsi svetniki

šo te ljubili in te ljubijo, bolj kakor nar boljshi otrozi svojo dobro mater.

O ljubesnjava mati Marija! kako po pravizi pishe od tebe tvoj svešti flushabnik s. Bonaventura te besede:

„O fladka, o dobrotljiva, o preljubesnjava deviza Marija! zhlovek ne more tvojiga imena isrezhi, de bi se njegovo ferze od ljubeshni do tebe ne vnelo; in de le tvoje ime saflishi, se mu ferze s fladkim veseljem napolni“. — Tedaj se spodobi, de te tudi jest perferzhno ljubim. — Ali to mi she ni dosti; shelim tudi, o preljubeshnjava mati Marija! shelim she tukaj na tem fvetu in potlej vfo vezhnoft med vsemi nar vezhi ljubeshen do tebe imeti. — Ali morebiti prevezh shelim? — Ref je, de nisim vreden, de bi se te moje shelje spolnile; ali prevezh te pa ne morem nikedar ljubiti. Ti si she smiram vezhi ljubeshni vredna, kakor ti jo vfi ljudje na semlji fkasati samorejo. Nikedar te ne moremo tako ljubiti, kakor te Bog ljubi.

O Marija! sprosi mi tako ljube-
sen do tebe, kakorfhno imeti she-
lim. Bolj ko le bom prav ljubil,
bolj bom Bogu dopadel.

(Sdaj opravi proshnjo, ki jo najdesih na 21.
strani.)

Ofemnajte obiskanje.

Šodni dan bo Jesus fedel v svoji
boshji zhafti, kakor ojster fodnik na
fodnim ftolu; sdaj pa v presvetim
sakramentu fedi na fedeshi svoje mi-
lofti in ljubesni, kakor nar dobrot-
ljivfhi kralj, kateri sheli vse svoje pod-
loshne zhafno in vezhno frezhne fto-
riti. — Ko bi se kakoshin kralj, is-
sgolj ljubesni, do kaziga revniga zhlo-
veka, tako delezih ponishal, de bi k
njemu prishel v njegovo revno fla-
bo ftanovalifhe, in per njem prebival,
de bi ga frezhniga ftoril; kako nespa-

meten in nehvaleshen bi bil letá revni zhlovek, ko bi se sa to dobrotljivo djanje svojiga ponishniga kralja nizh ne smenil, ampak bi ga sapuhtil, sanizheval, in njegove dobrote sametoval! — Kdo ne sposna, de tak nehvaleshen zhlovek nizh drusiga ne saflushi, kakor de bi ga njegov kralj popolnoma sapuhtil, in mu nobene dobrote vezh ne fkasal. — O moj Jesuf! ti si tifti nefkonzhno dobrotljivi in nesapopadljivo ponishni kralj, kteri si is svojiga nebeshkiga fedesha na ta revni svet prifhel, si dolgo na svetu prebival, in ljudem neisrezhenno velike dobrote fkasoval; in potem si se nam v presvetim reshujim telefu sapuhtil, de sdaj nozh in dan med nami ostanesh, in nam prav ozhitno svojo nefkonzhno ljubesen fkasujesh. — Res, moj Jesuf! is sgol ljubeshni do nas si v presvetim sakramentu prizhujozh, in tvoje veselje je med zhloveshkimi otrozi biti. Daj mi gnado, o Jesuf, de bo tudi moje nar vezhi veselje nozh in dan per

tebi biti. Truma nebeskih angelov se snajde okoli tebe v presvetim rešnim telesu, kateri te zhašte in molijo in se ne morejo nazhuditi tvoje velike ljubesni do nas; spodobi se tedaj, de se tudi ješt vezhkrat tukaj snajdem, de spremišljujem in hvallim tvojo neskonzhno ljubesen do mene, ktere mi ne moreš lepši pokazati, kakor v sakramentu presvetiga rešnjiga telesa, ker se mi savšiti daješ, de mojo dušo sa vezhno shivljenje ohraniš. „Sato ti bom pred tvojimi angeli hvalo pel, in te bom molil v tvojim svetim tempelnu, in bom tvojimu imenu zhašt dajal savoljo tvojiga ufmiljenja in tvoje rešnize.“ *)

O kruh angelov, o nebeska jed, o dobrotljivi, pod podobo kruha skriti Bog! molim te v tej nesapopadljivi skrivnosti, in te ljubim is zeliga serza; ali moja ljubesen je tako fla-

*) Pf. 137, 1. 2.

ba, de se s'he meni preflaba sdi, kolkaj bolj tebi. **O** Jesuf! daj mi tvojo lepoto in neskonzhno dobroto prav fposnati, de te bom bolj ljubil; issheni is mojiga ferza vse, kar s'he posvetniga v njem najdes'h, de bo le tvoja ljubesen v njem prebivala. — Ti pride's'h vs'ak dan is nebes na nas'he altarje, de nam s'vojo ljubesen fkasujes'h, de se sa nas nebes'kimu **Ozhetu** darujes'h, de se nam savshiti dajes'h, in nas'ho ljubesen do tebe bolj poterdujes'h. Ker vse to is ljubesni do nas' storis'h, je moja velika dolshnost, de tudi jest posebno v to mislim, kako bi tebe prav ljubil, zhas'til in molil. — **Prosim** te, o Jesuf! ushgi v mojim ferzu ogenj s'voje ljubesni, in dopolni moje shelje tebe zhe dalej bolj ljubiti, in is ljubesni do tebe veliko dobriga storiti, in veliko hudiga prestati, in tvojo boshjo zhas't na s'vetu vik's'hati. To so moje nar vezhi shelje, in sato te v tvojim imenu prosim, o Jesuf! dopolni mi jih.

O Jesuf! daj mi gnado, de te na tem svetu prav ljubiti sazhnem, in na unim svetu vso vezhnoft ljubim.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nekteri bolniki imajo take nagnufne bolesni, de se jih vsak zhlovek boji, in pred njimi beshi; in taki bolniki morajo potlej v bolnishnize vseti biti, kjer se sa njih shivljenje in postreshbo fkerbi. Ravno tako so nekteri gresniki od vsih sapufheni in saversheni; le Mariina ljubesen jih sprejme, ona se jih ufmi-li, njih nagnufne rane ljubesnivo obesuje, in tako dolgo sa-nje fkerbi in profi, de jih spet s Bogam spravi.

O Marija, mati milofti boshje, Bog te je vsim gresnikam pomozh-nizo dal. Sato pravi f. Basili, de si

kakor velika bolnikniza, v katero so vsi, ki so na dušni bolni, to je, grešniki, s veseljem sprejeti; in s. Efrem pravi: de si kakor stanovanje per poti, v katerim vsi grešniki pozhitek in pomozh najdejo, kateri se na poti greha utrudijo, in sdaj na pravo pot, ktera v nebesa pelja, priti shelé. — O dobrotljiva mati Marija! to meni ubogimu grešniku velik pokoj daje; sakaj jest sposnam, de sim velik grešnik, pa se shelim spet s Bogam spraviti in njegovo gnado dobiti. In to saupam s pomozhjo tvoje prošnje dosezhi, desiravno nisim vreden, de bi ti sa-me profila, ker sim tolikokrat tvojiga Jesusa in tudi tebe rasshalil; ali ravno moj revni dušni stan mi upanje daje, de se me boš she pred usmilila, ker vidish, de si sam zelo nizh ne morem pomagati, in ker ti ravno sa nar vezhi grešnike s nar vezhi gorezhnostjo Boga prošish, zhe se le resnizhno spokoriti shelé.

O Marija! ti pravo perbeshali-

Ihe vseh spokornih grešnikov! k tebi perbeshim, per tebi pomozhi ishem, ti si moje upanje in moje veselje; nikar me ne sapufti, de se vezhno ne pogubim!

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih na 21 strani.)

Devetnajsto obiskanje.

Shalofien zhlovek najde vselej to-lashbo in polajshanje v pogovori s svojim dobrim in svestim prijatlam; tedaj nam mora jako prijetno biti, de imamo v tej dolini sols nar boljshiga in nar svestejshiga prijatla vedno per febi, kateri nam samore vse dobrote fkasati, in kateri naf tako perferzhno ljubi, de sheli smiram per naf biti. — Jesus v presvetim refhnjim telefonu smiram per naf ostanne, in naf perzhakuje, de pridemo in prijasno s njim govorimo, de mu svoje ferze odpremo, svoje teshave po-

toshimo, ga gnad profimo; s eno befedo, tukaj smemo s kraljem nebes in semlje saupljivo govoriti, in se njegove visokosti ne ustrašiti. — Egip-
tovski Joshef je bil jako frezhen, ker je Bog s svojo gnado in pomozho k njemu prifhel v shtirno in v jezho, de ga je podpiral in rasveselil. Ali veliko vezhi je pa naša frezha, ker imamo v tej dolini sopsmiram Jesusa, svojiga praviga shiviga Boga v presvetim refhnjim telefu per febi, v katerim je on refnizhno prizhujozh, de naš tolashi, nam v vsih teshavah in potrebah pomaga, in naše dushe v vezhno shivljenje ohrani. — Kakoshno veselje ima ubogi jetnik nad svojim svestim in ljubesnim prijatlam, kadar ga pride v jezho obiskat, kadar ga dobrotljivo tolashi, mu upanje daje, de bo skoraj is jezhe refhen, mu kaj podari, in si persadeva, de bi ga is jezhe refhil, ali de bi mu vsaj njegovo shivljenje v jezhi polajshal. — Jesus Kristus, naš nar boljšhi, nar svestejshi pri-

jatel, nam vſim upanje in oveseljenje daje v preſvetim reſhnjim teleſu ſ temi beſedami: Glejte, le ſato ſim is nebeſ priſhel v leto vaſho revno jezho, de vam pomagam, vaſ reſhim, vaſ oveselim. Oſtanite ſmiram per meni, radi me med ſeboj imejte, ljubite me, in ſveſti mi bodite, de vam bodo vaſhe teshave polajſhane, in de kdaj k meni pridite v moje kraljeſtvo, kjer vaſ bom vezhno frezhne ſtoril.

O moj Jeſuf, o vezhna ljubesen! ker ſe tedaj tako delezh ponishaſh, de tako prijaſno med nami prebivati hozheſh, in ker is ſvojiga nebeſhki-ga ſedeha na naſhe altarje prideſh: terdno ſklenem v prihodnje te vezhkrat v preſvetim reſhnjim teleſu ob- iſkati. Kadar bom le perloſhnoſt imel, bom priſhel tvojo prizhujozhnoſt vſhi- vat, ktera je nar vezhi veſelje ange- lov in vſih ſvetnikov v nebeſih. — **O**, de bi jeſt mogel nozh in dan pred teboj oſtati, o Jeſuf v preſve- tim ſakramentu! de bi te molil, zha-

stil in vredno ljubil! — Prosim te, o Jesuf! sbudi mojo dusho, ko bi te jest kdaj savoljo posvetnih opravil posabil, ali is mlazhnosti in sanikernosti obifkovati opustil. Ushgi v meni gorezhe shelje, de bi smiram rad bliso tebe bil, o Jesuf v presvetim sakramentu. — O moj preljubesnivi Svelizhar! ko bi te bil jest vender smiram prav ljubil! o ko bi bil smiram le tebi dopasti ifkal! — Š tem se fhe tolašim, de mi bofh fhe toliko zhasa shivljenje na fvetu pustil, de bom svoje sanikernosti popravil. V prihodnje te hozhem refnizhno in is zeli-ga ferza ljubiti, o nar vezhi dobrota, o vezhna ljubesen, moj Bog in Gospod, Jesuf Kristuf v presvetim refhnjim telefu!

Moj Bog, pomagaj mi te prav ljubiti!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Bogabojezhi Bernardin, ki je mater boshjo posebno zhaftil, s temi besedami grefhnika nagovori: „Moj grefhnik! nikar ne obupaj, temuzh perbeshi k Marii, k njej mogozhni in ufmiljeni gospej, in terdno saupaj, de ti bo ona pomagala; nikoli ne bofh bres pomozhi od nje fhel, sakaj ona je polna ufmiljenja, in njeno vefelje je grefhnikam gnado od Boga sprofiti. Premifli, de ta ufmiljena kraljiza nebefhka ti sheli fhe vezh gnad in dobrot od Boga sprofiti, kakor jih ti fam prejeti shelifh“.

O Marija, mati boshja! kako hvaleshen fim Bogu sa to veliko gnado, de tebe sposnam! Ah! kako nefrezhen bi bil, ko bi te ne posnal, ali ko bi te kdaj posabil; gotovo bi bil pogubljen. Sdaj pa te posnam, zhaftim in ljubim, in s velikim saupanjem

fvojo duſho in fvoje vezhno svelizhanje v tvoje roke poloshim.

Moja preljubesnjava mati Marija! ſkerbi ſa-me, de bom svelizhan.

(Sdej opravi proſhno, ki jo najdeſh na 21. ſtrani.)

Dvajſeto obifkanje.

„Takrat bo imela hiſha Davidova in vſi prebivavzi Jeruſalema odpert ſtudenez, v kterim ſe bodo greſhniki ozhiſhevali.“ *) — Jeſuf v preſvetim reſhnjim teleſu je ſtudenez, kteri je vſakimu odpert; in v tem ſtudenzi, v preſvetim ſakramenti, kadar ga vredno prejmemo ozhiſtimo ſvojo duſho od vſih madeſhev greha, ſ kterimi jo vſak dan ognjuſimo. Ino kadar kdo kak majhen greh ſtori, tu-

*) Zah. 13, 1.

di s tem odpushtenje svojiga majh-
niga greha sadobi, zhe s saupanjem
pred Jesufa v presvetim sakramentu
pride, in ga s potertim in ponish-
nim ferzam odpushtenja profi. — To
v prihodnje per vsaki perloshnosti
storiti, je moj terden fklep. Poterdi
me, o Jesuf! de to svešto storim, sa-
kaj obiskovanje in pozheshevanje pre-
svetiga sakramenta, in njegovo vre-
dno prejemanje bo mojo dusho zhe
dalej bolj od vsih madeshev ozhif-
lo, in mi bo vezhi fposnanje in
mozh dajalo, de se bom loshej gre-
ha varoval, in s poterpeshljivostjo
vse svoje teshave preterpel. — Voda
is studenza mojiga Švelizharja pogasi
ogenj posvetnih in gresnih shelj, in
vname ogenj boshje ljubeshni. — **O**
Jesuf v presvetim sakramentu! ti me
tukaj ljubeshnjivo perzhakuješh, kakor
shenin svoje neveste, me vabish, de
naj te pridem obiskat, in per vsakim
obiskanji obdarujesh mojo dusho, svo-
jo nevesto, s velikimi gnadami.

Ozhifti me tedaj, o Jesuf! od

vših grehov, ki sim jih še danf in vef zhaš fvojiga šivljenja storil. Is ferza mi je shal, de sim grefhil, sato ko sim s fvojimi grehi tebe, o nar vezhi dobrota! rasshalil. Podpiraj me, profim te, s svojo gnado, de vezh ne padem; daj mi gorezho ljubesen do tebe, o Jesuf! daj mi tako ljubesen, kakor fo jo imeli fvetniki, slafti tifti, kateri fo posebno veliko gorezho do prešvetiga sakramenta imeli, v katerim fo te posebno radi zhaftili in molili, in fo sheleli nozh in dan pred tem nar fvetejšhim sakramentam prebivati.

Od bogabojezhiga meniha se bere, ki je imel tako ljubesen do prešvetiga rešhnjiga telefa, de ni mogel memo zerkve iti, v kateri je bil ta prešveti sakrament, de bi ne bil vanjo šhel, in Jesufa obiskal; in je djal, de se ne spodobi, de bi prijatel memo hišhe fvojiga nar boljšhiga in nar sveštejšhiga prijatla šhel, in se nizh per njem ne glafil, de bi ga vsaj s malo besedami posdravil. —

Ali njemu ni bilo dofti, fvojiga nar ljubesnjevfhiga prijatla Jefufa le s malo befedami posdraviti, temuzh fe je per njem pomudil, dokler je le smel.

O Jefuf! moja edina in nar vezhi dobrota! vera me uzhi, de fi nam ta presveti sakrament sato dal, in de fi sato na nafhieh altarjih prizhujozh, de bi te molili in ljubili. — **Ti** fi mi ferze dal, ktero je perpravno in nagnjeno ljubezni; ah, sakaj te pa vender jefst nehvaleshni zhlovek tako malo ljubim! **To** ni prav, de je tako ljubesnjevfi **Bog** tako malo ljubljen. **Tvoja** velika ljubesen do mene saflushi, de bi ti jo jefst tudi s veliko ljubesnijo povrazheval. **Kdo** fim jefst sanizhljivi zherv semlje proti tebi, o vfigamogozhni, vezhni **Bog!** **Zhifto** malo bi bilo, ko bi jefst is ljubezni do tebe vse sgubil, tudi fvoje shivljenje, ker fi tudi ti is ljubezni do naf na fvetim krishi umerl, in v tem presvetim sakramentu sdaj vedno per naf oftanesfh, in fe vfak dan

fvojimu nebeskemu Ozhetu sa naf darujesh; vse is velike ljubeshni do naf. —

O Jesus! daj mi gnado, de tudi jest is ljubeshni do tebe vse to storim, kar je tebi dopadljivo.

O Jesus, vezhna ljubeshen! oftani v meni in jest v tebi, sdaj in vezhne zhase.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba deviza Marija, nebeska kraljiza, kako prijetno in terdno saupanje do tebe obude v meni besede s. Bernarda, ki jih od tebe pishe, de ti ne gledash na saflushenje in vrednost tistih, kateri per tebi pomozhi ishejo, ampak vsakimu, kateri je pomozhi potreben, in te jo profi, rada pomagash, in mu she ponujash svojo pomozh. — Kadar tedaj s kako profhnjo k tebi pridem, o usmiljena nebeska kraljiza! me do-

brotljivo poslušaj, in mi pomagaj v mojih potrebah.

Nevreden grešnik sim, kateri sim še tolikokrat pekel saflushil; ali sdaj sim pa terdno sklenil svoje shivljenje poboljšati, in svojiga Boga, ki sim ga do sdaj tolikokrat rasshalil, posihmal stanovitno ljubiti. Ali moja slabost je tako velika; de tega ne bom mogel storiti, zhe mi Bog s svojo gnado ne pomaga. Prosim te tedaj, preljuba deviza Marija! pomagaj mi, in prosi sa-me Boga. Ti si perbeshalifhe grešnikov; k tebi perbeshim vbogi grešnik, in se tvojim mogožnim prošnjam perporozhim. Ti si moja fredniza in besedniza pred Jesusam; govori sa-me in prosi Jesusa, de me spet v svojo prijasnost vsame, in mi gnado da, se popolnoma s njim spraviti, in mu sa smiram svešt ostati.

O Marija! prosi sa-me, de me Bog vezhniga pogubljenja obvaruje.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš na 21. strani.)

Eno in dvajseto obiskanje.

„Kjerkoli bo mertvo truplo, tam se bodo orli sbirali.“ *) — Nekteri uzheniki raskladajo te besede f. pisma tako, de truplo je presveto reshnje telo Jesufa Kristufa, in orli so tiste dushe, ktere se od posvetnih rezhi odtergajo, in proti nebesam povsdignejo, kjer s vsimi svojimi mislimi in sheljami pozhivajo. Pa te dushe najdejo svoje nebesa she na semlji, namrezh tamkaj, kjer se Jesus v presvetim sakramentu snajde, in se tako rade v teh krajih pomude, de se fkoraj ne morajo od njih odlozhiti. — S. Hieronim pravi: „Zhe orli: kadar mertvo truplo sadishé, od delezh na-nj perlete; koliko bolj bi mogli mi hiteli k shivimu telefonu Jesufa Kristufa v presvetim sakramentu, ktero je nar flajshi shivesh nashih

*) Luk. 17, 37.

dufh“. — Sato fo si fvetniki vfelej persadevali se povsdigniti is leté revne doline fols, in fo se kakor na perutah vsdignili k ktemu presvetimu fadu nebesfhkiga raja. Pater Alvarez, kadar se je v kazih teshavah in potrebah ali v teshkih opravilih snafhel, je vezhkrat svoje ozhi proti tistimu kraju povsdignil, kjer je vedil, de se presveto reshnje telo snajde. Vzhasi je tudi po nozhi presveti sakrament obiskal, in je tudi velikokrat vfo nozh pred tem nar svetejshim sakramentam molil in premishljeval. Ni se mogel joka sdershati, kadar je premishljeval, kako fo kraljeve hishe polne flushabnikov in drusih ljudi, kateri zhloveku, od kteriga kako zhasno dobroto ali plazhilo upati smejo, tako freshejo; zerkve pa, v kterih prebiva kralj nebes in semlje kakor na fedeshi svoje milofti, perpravljen vsm, ki ga profijo, vezhne dobrote deliti, fo vezhi del prasne in sapushene. — Leta fveti menih je to nar vezhi frezho klofhter-

fkih duhovnov sposnal, de imajo le po perloshnost po nozhi in po dnevi v svojih zerkvah Jesufa v presvetim sakramentu obiskati, ker drugi ljudje nimajo toliko perloshnosti, posebno po nozhi ne.

O moj dobrotljivi Jesuf! kako nehvalesen sim ti do sdaj bil, in kako malo sim tvojo neskonzhno ljubesen do mene sposnal, in ti me vender is sgoli velike dobrote she k febi klizhesh; toraj se hozhem sdaj s pomozhjo tvoje gnade vsm gresnim in posvetnim sheljam popolnoma odpovedati. Poglej, o moj Bog! tukaj pridem k tebi, se perblisham k fedeshu tvoje milosti, in te ponishno prosim, prenaredi me vsiga, de bom ves drug zhlovek; posebno te prosim, presheni is mojiga ferza vso ljubesen, ktera ni k tebi obernjena; vse shelje, ktere niso tebi dopadljive; vse misli, ktere na kaj drusiga, kakor na-te, gredo. — **O** Jesuf, moja edina nar vezhi ljubesen! po tvojim presvetim dopadenji shelim sdaj po-

polnama svoje shivljenje ravnati. Ti sam si vse ljubeshni vreden, in sato hozhem v prihodnje le tebe samiga ljubiti. Odtergaj me od vsih stvari, in naveshi moje ferze s stanovitnimi vesmi le na-se samiga; stori lete vesi tako mozhne, de se nikedar in nikedar vezh od tebe ne odlozhim, ne v shivljeni, ne v smerti, ne v neskonzhni vezhnosti.

Preljubi moj Jesuf, nikar ne perpufti, de bi bil jest kdaj od tebe odlozhen.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba mati Marija! ti si imenovana perbeshalishe gresnikov in nasha fredniza in besedniza pred Jesufam; ti se vsih gresnikov usmilish, kateri s potertim in ponishnim ser-

zam k tebi perbeshé, in per tebi pomozhi ishejo. — Ker si nam tedaj ti od Boga dana, de imamo nad teboj mogožno pomozhnizo, in ker tako rada takim gresnikam pomagash, kateri svoje gresne poti sapuste, in se resnizno shele s Bogam spraviti; te prosim, osri se danši tudi milostivo na-me ubosiga gresnika, ki te v svojih velizih potrebah na pomozh klizhem. Terdno saupam v tvoje materno usmiljenje, moja preljuba mati Marija! in rezhem is ferza: Moja besedniza, moja pomozhniza! usmili se me. Glej moje svelizhanje je v veliki nevarnosti; kolikokrat sim svojiga dobrotljiviga Boga rasshalil, sim mu njegove velike gnade in dobrote s nehvaleshnoftjo povrazheval! Kaj bo s menoj, zhe se resnizno ne poboljšham in dosti ne spokorim. Le poboljšhanje in stanovitna pokora me samoreta od vezhniga pogubljenja reshiti. Ali kako flabo in nestanovitno je moje poboljšhanje, in kako malo imam she praviga duha

pokore! Prosim te tedaj, o Marija! upanje in pomozh vseh grešnikov, prosi Jesufa sa-me, de naj mi da potrebno gnado, de se bom mogel od vseh svojih grehov ozhifiti, novih grehov se varovati in s spokornim shivljenjem vezhno svelizhanje saflushiti.

O Marija! zhe bofh prav sa-me Boga profila, imam terdno upanje, de bom svelizhan.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdefh na 21. strani.)

Dva in dvajfeto obifkanje.

Nevesti v visoki pesmi Šalomonovi si je resnizhno persadevala svojiga ljubiga najti; in ko ga ni mogla najti je fkerbno oprashevala, ali ga je kdo vidil, kteriga njena dusha ljubi. — Takrat ko je bila letá visoka

pešem sloshena, ſhe ni bil Jeſuf na ſvet priſhel. Sdaj pa, kadar hozhe duſha, ktera Jeſufa ljubi, njega najti, ga vſelej lahko v preſvetim ſakramentu najde. Œvetniki in vſe bogabojezhe duſhe niſo nobeniga ſvetejſhiga in prijetniſhiga kraja na ſvetu poſnali, kakor zerkve, v kterih je preſveto reſhnje telo.

O Jeſuf, neſkonzhno ljubeshjivi Bog, vreden vſe naſhe ljubeshni! kako ſi ſe mogel tako globoko ponishati, de ſi ſe v tako majhno podobo kruha ſkril, de vedno med nami oſtaneſh, in ſe loſhej s nami ſklenesh? — **O** dobrotljivi Jeſuf! is neſkonzhne ljubeshni ſi ſe tako globoko ponishal, de v tej podobi med nami prebivaſh. — Kako je vender to, de ſi jeſt is zele mozhi ne persadevam tebe ljubiti, ker tako dobro ſposnam, koliko ſi ti is ljubeshni do mene ſtoril, in de bi ſi mojo ljubeshen perdobil. — **O** moj Jeſuf! ljubim te, in te ſhelim ſhe veliko bolj ljubiti; tebi dopaſti, tebe rasveſeliti, tega bolj ſhelim, kakor vſiga,

kar mi samore kakofhen zhafen dobi-
zhek ali posvetno veselje storiti. —
Ushgi v mojim ferzu, o **Jesuf!** go-
rezhe shelje, smiram tukaj per tebi
biti, in te per svetim obhajilu vredno
in pogosto prejemati.

Ref je, o moj **Bog!** de me od
ene strani tvoja neskonzhna visokost
in svetost, in od druge strani moja
revfhina in nevrednost možno stra-
fhite; ali tvoja dobrota, s katero me
tako ljubesnjivo vabish te prejemati,
ali vsaj tukaj s teboj v drushini biti,
mi spet upanje daje, in me rasveseli.
Grosno nehvalesen bi mogel biti,
ko bi mi tako ljubesnjivo vabljenje
zelo nizh mar ne bilo. — **O** moj **Je-**
suf! moj **Bog** in **Gospod!** odverni
moje ferze od vsih posvetnih rezhi.
Ti mi sapovedujesh, de naj nobenih
drugih shelj, nobene druge ljubesni
nimam, kakor do tebe; in tega tudi
is ferza shelim. — **O** preljudesnjivi
Bog! ljubim te savoljo tebe samiga,
ker si vse ljubesni vreden; shelim,
de bi se vselej tvoja sveta volja sgo-

dila, ne pa moja, zhe je tvoji nasproti. Naj ti bodo, o Jesuf! dopadljive te dobre shelje ubosiga grehnikaka, kateri sdaj terdno fklene tebe famiga ljubiti. Pomagaj mi s svojo sveto gnado, in stori, de se bom, ki sim do sdaj le hudobnimu duhu flushil, od sdaj na dalej v tvojo prijetno in ljubesnjivo flushbo podal, in popolnoma tebi shivel, in v tvoji gnadi umerl.

O Jesuf! tvoj shelim biti in oftati sdaj in vekomaj.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija, prezhista deviza! velikokrat sim bil do sdaj tvojimu Sinu nehvalesen in nepokoren; ali sdaj mi je pa to is ferza shal, in s portertim ferzam pridem k tebi, moja dobrotljiva mati, in te profim, sado-

bi mi odpuſhenje mojih grehov. Ni-
 kar moje proſhnje ne ſaversi; ſakaj
 ti mi ſamoreſh ſtoriti, kar te pro-
 ſim. Tvoj flushabnik ſ. Bernard naſ
 uzhi, de Bog ſpokornim greſhnikam,
 ſa ktere proſiſh, rad odpuſti. Poma-
 gaj tedaj, o mogožna deviza! vſim
 ubogim greſhnikam, kateri ſo v ne-
 varnoſti ſe vezhno pogubiti; poma-
 gaj poſebno meni, te proſim, ſakaj
 kdo ſe v vezhi nevarnoſti ſnajde, ka-
 kor jeſt? She tolikokrat ſim Boga
 raſſhalil, in njegovo ſveto gnado ſgu-
 bil, in tolikokrat pekel ſaſluſhil; in
 ſdaj ſhe gotovo ne vem, ampak le
 upam, de mi je Bog odpuſtil. In tudi
 ſim ſhe ſmiram v veliki nevarnoſti,
 de ga lahko ſhe ſgubim. Ti, o mo-
 gožna deviza! ti mi ſamoreſh v mo-
 ji nevarnoſti ſ ſvojo mogožno proſh-
 njo pomagati; ti mi ſamoreſh odpu-
 ſhenje grehov, kar ſim jih do ſdaj
 ſtoril, ſproſiti; in mi tudi ſamoreſh
 ſtanovitno poboljſhanje do konza mo-
 jiga ſhivljenja, in vezhno ſvelizhanje
 ſadobiti. — Proſim te, preljuba de-

viza Marija! sprosi mi to, de te bom v nebesih vezhne zhase zhastil in ljubil savoljo tvoje velike dobrote.

O Marija, mati milosti! skashi mi milost in sprosi mi vezhno svelizhanje.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesh na 21. strani).

Tri in dvajseto obiskanje.

Veliko je bilo nekdaj tazih kristjanov; in so sde sdaj nekteri, ki se trudijo, in gredo v velike nevarnosti, de pridejo v tiste svete kraje; v kterih je **Jesuf!** nash preljubi **Svelizhar** rojen bil, terpel in umerl. — Nam ni treba take dolge in teshavne poti storiti, in v take nevarnosti hoditi; sej so tukaj v nashim kraji bliso nashih hish zerkve, v kterih prebiva v presvetim reshnjim telesu ravno ti-

fti dobrotljivi **Jesuf**, ki se je sa naf vzhlovezhil, terpel in umerl. **Zhe** se romarji, kateri pridejo is svete deshele, frezhne fhitejejo, kadar le malo prahu od svetiga groba ali od tiftiga kraja, kjer je bil **Jesuf** v jasli polo-shen, feboj pernefo, s koliko vezhim veseljem bi mogli mi presveti sakrament obiskovati, v katerim je **Jesuf** refnizhno in vedno prizhujozh; posebno ker per tem obiskovanji ni treba nobene teshave in nevarnosti prestati.

Bila je bogabojezha nuna kateri je **Bog** posebno veliko ljubesen in poboshnost do presvetiga refhnjiga telesa dal. **Ta** je enkrat tako pisala: „**Dobro** fposnam, de vse dobro, kar imam, od tega presvetiga sakramenta pride. **Sato** fim se pa tudi **Jesufu** v presvetim sakramentu popolnama dala. **Veliko** vezh gnad bi bilo kristjanam dodeljenih, ko bi vezhkrat fhli presveto refhnje telo obiskat in molit. **Nash** **Svelizhar** ima velike shelje, nam v tem presvetim sakramentu svoje

gnade deliti. — O presveta skrivnost, o boshja hostja! ali nam samore Bog svojo vsigamogozhnost in ljubesen bolj na snanje dati, kakor v tem nar svetejšim sakramentu, v katerim je vse sapopadeno, kar je kdaj Bog sa naš storil? — Ne bodimo nevoshljivi svetnikom, de v nebesih Boga gledajo; sej imamo ravno tistiga Boga tudi tukaj na semlji v tem presvetim zhudeshi njegove ljubeshni. Ah, naj si vsak persadeva, de bo te s kterim ima perloshnost od tega govoriti, na to perpravil, de bodo leta presveti sakrament is zeliga ferza ljubili, in se mu popolnoma dali! Jest sato tako govorim, ker me ljubesen do tega sakramenta zhisto prevsame. Ne morem se sdershati, de bi od tega sakramenta ne govorila, kteri je vse naše ljubeshni vreden. Šama ne vem, kaj mi je storiti, de bi svojimu, v presvetim reshujim telefu skritimu Jesusu svojo ljubeshen bolj skasala“. — Tako pishe leta sveta dusha.

O sveti Šerafi, vsi gorezhi od

ljubesni stojte tukaj okoli svojiga in mojiga Boga. In vender se leta kralj nebeski ne savoljo vas, ampak savoljo nas v tem presvetim sakramentu snajde. — **O** de bi bil tudi jeft, kakor vi, od ljubesni do njega vnet! — **Šveti Šerafi!** profite sa-me Jesufa, de v meni sveto ljubesen do njega ushge, de bo tudi moje ferze vse gorzhe od prijetne ljubesni do mojiga Jesufa.

O moj dobrotljivi **Jesuf!** daj mi prav sposnati velikost tvoje ljubesni do mene, de bodo po tem moje shelje tebe ljubiti in tebi famimu dopasti bolj povikshane. — **Ljubim te,** o moj **Bog,** in shelim te vselej le sato ljubiti, ker si fam v febi vse ljubesni vreden.

O moj **Jesuf!** v te verujem, v te upam, tebe zhes vse ljubim, tebi se popolnoma dam.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba deviza! sveti uzheniki ti imenujejo mater firót. — Lete firote smo mi ubogi gresniki, ki smo Boga, svojiga nebeskiga Ozhetá, s gresnim shivljenjem sgubili. — Glej, o milostiva deviza Marija! s saupanjem k tebi perbeshim, Boga, svojiga Ozhetá, sim sgubil; ti pa si moja mati, ki mi samoresh pomagati, de ga spet najdem, in spet njegovo gnado dobim. V svojih velikih teshavah in potrebah klizhem k tebi sa pomozh; ali me bosh mogla bres pomozhi pufiti? Kdo je kedaj tebe na pomozh klizal, in je bil sapufhen? Kdo se je kedaj pogubil, kateri je per tebi pomozhi ifkal? — Presveta nebeshka kraljiza! tvoja profhnja in moje poboljshanje mi samoreta v nebesa pomagati. Sato s velikim saupa-

njem per tebi pomozhi ifhem, in fe
tvojim profhnjam perporozham.

Ne sapufti me, o Marija!

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdefh na 21.
strani.)

Shtiri in dvajfeto obifkanje.

„Saref fi ti fkriti Bog, Bog
Israelov, Svelizhar.“ *) — V no-
benim drugim delu boshje ljubefni
fe te befede f. pisma tako ne fpolnu-
jejo, kakor v prefvetim refhnjim te-
lefu, v katerim je nafh Bog vef fkrit.
— Kader fe je Jefuf vzhlovezhil, je
fvojo boshjo natoro fkril, in je na
fvet prifhel v zhlovefhki podobi; tu-
kaj pa v prefvetim refhnjim telefu
fhe fvojo zhlovefhko podobo fkrije, in
fe nam v podobi kruha pokashe, de

*) Is. 45, 15.

nam svojo ponishnost in svojo nefkonzhno ljubesen do naf na snanje da.

O moj Jesuf! kadar leto tvojo nefkonzhno ljubesen do naf premishljujem, fe mi vsa nesapopadljiva sdi. Is sgol ljubesen si svetlobo svojiga boshjiga velizhaftva sakril, de fe samoremo s saupanjem k tebi perblishati. In ti v tem presvetim sakramentu le sato oftanesih, ker naf tako neisrezhen ljubish, in ker shelish, de bi tudi mi tebe zhes vse ljubili; ali, o moj Jesuf! kako flaba in nepopolnama je ljubesen, ktero ti skasujemo!

O Jesuf, preljubesnivi shenin nafhih dufh! kako delezh te je tvoja ljubesen perpravila! Nafhe svelizhanje ti je vezh, kakor tvoja boshja zhast. Dobro si vedil, de te bo malokteri v tem presvetim sakramentu tako zhastil, kakor fe spodobi; vendar si ga nam postavil nafhim dufham v svelizhanje. Ti si vse to previdil, kar mi sdaj vidimo, de te malokteri zhlovek v tem nar svetejshim sakramentu tako sposna in moli, ka-

kor si ti, o moj Bog in Gospod! vreden. Grosa me obide, kadar smilim, de se je she velikokrat sgodilo, de so hudobni neverni ljudje svete hostje v vodo ali v ogenj vergli, ali na tla isfuli, in s nogami poteptali. Ravno tako me tudi velika shalost opade, ker vidim, de jih je tudi veliko med pravovernimi kristjani, kteri ti v presvetim sakramentu malo zhafti fkasujejo, kteri, ne de bi ti tisto zhaft povrazhevali, ki ti jo neverniki odjemljejo, ti she sami veliko nezhaft delajo, ker te nikedar v presvetim sakramentu ne obishejo in ne molijo, ker sa potrebno snashnost tvojih altarjev, in she zelo sa potrebno luzh pred svetim reshnjim telesam ne poskerbe; ali ker v zerkev gredo, in ti s svojim rasusdanim vedenjem nezhaft delajo.

O moj preljubi Jesuf! ko bi samogel s svojimi folsami ali zelo s svojo kervijo tiste nefrezhne kraje o-miti, na kterih se je tvojimu presvetimu reshnjimu telesu nezhaft storila!

— Ali ker mi to ni perpušheno, pa terdno fklenem te v prihodnje, kadar bom le mogel, v presvetim sakramentu obiskati, in ponishno moliti, kakor te tudi danf obifhem, te shelim v duhu ponishnosti in s fpodobno zhaftjo moliti, de nekoliko tisto sanizhevanje popravim, ki ti ga nehvaleshni ljudje v tem presvetim sakramentu sfóre.

Vsemi tedaj, o nebesfki Ozhe! leto moje majhno pozhesfhenje, ktero revni gresfhnik danf tvojimu ljubimu Šinu fkasujem, in naj bo s tem vřaj nekoliko popravljen nezhaft, ktera se tolikokrat tvojimu preljubimu Šinu v presvetim sakramentu sгоди. Prosim te, Ozhe nebesfki! ne glej na moje pozhesfhevanje, kakor je famo na febi, ampak fklenjeno naj bo s tiftim pozhesfhenjem, ki si ga ti sfvojimu boshjimu Šinu v shivljenji in v smerti in po smerti fkasoval, in ko mu ga fhe sdaj vedno fkasujesh v presvetim sakramentu; in tako naj ti bo dopadljivo.

O moj **Jesuf** v presvetim reshnjim telefu! ah, ko bi mogel storiti, de bi te vsi ljudje v tem nar svetejshim sakramentu zhes vse ljubili!

O **Jesuf**! stori, de te bomo vsi prav sposnali in prav ljubili!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

O **Marija**, nebeshka kraljiza! kadar smilim v vezhnost, me velik strah obide, ker vidim revni stan svoje dushe, in sposnam, de sim veliko pred **Bogam** gresnil. Ali kadar se pa smilim, de si ti, o mogochna nebeshka kraljiza! moja dobrotljiva mati, se terdno upanje vezhniga svelizhanja v mojim ferzu obudi; posebno kader premislim, koliko gnad nam od **Boga** sprosish, tako, de te sveti uzheniki imenujejo morje gnad, po-

šoda gnad, sbiralifhe vſih do-
brot; in kadar tudi premiflim, ka-
ko rada nam pomagafh in dobro ſto-
riſh. — O mogožhna, o modra, o
uſmiljena kraljiza nebefhka! vem, de
bolj veſh, kaj je moji duſhi v sve-
lizhanje potrebno, kakor jeſt ſam, in
de me bolj ljubifh, kakor te ljubiti
ſamoremem; toraj te danſ proſim, ſpro-
ſi mi od Boga gnado, ktera je moji
duſhi nar bolj potrebna ſvoje ſhivlje-
nje poboljſhati, in vſe grehe ſapuſti-
ti. To mi ſadobi od tvojiga ljubiga
Šina, potlej ſim veſel in pokojin.

O moj Jeſuf! daj mi tiſto gnado,
ktere te tvoja ljuba mati ſa-me proſi.

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 21.
ſtrani.)

Pet in dvajſeto obifkanje.

Šveti Pavl hvali Jeſusovo pokor-
ſhino, „ker je ſvojimu nebefh-

kimu Ozhetu pokoren bil do smerti, zelo do smerti na kri-
shi.“*) V sakramentu presvetiga re-
shnjiga telefa se pa njegova pokor-
shina she bolj fkashe; sakaj v tem
presvetim sakramentu ni le svojimu
nebeshkimu Ozhetu, ampak je tudi
ljudem pokoren, in jim bo pokoren
do konza sveta. Kralj nebeshki pride
is svojiga nebeshkiga fedesha na na-
she altarje na besedo mashnikovo, in
smiram oftane v podobi kruha lju-
dem pokoren; sakaj pufti se, kakor
mashniki hozbejo, is eniga kraja v
drusiga prenashati; se pufti v kasav-
nizi na altar postaviti, ali v taber-
nakelj sakleniti; se pufti zhes hribe
in doline k bolnikam nesti, v flabe
revne hifhe, ali v kraljeve gradove;
se pufti per svetim obhajilu od vsih sa-
vshiti, kterim ga mashniki dajo, pra-
vizhnim ali greshnikam. Dokler je na
svetu bil, je bil pokoren, kakor pishe
f. Lukesh, svoji presveti materi in sve-

*) Filip. 2, 8.

timu Joshefu; v tem presvetim sakramentu je pa vsim mafhnikam, kar jih je na svetu, pokoren.

O presljubesnivo ferze Jesufovo! is kteriga vsi sakramentje isvirajo, posebno ta nar svetejsi sakrament; daj mi danf, de ti svoje ferze odprem. Moje refnizhne shelje so, de bi ti mogel toliko zhafti in hvale fkasati, kolikor je ti v tem presvetim sakramentu svojimu nebeskemu Ozhetu fkasujesh. Vem, de si tukaj s ravno tako ljubesnijo do mene prizhujozh, kakorshno si mi fkasal, kader si na terdim krishi v neisrezhenih britkostih sa-me umerl. — Rasfvetli, o boshje ferze Jesufovo! vfaziga zhloveka, de te bodo vsi prav spoznali. Nar vezhi zhaft in hvalo ti shelim fkasovati, in se fklenem v svojih molitvah in v svojim pozhefhevanji s vsimi tistimi dufhami v nebesih in na semlji, ktere pravo ljubesen do tebe imajo. Odrefhi tudi, te profim, s svojim saflushenjem vse revne dufhe is terpljenja viz; sej so

tudi tvoje ljube neveste, de bodo s he
one tvojo zhaft v nebesih povikfhe-
vale. — **O** prezhisto ferze Jefusovo!
ozhisti moje nagnjusno ferze od vse
ljubesni do posvetnih rezhi, in napol-
ni ga s tvojo presveto ljubesnijo. —
O prefladko ferze Jefusovo! vsemi mo-
je ferze tako v tvojo oblast, de bo
odflej popolnoma tvoje, de bom sa-
mogel v refnizi rezhi: „Kdo me
bo odloznil od ljubesni Jefusa
Kriftufa?“ *) — **O** presveto ferze
Jefusovo! vtisni v moje ferze tiste
tvoje grenke fkerbi in britkofti, kte-
re si ti, moj dobrotljivi Svelizhar!
ves zhal svojiga shivljenja na semlji
sa moje svelizhanje imel, de bom
vselej, kader se jih bom spomnil, sa-
te kaj terpeti shelel, ali de bom vsaj
tiste sopernofti, ki jih imam v svojim
shivljenji preftati, voljno preterpel. —
O nar ponishnisthi ferze Jefusovo!
vdeleshi me svojiga sanizhevanja. —
O nar krotkejshi ferze Jefusovo! do-

*) Rom. 8, 35.

deli mi svojo ljubesnjivo krotkost, in vsemi is mojiga ferza vso jeso in nepoterpeshljivost; oberni moje ferze popolnoma po tvojim ferzu, de ne bom nobene rezhi tako shelel, kakor tvoje presveto dopadenje sadobiti. — Prosim te tudi, o pokorno ferze Jesufovo! stori de v prihodnje popolnoma v tvoji pokorshini shivim, in se smiram po tvoji boshji volji ravnam. Sposnam, de sim ti grosno veliko, de sim ti vse dolshan; toraj bi bilo she vse premalo, ko bi jest v tvoji flushbi in is ljubesni do tebe vse dal in sgubil, she svoje shivljenje.

O ferze Jesufovo! bodi in oftani edini gospodar mojiga ferza.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Bernard pravi, de Marija je tista nebeshka barka, v kateri bo-

mo, gotovo vezhniga pogubljenja obvarovani, zhe o pravim zhafu k njej perbeshimo. Barka, v kateri je bil Noe is potopa refhen, je bila podoba Marije; ali Marija je veliko vezhi, mozhnej in boljshi barka, kakor je bila Noetova. V Noetovi barki je bila le malo ljudi in shival refhenih; Marija pa vse sprejme, kateri per njej pomozhi ishejo, in jih perpelje h kraju vezhniga svelizhanja. — **S.** Joshef Kalafanzi sprizhuje, de je bil vselej uflifhan, kolikorkrat je Marijo kaj profili

Kaj bi bilo s nami ubogimi grefhniki, ko bi tvoje profhnje in tvoje pomozhi ne imeli, o Marija, nebeshka kraljiza! — in vender, ah, koliko se jih pogubi! Pa sakaj? Sato ko pregrefhno shivé, nobene pokore ne delajo, in per tebi, o perbeshalifhe grefhnikov! nobene pomozhi ne ishejo. — **O** milostiva mati Marija! jest shelim svelizhan biti, toraj hozhem svoje grefhne poti sapustiti, in pravo pokoro storiti; in tebe, o mo-

gozhna deviza! ponishno profim, sprosi mi praviga duha pokore in itanovitnoft v dobrim do konza mojiga shivljenja.

O Marija! sprosi nam vſim praviga kerſhanſkiga duha, de bomo sa Bogam tebe hvalili sa ſvoje svelizhanje.

(Sdej opravi profhnjo ki jo najdeſh na 21. ſtrani.)

Sheft in dvajſeto obifkanje.

„Veſelite ſe, in hvalite Boga, kteri v Sionu prebivate, ſakaj velik je v ſredi med vami ſvetnik Israelov.“ *) — Moj Bog! kakofhno veſelje, kakofhno upanje, kakofhni ljubeshjivi obzhutljeji bi ſe mogli v naſhah ſerzih obuditi, ka-

*) Is. 12, 6.

der se spomnimo, de tukaj per nas, v naših zerkvah, bliso naših hiš, shivi in prebiva v presvetim rešhnjim telesu, Svetnik vseh svetnikov, Jesuf Kristuf, pravi shivi Bog, ravno tisti, kteriga vsi isvoljeni v nebesih gledajo, in v tem svoje nar vezhi svelizhanje najdejo; ravno tisti, kteri je sgol ljubesen. — Ta presveti sakrament ni le fkrivnost ljubesni, ampak je fama ljubesen, in je ravno tisti Bog, kteri je savoljo svoje neismerne ljubesni do nas ne le ljubesniv, ampak fama ljubesen imenovan.

O Jesuf! ti se pertoshih, de si v svoje prifhel, in tvoji te niso hotli sprejeti. *) — Po pravizi se pertoshih, o moj Jesuf! Ah, tudi jest sim eden tistih nehvaleshnih, kteri te premalo zhašte, in v presvetim rešhnjim telesu ne obiskujejo! Jest sim te sizer vzhasi obiskal, ali bil sim ves rastresen in mersel. Zhe me

*) Joan. 1, 11.

sato fhtrafati hozhefh, naj fe sgodi po tvoji fveti volji, velike fhtrafenge fim vreden; le to te proſim, ne fhtrafaj me tako, kakor fim saflushil, de bi mi ſvojo gnado odvſel, in me vezhno od ſebe ſavergel. Terdno ti obljubim, o Jeſuf! de te bom v prihodnje vezhkrat in s vezhi poboshnoſtjo in zhaſtjo obifkal, in de fe bom, dokler mi bo mogozhe, v molitvi in v premifhljevanji pred teboj mudil.

O moj dobrotljivi Svelizhar! daj mi gnado, de leto obljubo ſveſto ſpolnim, in de s ſvojim ſgledam tudi ſhe druge vnamem, de fe bodo tukaj v tvoji druſhini, o Jeſuf v preſvetim reſhnjim telefu! vezhkrat ſnaſhli. Vem, kaj pravi tvoj nebeſhki Ozhe: „Leta je moj ljubesni- vi ſin, nad katerim imam ſvoje dopadenje“. *) — Tedaj Ozhe nebeſhki ſvoje neſkonzhno veſelje in dopadenje v tebi najde. In jeſt, rev-

*) Mat. 17, 5.

ni zherv semlje, jest ne bom v tej dolini sols svojiga nar vezhiga vefelja v tvoji drushini najdel, o moj dobrotljivi Jesuf! — **O** vfigamogozhni ogenj boshje ljubeshni! poshgi v mojim ferzu vse nagnjenje do posvetnih rezhi; sakaj one me samorejo tebi nesvestiga storiti, me od tebe odverniti. — **O** moj Jesuf! ti si she toliko is ljubeshni do mene storil, prosim te stori she to: presheni is mojiga ferza vso ljubeshen, ktera je kam drugam, kakor na-te, obernjena. Vfigamogozhni Bog! ti lahko to storish, zhe je tvoja sveta volja. Prosim te, vsemi me popolnoma v svojo oblast, tebi se vedam; vse svoje shivljenje, kar si mi ga she namenil, hozhem k zhafti presvetiga sakramenta preshiveti; in s tvojo gnado in pomozhjo sdaj terdno fkle-nem, tebe, o Jesuf v presvetim resh-njim telefu! kolikorkrat mi bo mogozhe s poboshnostjo obiskati, in per svetim obhajilu vselej po mozhi vredno prejeti. **O** moj Jesuf! poterdi moj fklep, in stori ga stanovitniga.

Daj mi, o Jesuf; de bom le v te saupal, le tebe ljubil v shivljenji in v smerti. O Jesuf! pridi v smertni uri k meni, de te prejmem kakor popotnizo, in de me spremiš v svoje vezhno nebesko kraljestvo.

O Jesuf! kdaj bom pred tvoje ljubesnivo boshje oblizhje prishel.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Per tebi, o usmiljena mati! najdemo pomozh v vsih svojih teshavah; per tebi najdemo rasveseljenje in mozh v svojih slabostih. Ti si kakor odperte vrata, skosi ktere samoremo ubogi gresniki is fushnosti greha ubeshati; v tebi in s tvojo pomozhjo samoremo pravi mir vshivati; v tebi najdemo revni popotniki polajshanje in pokoj v tej dolini sol;

v tebi tudi najdemo velike gnade boshje, ker nam Bog, kakor pravijo zerkveni uzheniki, na tvojo proshnjo nar raji gnade deli. — O Marija! mati milosti boshje! ti si nam Jesufa rodila, kateri naf je s rasshaljenim nebeskim Ozhetam spet spravil, prosim te, govori sa-me pred Jesufam, in prosi ga, de bi njegovo odreshe-nje nad menoj ne bilo sgubljeno.

O Marija! sa Bogam si ti moje nar vezhi upanje, moja mozh, moje veselje, moja ljubesen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 21. strani.)

Sedem in dvajseto obiskanje.

Šveta zerkev pravi v svojih molitvah od presvetiga reshnjiga telefa, de ni nikedar nikjer tako imenitniga in frezhniga ljudstva, de bi svoje bogove

tako bliso imelo, kakor imamo mi kristjani svojiga praviga shiviga Boga v fređi med feboj. — Kader so neverniki flifhali in svedili, koliko je Bog is ljubesni do ljudi storil, so s sazhudenjem rekli: „Kako dobrotljiv Bog je leta Bog kristjanov!“ — In saref, desiravno so si neverniki svoje bogove fami ismifhljevali, in jim po svoji volji in po svojim dopadenji lafnofti dajali: se vender med vřimi tiftimi, kteri so od njih bogov pifali, nobeden ne najde, de bi si bil kteriga svojiga boga tako dobrotljiviga do ljudi miflil, kakor je nafh Bog nam dobrotljiv in ljubesnjiv; sakaj on je is ljubesni do tiftih, kteri ga molijo in zhafe, de bi jih s obilnimi gnadami obdaroval, prezhudni sakrament fvetiga reřhnjiga telefa poftavil, v kterim on tako rekozh nafh tovarřh poftane, in nozh in dan na nafhih altarjih med nami prebiva.

Ti si tedaj, o Jefuf! tako velik zhudesh storil, de svoje shelje dopolnifh, ki jih imafh, smiram med na-

mi oftati. Ah! sakaj fe pa mi nehvaleshni ljudje tebe tako ogiblremo? Kako moremo tako dolgo od tebe odlozheni biti? Sakaj te tako malo-kdej obifhemo? In zhe te tudi zhe-tertinko ure obifhemo, ah, kako dolg fe nam ta zhaf sdi! — O kako velika je tvoja poterpeshljivoft, moj Jesus! kako dolgo in dobrotljivo nam nehvaleshnim grefhnikam sanafhafh, in smiram zhakafh na nafhe fpreobernjenje! O moj Jesus! tvoja velika poterpeshljivoft s nami pride od tvoje nefkonzhne ljubesni do naf. Leta tvoja ljubesen te med nami obdershi, defiravno smo ti tako nehvaleshni.

O moj Bog! vse tvoje lastnosti fo nefkonzhno popolnoma, in tako je tudi tvoja ljubesen nefkonzhna. Profim te, o preljubesnivi Bog! ne perpufti, de bi jest fhe v prihodnje v fhtevihu takih nehvaleshnih bil, kakor fim bil do sdaj. Daj mi tako ljubesen do tebe, kakorfhno ti saflushifh, in kakorfhno fim ti fkasovati dolshan. — Tudi meni je bilo vzhaf

dolgozhasno se pred teboj snajti, ker te fhe premalo ljubim; kadar bom pa s tvojo gnado in pomozhjo v ljubesni do tebe prav poterjen, bom shelel nozh in dan tukaj pred teboj biti, o Jesuf v presvetim reshnjim telefu! —

O vezhni **Ozhe!** po neskonznim saflushenji Jesufa, tvojiga ljubiga **Šina**, te profim, daj mi tako gorezho in perferzhno ljubesen do presvetiga sakramenta, de bom, kader bom le mogel, rad v zerkev fhel, tvojiga ljubiga **Šina**, svojiga dobrotljiviga **Svelizharja** v presvetim reshnjim telefu molit in pozhasfit. Daj mi tako ljubesen do tega presvetiga sakramenta, de bom smiram va-nj mislil, de se bom smiram per njem snajti shelel, in de bom komaj zhakal tistiga zhafa, de mi bo perpusheno Jesufa v presvetim reshnjim telefu obiskati, in se s njim prijasno pogovarjati.

O moj **Bog!** is ljubesni do tvojiga **Šina** Jesufa mi daj veliko in go-

rezho ljubesen do tega nar svetejši-
ga sakramenta.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19.
strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je tisti turn Davidov, od kteriga pravi s. Duh v svetim pismu, de je previden s brambami, de na njem vifi tavshent fkitov, vse oroshje mozhnih vojfhakov. *) — In sato, o presveta deviza! te imenuje sveti marternik Ignazi terdno mesto, v kterim so njegovi prebivavzi pred sov-rashnikam dobro obvarovani. — Ah, koliko sov-rashnikov freshe na mojo dusho, ki ji shele gnado boshjo in tvoje varstvo in svojo pomozh odvseti, in jo ishejo v vezhno pogublje-

*) Vis. Pef. 4, 4.

nje spraviti! Ali ti, o preljuba mati Marija! si moja mozh in moje upanje. Tvoje veselje je nam ubogim grešnikom pomagati, ker vidish, kako smo flabi, in koliko imamo sovražnikov svojiga svelizhanja; posebno veselje imash pa tistim pomagati, kateri v tvojo mogožno prošnjo terdno saupajo. Pomagaj mi tedaj, o mogožna deviza, in varuj me pred vsimi sovražniki moje dushe, sakaj jest vse svoje saupanje sa Bogam na-te postayim.

O Marija, mogožna pomozhniza! pomagaj mi v shivljenji in v smerti.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesh na 21. strani.)

Ofem in dvajseto obiskanje.

Ker nam je Bog svojiga lastniga Šina dal, kako se moremo bati, de

nam bo ktero drugo rezh odrekel? Šej vemo, de je v Jesufu Kristufu vse sapopadeno, kar samore nebeski Ozhe dati; sakaj on je njemu vse dal v nebesih in na semlji. Sato tedaj hvalimo in zhaštimo dobroto, ufmiljenje in ljubesen svojiga preljubiga Ozheta nebeskiga, kateri naf je hotel s vsimi gnadami in dobrotami obilno obdarovati, ker nam je svojiga ljubiga Šina Jesufa v presvetim reshnjim telefu dal.

Toraj, o preljubesnivi Svelizhar! smem s saupanjem rezhi, de si ti moj, de si ves moj, zhe le sam prav hozhem. Pa tudi smem rezhi, de sim jest ves tvoj; sakaj ti sam me hozhesh in shelish imeti. Ah, moj Bog in moj Gospod! profim te, ne perpufti, de bi se na fvetu tako velika hudobija in gerda nehvaleshnoft sgodila, de bi se jest branil se tebi popolnoma dati; ki me shelish imeti, ker vidim, de se ti meni popolnoma dafh, zhe te le sam prav hozhem imeti.

Leta velika nehvaleshnoft in hudobija fe ne sme vezh sgoditi. Terno sdaj fklenem, o moj dobrotljivi Jefuf, fe tebi popolnoma dati bres vfiga sadershka; vef tvoj shelim biti v shivljenji in v fmerti in vfo vezhnoft; tebi famimu dam v dar vse fvoje misli, shelje, nagnjenje, besede, djanje in nehanje. Poglej s dopadenjem na leta dar, kteriga ti tukaj pernefem. Vsim ftvarem fe odpovem, in fe k tebi obernem; ti fam si ljubeshni vreden; ushgi v mojim ferzu ogenj fvoje boshje ljubeshni, de bom le tebe famiga zhes vse ljubil. Ne perpufti, o Jefuf! de bi jest sdaj na kakofhno ftvar fvoje ferze navesal, ktero fim ti sdaj popolnoma dal. — Ljubeshen, ktero si mi ti fhe takrat fkasoval, ko te nifim ljubil, mi sau-pane daje, de me sdaj, ko te ljubim, in ko fe ti vef dam, ne bofh savergel.

Vezhni nebefhki Ozhe! v dar ti danf dam vse zhednofti, vse sdihljeje in fvete obzhutljeje presvetiga ferza

Jesufa, tvojiga ljubiga Šina. Vsemi leta dar s dopadenjem od mene; in po Jesufovih saflushenji, kteriga me je on vdeleshil, te prosim, dodeli mi vse tiste gnade, kterih te Jesuf, moj pravi frednik in besednik, sa-me profi. Po tem saflushenji se ti tudi sahvalim sa vso tvojo milost, ki mi jo tako obilno fkasujesh; leto saflushenje naj nadomesti to, kar moji pokori she manjka, ker she nisim sa svoje grehe tvoji boshji pravizi sadoftil; s tem saflushenjem tudi upam od tebe sadobiti odpufhenje grehov, tvojo sveto gnado, ftanovitnost v dobrim, vezhno svelizhanje in posebno tvojo boshjo ljubesen, ki je vezh vredna, kakor vse bogastvo sveta. Šposnam, de je le moja nevrednost kriva, de nimam toliko gnade in ljubesni, kolikor je imeti shelim. Ali ti mi samorefsh tudi leto nevrednost odvseti. Prosim te tedaj, o dobrotljivi Ozhe nebeshki, odvsemi mi mojo nevrednost, ktera mi tvojo gnado in ljubesen tako manjsha; prosim te sa

to v imenu Jesufa, tvojiga Šina, in imam upanje uflifhan biti, ker sam Jesuf pravi, de, kar te bomo v njegovim imenu profili, bomo prejeli. **O** moj **Bog!** fej drusiga nizh ne shelim in ne profim, kakor gnado tebe zhes vse ljubiti, gnado se tebi popolnoma dati, gnado tebi nikedar vezh tako nehvaleshen ne biti, kakor do sdaj. — **Osri** fe na-me, dobrotljivi **Ozhe** nebeshki! s svojimi milostivimi ozhmi, in uflifhi me. Naj bo s tvojo gnado in pomozhjo danf tifti frezhni dan sa-me, de se popolnoma k tebi podam, in terdno sklenem, te nikedar ne sapuftiti. Tebe samiga hozhem zhes vse ljubiti, o moj **Bog**, moja edina ljubesen, moje veselje, moje vse!

O moj **Jesuf**, moj **Bog** in moj **Gospod!** ti mene neskonzhno ljubish, in tudi jest shelim tebe neskonzhno vse vezhne zhase ljubiti.

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

O kakofhno pomozh zhutim v svojih potrebah in teshavah; kakofhno tolashbo najdem v svojih britkoftih in sopernofthih; kakofhno mozh sadobim v svojih skufhnjavah, kadar se tebe spomnim, in v tvoje prekladko ime klizhem, o preljubesnjava deviza, presveta mati boshja, Marija! — Po vsi pravizi te imenujejo sveti uzheniki „varno perbeshalifhe tiftim, kateri se po morji shivljenja vosijo, polajshanje vsm revnim in nadloshnim, oveseljenje vsm shalofthnim in sapufhenim, pozhitik vsm, kateri v teshavah sdihujejo“. — **O** Marija, moja preljubesnjava mati! pomagaj mi, in me oveseli: vidim, kako sim grosovitno grefhen, vidim tudi, od kolikanj fovrashnikov svojiga svelizhanja sim obleshen; sraven tega tudi vidim, de nimam she nobene prave ljubesni do Boga, nobene prave mozhi v dobrim, de me vfaka majhna skufh-

njava v greh perpravi. Ah, kako shaloflen fim fam febe! Potolashi me, o Marija! in rasveseli me. Ali to rasveseljenje nima nobeno drugo biti, kakor to, de s pomozhjo tvoje profhnje novo shivljenje sazhnem, tako shivljenje, ktero bo tvojimu ljubimu Jesufu in tebi, o presveta deviza! dopadljivo.

Spreoberni me, o Marija! spreoberni me v boljfhiga zhloveka. Vem, de mi samorefh spreobernjenje sprofiti, in imam upanje, de mi ga bofh sprofila.

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdefh na 21. strani).

Devet in dvajfeto obifkanje.

O preljubesnivi pastir, Jesuf Kristuf! ni ti blo sadofiti, de fi fe is ljubefni do fvojih ovzhiz enkrat na fvetim krishi nebeshkimu Ozhetu daroval;

ampak se tudi tukaj na naših altarjih vsak dan, v presvetim sakramentu, nebeskemu Ozhetu sa naše svelizhanje darujesh, in nozh in dan med nami oftanesh, de naš smiram svoje nefkonzhne ljubeshni do naš opominjash, in de smiram na duri naših ferz terkash, ker shelish v naših ferzih prebivati. O, ko bi si jest mogel leto tvoje prebivanja per naš tako v svelizhanje svoje dushe obrniti, in ga tako vshivati, kakor ga je vedila vshivati sveta nevesta v visoki pesmi. (2, 3.) —

O prezahstljivi sakrament! o presveto reshnje telo našiga Gospoda, Jesufa Kristufa! Ah, ko bi te jest prav ljubil, kakor sim te ljubiti dolshan, gotovo bi shelel nozh in dan pred altarem klezhati v molitvi, in v premishljevanji tvoje nefkonzhne ljubeshni, ktero nam v tem preljubeshnjivim sakramentu fkasujesh! Tukaj pred fedeshem tvoje boshje visokosti, ktera je s sunajo podobo kruha sakrita, bi našel in vshival tisto nesapopadljivo veselje, tiste nebeshke fladkosti, ki jih tukaj vshi-

vajo tvoje svešte dushe, ki te refnizhno ljubijo. — Ah, potegni me k febi s ljubesnijo mozhjo fvoje nebesfke lepote in s prijetnim duham fvoje nefkonzhne ljubesni, ki jo nam tako ozhitno fkasujesh v tem nar svetejshim sakramentu! — Glej, moj dobrotljivi Svelizhar! sdaj spuftim is misel in is ferza vse ftvari in vse posvetno veselje, de bo tvoja ljubesen, o Jesuf! vezh proftora v mojim ferzu imela, in de bom rajshi hodil tebe, o Jesuf v presvetim refhnjim telefu obiskovat. —

O, kakofhen lep in tebi prijeten sad svetih zhednost pernese tiste dushe, ktere se rade pred svetim sakramentam snajdejo, in is ferza k fvojimu preljubimu Sheninu sdihujejo! Mene pa mora fram biti, fe pred teboj perkasati, o Jesuf! ker fim tako reven in ves prassen od vsih zhednost. Ti si sapovedal, de naj fe nobeden tvojimu altanju ne perblisha te zhaftit, zhe nobeniga daru s feboj ne pernese. *) Kaj mi je te-

*) II. B. Mojs. 23. 15.

daj storiti? Ali te hozhem popolna-
ma sapustiti, de te nikedar vezh obi-
fkati ne pridem? Ah, tega ne, to ti
ne bo dopadljivo? Prishel bom te-
daj, kakorshen sim, reven, neumen,
greshen; in te bom s velikim saupa-
njem narpred tistih gnad in zhednost
profil, ktere ti nad menoj najti she-
lish, in bres kterih se ne smem pred
teboj pomuditi, o presveti sakrament
boshje ljubesni? Tvoja nefkonzhna lju-
besen, o Jesuf! mi saupanje daje, de
bo moja profhnja uflifhana; sakaj ti
nisi le sato v tem presvetim sakramentu
prizhujozh, de sveste in ljube dushe
rasveselujesh, in jim njih svestobo in
ljubesen povrazhujesh, ampak tudi sa-
to, de tiste dushe, ki so revne in u-
boshne, s gnadami obdarujesh.

Štori mi tedaj danš to, in obda-
ruj me s vsimi gnadami in zhednosti-
mi, ktere me tebi dopadljiviga storé. —
Zhaštim in molim te takej, o dobrot-
ljivi kralj mojiga ferza, o nar vezhi
perjatel in dobrotnik vsih ljudi, o nar
ljubesnjivšhi pastir svojih ovzhiz! —

Perblisham te s saupanjem k dedeshu tvoje ljubeshni, in ker ti nimam nobeniga drusiga daru pernefti, ti darujem svoje revno ferze! in te profim, ozhifiga, in napolni ga s ljubeshnijo, de ti bo popolnoma dopadljivo. Vsemi ga popolnoma v svojo oblast, in podversi ga svoji fveti volji, de bom samogel s veselim ferzam na-te oberniti tiste befede tvojiga sveftiga apofteljna Pavla, kteriga je sgolj ljubeshen do tebe v jezho in v ketine perpravila, tiste befede namrezh: „Jest fim uklenjen in jetnik Jesufa Kristufa“.*) — Škleni me, o Jesuf! popolnoma s feboj, in daj mi gnado de febe zhfito posabim, in tako frezho dofeshem, vse pofvetne rezhi in tudi fam febe sapufiti, de le tebe najdem in tvojo fvelo ljubeshen. — Ljubim te, o Jesuf v preffvetim refhnjim telefu! in te s teboj fklenem; ah, daj mi gnado in mozh te smiram bolj in bolj ljubiti, te smiram bolj in bolj s teboj fkleniti,

*) Efes. 3, 1.

de se nikdar vezh od tebe ne odlo-
zhim!

O moj **Jesuf!** ti si moja edina lju-
besen in vse vefelje mojiga ferza!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19.
strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Šveti Bernard pravi, de je **Mari-**
ja prava in ravna pot, po kateri se
pride k **Jesufu** in k vezhnimu sveli-
zhanju. — **Ker** si tedaj ti, o sveta de-
viza! tista, ktera nam s svojo mogozh-
no profhnjo k vezhnimu svelizhanju
pomaga, pomagaj mi. **O Marija!** ker
je **Bog** she tolikanj zhudeshev svoje mi-
lofti na tvojo profhnjo nad gresniki
storil, te prosim ponishno, prosi sa-
me nevredniga gresnika, de **Bog** tudi nad
menoj leta velik zhudesh svoje milo-
fti stori, de me is hudobniga, nehva-
leshniga gresnika, kakorshen sim sdaj,

ſpreoberne v ſpokorniga in poboshniga kriſtjana.

O mogožna deviza! ſproſi mi duha pokore in reſnizhno ſpreobernjenje, de ne bom vezhno pogubljen.

(Sdej opravi proſhnjo, ki jo najdeſh na 21. ſtrani.)

Trideſeto obifkanje.

Bogabojezhimu Jobu je to velik ſtrah in veliko ſhaloſt delalo, ker ſe mu je bil Bog ſkril. Nam pa naj to ne dela ſhaloſti in ſtrahu, kadar premiſlimo, de Jeſuf Kriſtus ſvojo nebeſhko ſvetlobo v ſakramentu preſvetiga reſhnjiga teleſa pred nami ſakrije, temuzh to naj naſ v ſaupanji in v ljubeshni do njega ſhe bolj poterdi; ſakaj on ravno ſato ponishno podobo kruha na-ſe vsame, in v tej podobi vedno per naſ oſtane, de nam bolj

ozhitno svojo ljubesen fkashe, in de si nafhe saupanje bolj perdobi. Kdo bi si sizer kedaj upal pred altar sto-piti, in prijasno in odkritoferzhno tukaj govoriti, ko bi se leta kralj nebeshki v svoji boshji visokosti in svetosti tukaj perkasal!

O moj Jesuf! kako modra se nam tukaj tvoja ljubesen fkashe, ker si v presvetim sakramentu v ponishni podobu kruha prizhujozh, de se s nami sdrushish, in de te tudi smiram v svojih zerkvah imamo, kjer te lahko prijasno obishemo. Po pravizi tedaj opominja ljudi prerok Isaija, de naj po vsem svetu pravijo in razglafujejo, kako velika je modra ljubesen, katero ima nash dobrotljivi Bog do naf. *)

O preljubesnivo ferze Jesufovo, vredno od vsih zhloveshkih ferz ljubljeno biti, o gorezhe ferze Jesufovo, vse vneta od presvete, prezhiste boshje ljubeshni! o boshji ogenj! ushgi moje ferze, in poshgi v meni moje nevre-

*) Isr. 12, 4.

dno, v grehah in v hudobnih sheljah poftarano shivljenje, in daj mi novo shivljenje, shivljenje v tvoji gnadi in v tvoji prezhifti ljubeshni! **O** ufmi-ljeno ferze Jefusovo! ki fi bilo pre-bodeno, de zhfite duſhe v tebi ſvoje perbeſhalifhe najdejo, vsemi me v fe, in ozhfite me od vſih grehov, in nikar ne perpuſti, de bi ſe kdaj vezh od tebe odlozhil. **O** ſhaloſtno ferze Jefusovo! ki fi bilo ſavoljo naſhah grehov do ſmertu ſhaloſtno, ki fi na ſvetim krifhi neisrezheno ſhalovalo nad grehi vſiga ſveta, daj mi grenko ſhaloſt nad vſimi mojimi grehi in ſtanovitno poboljſhanje. Vem, de imah ti, o Jefus! v tem preſvetim ſakramentu ſhe ravno tako ljubeshen do mene ka-kor fi jo imel, kadar fi ſa-me na go-ri Kalvarji umerl, in ſato ſhelifh ſe s menoj ſkleniti; ali jeſt ſe te bom pa branil, in ſe ne bom popolnoma s teboj ſklenil? **O** Jefus! po tvojim ſafluſhenji te proſim, napolni moje revno ferze s ljubeshnijo do tebe, vse-mi ga v ſvoje preſveto ferze. Sdej

terdno fklenem s tvojo gnado in pomozhjo v prihodnje smiram po tvojim dopadenji shiveti. Sato poloshim sdaj k tvojim svetim nogam vse svoje namene, nagnjenja in shelje, vso svojo nepokorshino in svojoglavnost, vse rasveseljenje nad posvetnimi rezhmi, in sploh vse, kar me od tebe odvrazhuje. Daj mi gnado, o moj Bog! de bom odflej vse svoje misli, besede, djanje in nehanje po tvojim boshjim dopadenji ravnal. — O Marija in vsi svetniki boshji! sprosite mi stanovitno ljubesen do Boga.

Kdo me bo mogel lozhiti od ljubesni do Jesusa Kristufa!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19. strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Po sprizhevanji s. Bernarda ne more ljubesen Mariina do nas vezhi in mozhneji biti, kakor je. Sato se

nam ona per vsaki perloshnosti tako milostljivo fkashe, in nam v vsih nashih potrebah s svojo mogožno profhnjo na pomozh pride. — Saref, o mogožna kraljiza! saref je velika tvoja mozh, velika tvoja ljubesen. Vskimu shelish k svelizhanju pomagati, in mogožna je tvoja pomozh. Toraj te prosim danf in vselej, o mogožna nebeshka kraljiza! pomagaj mi vojskovati se s peklenkim sovrashnikam, kateri tako grosno sheli mojo dusho pogubiti; in kadar bofh vidila, de she omagujem, in de she padam, o takrat ftegni svojo mogožno roko, in me obvaruj padza. — Ah, s kako teshkimi fkushnjavami se moram vojskovati, in koliko jih bom mogel she preftati do konza svojiga shivljenja. Zhe mi ti ne pomagash, o dobrotljiva deviza Marija! ne bom mogel frezhno vsih premagati. Toraj te prosim, o moja ufmiljena mati, moje upanje, moja ljubesen! prosi vedno sa-me Boga, de mi potrebno mozh da v fkushnjavah, de nikedar njegove svete gnade ne sgu-

bim. In sdaj tudi terdno fklenem vfelej v fkufhnjavah tebe na pomozh poklizati, in is ferza k tebi sdihniti:

O Marija, pomagaj mi! o Marija, pomagaj mi!

(Sdej opravi profhnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Eno in trideseto obifkanje.

O kako prijetno je moglo biti nafhiga dobrotljiviga Svelizharja viditi, ko je, od velike boje utrujen, perjasno in ljubesnjivo per studenzu fedel, in Samarijanke zhakal, de jo je s svojim boshjim naukam k poboljshanju shivljenja perpravil! *) — Ravno tako, tudi naf perzhakuje nozh in dan v presvetim refhnjim telefu, per tem studenzu boshjih gnad perjasno in lju-

*) Joan. 4.

besnjivo fedé, ker je le sato is nebes v presveti sakrament prishel, de nam tukaj nar vezhi gnade obilno deli. On naf vabi, de k njemu pridimo, in se s njim perjasno pogovarjamo, de bomo v njegovi drushini vezhi ljubesen do njega dobili. — Kristjanam, kateri imajo shivo vero, se tako sdi, kakor de bi Jesus is altarjev, na kterih se v presvetim reshnjim telefu snajde, tako ljudem govoril: „O preljubi moji! sakaj beshite spred mene? Sakaj ne pridete k meni, ki vas tako nefkonzhno ljubim, in ki is ljubesni do vas tukaj na vashih altarjih stojim v ponishni podobi, malo sposnan in pozheshen? Sakaj se me bojite? sej vas she nisim prishel sodit, sej sim le is sgoli ljubesni do vas v tem sakramentu prizhujozh, de vam velike gnade delim, in vsaziga svelizham, kateri s saupanjem k meni perbeshi, in me prav zhafti in moli“.

Tako nam govori Jesus v presvetim sakramentu. In res, kakor v nebesih pred stolam nebeshkiga Ozheta

smiram sa naf profi, *) ravno tako je tudi v tem presvetim sakramentu vedno nash frednik in besednik per nebeskim Ozhetu, in se mu sa naf daruje, de nam nefkonzhne gnade in obilno milost sadobi. Sato pravi bogabojezhi Tomash Kempzhan, de naj s ferzhnostjo in s saupanjem k Jesufu gremo, in naj s njim bres strahu govorimo, kakor prijatel s prijatlam.

Ker tedaj smem s teboj, o Jesuf! prijasno govoriti, bom danš prav is ferza s teboj govoril. O dobrotljivi Jesuf! ki tako neisrezheno nafhe dushe ljubish; dobro sposnam, kako grosovitno te ljudje shalijo, in kako veliko nezhaft ti delajo. Ti jih ljubish, oni pa te ne ljubijo; ti jim nefkonzhno veliko dobriga storish, oni so ti pa le nehvaleshni, in te sanizhujejo; ti jih uzhish, in ljubesnjivo k febi vabish, oni si pa ufhesa satiskajo; ti jim svojo gnado ponujash, oni jo pa sametajo. — O moj Jesuf!

*) Hebr. 7, 25.

s shaloftnim ferzam moram obftati, de fim tudi jest she velikokrat v svo-
jim slabim shivljenji ravno tako s te-
boj ravnal. — Ali sdaj fim pa terdno
fklenil se poboljšhati, in vse svoje
shivljenje, kolikor si mi ga she odlo-
zhil, v to obrniti; de ti sdaj s sve-
ftim dopolnovanjem tvoje svete volje
toliko veselja storim, kolikor fim te
pred s grešnim shivljenjem shalil.
Daj mi le vselej tvojo sveto voljo prav
sposnati; jest fim perpravljen jo s tvo-
jo gnado in pomozhjo na tanko do-
polniti. Terdno fklenem nikedar vezh
kaj opuštiti, kar bom sposnal, de je
k tvoji boshji zhafti. **Ko** bi imel tu-
di vse sgubiti, kar mi je ljubo na
svetu, prijatle, premoshenje, sdravje,
dobro ime, she zelo shivljenje, vse
rad sgubim, de bo le tvoja boshja
zhaft povishana, in dopolnjena tvo-
ja sveta volja. **O** frezhna sguba, zhe
vse sgubim, de tvojo ljubesen sado-
bim, in tvoje dopadenje saflushim!
— **O** Bog mojiga ferza! nefkonzhno
te ljubiti shelim. **S**voje revno, fla-

bo ferze, ki te vse premalo ljubi, fkle-
nem s gorezhim ferzam vsih nebeskih
Šerafov, ga fklenem s prezhistim fer-
zam Marije, tvoje preljubesnive ma-
tere, zelo s tvojim boshjim ferzam ga
fklenem, ker shelim, de bi vse vneto
bilo od presvetiga ognja boshje ljubeshni.
— O moj Jesuf, moj preljubeshnjivi
Jesuf! tako te shelim ljubiti, kakor
vidim, de ti mene ljubish.

O Jesuf, tebi shivim! o Jesuf, tebi
umerjem! o Jesuf, tvoj shelim biti v
shivljenji in v smerti in vso vezhnost!

(Sdej opravi obhajilo v duhu, glej na 19.
strani.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nafha preljubeshnjiva mati Marija
vedno pred boshjim sedeshem ftoji, in
smiram sa naf profi, in njena profhnja
veliko per Bogu velja. Marija dobro
posna nafho revshino in nafhe nevar-
nosti; sato ima, kakor ljubeshnjiva mati,
v fvojim ferzu ufmljenje s nami, in

nam s svojimi prošnami per Bogu rada pomaga.

O ufmiljena mati Marija! ti tudi mojo revščino in moje velike nevarnosti posnaš, in sa-me Boga prošiš. Ah, le prosi smiram sa-me, dokler me per febi v nebesih ne vidiš, kjer ti bom vezhno hvalo vedil sa tvojo dobroto! Vem, de si ti, o sveta deviza! sa Jesufam nar vezhi upanje svojih svetih flushabnikov; sprosi mi gnado, ktere te danš prošim, de bi do konca svojiga shivljenja to frezho imel v shtevilu svojih flushabnikov biti, in te smiram sveto ljubiti, de tako kedej v nebesa pridem, in te tamkej vezhno zhaštim in ljubim, terdno preprizhan, de potlej nikedar vezh od tebe ne bom odlozhen.

O Marija, moja preljubesnjava mati! sprosi mi vezhno svelizhanje, de bom s teboj vred vse vezhne zhase Boga v nebesih gledal.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesš na 21. strani.)

Molitev

per sveti mafhi.

(Perva visha.)

De bofh per sveti mafhi bolj poboshno in fpodobno; premifli vfelej, preden jo flifhifh, kaj de je fsveta mafha.

Šveta mafha je nekervavi dar noviga testamta, vedni fpomin tiftiga kervaviga daru, kteriga je Jefuf Kristuf na fvetim krishi nebefhkimu Ozhetu sa naf opravil, de naf je od vezhniga pogubljenja odrefhil. Kakor fe je Jefuf na krishi fvojimu Ozhetu daroval, ravno tako fe mu tudi fhe dan danafhnji per vfaki fveti mafhi po rokah mafhnikovih daruje. Ravno to fe tedaj per vfaki fveti mafhi na altarji sgoti, kar fe je na gori Kalvarji sgotilo, kjer je Jefuf

sa naf na fvetim krishi umerl. Bodi tedaj vfelej fpodobno v Bogu sbran per fveti mafhi, ktera je tako imeniten in velik dar. Misli fi, kadar fi per mafhi, de fi na gori Kalvarji, pred krishanim Jefufam, in kakor bi bil tamkej, tako bodi per fveti mafhi. Nikar fe tedaj ne osiraj, nikar fe ne posmehuj, nikar fe ne pogovarjaj, temuzh svefto pasi na vse fhtiri dele fвете mafhe, na evangeli, na darovanje, na povsdigovanje, in na savshivanje, in prav s gorezhnostjo moli. Profi Boga gnade, to fveto mafho s pravo poboshnostjo flifhati, ftori dobre fklepe, preden se fveti mafha sazhe, in fkleni fe s mafhnikam rekozh:

O moj Bog, darujem ti to fveto mafho, v tvojo boshjo zhaft, ker fi ti fam moj Bog in nar vishi Gospod; v odpuhanje mojih grehov in grehov vesoljniga fveti de bi jih Jefusova pre-fveti kri vse isbrifala; v sahvalo sa vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v sadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V tej fveti mafhi ti darujem famiga Jefusa Kristusa, tvojiga ljubiga Šina, nad kterim imash svoje

dopadenje. On je moj frednik, in befednik, on naj sa-me pred teboj govori. — Darujem pa tudi to sveto maffo sa vse shive in mertve, slasti sa tiste, sa ktere fim fhe posebno dolshan moliti: sa fvoje ftarfhe, sa oblastnike in prednike, sa vfo fvojo rodovino, sa vse fvoje dobrotnike, sa fvoje perjatle in fovrashnike, sa vse, ktere fim morebiti kaj pohujfhal, in sa vse verne dufhe v vizah. Daj mi gnado, o Gofpod! de fe bom prav poboshno in tebi dopadljivo per tej fveti daritvi snajdel. Amen.

Pervi del svete mafhe,

od sazhetka do evangelija.

(Kadar mafhnik pred spodnjo fhtablo moli, stori sveti krish in moli tako:)

V imenu Boga † Ozheta, in † Šina
in fvetiga † Duha. Amen.

Štopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasvefeluje mojo
mladost.

Pfalm XLII. Šodi me, o Bog,
in rasfodi mojo rezh od nefvetiga ljud-
stva; refhi me od krivizhniga in sa-
peljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog, si moja mozh,
sakaj si me odvergel? in sakaj moram
shalofin hoditi, satert od fovrashnika?

Poshlji svojo luzh in refnizo, de
me peljate, in perpeljate na tvojo sveto
goro in v tvoje prebivalifhe.

Štopil bom k boshjimu altarju

pred Boga, ki rasvefeluje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom s zitrami. Zhimu si shaloftna moja duſha? in zhimu me motiſh?

Saupaj v Boga, ſhe ga bom hvalil; pomozh moja, Bog moj je on.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in ſinu in ſvetimu Duhu, kakor mu je bila v ſazhetku, sdaj in vſelej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna ſpoved.) Œe ſpovem Bogu vſigamogozhnimu, ſveti Marii vſelej devizi, ſvetimu Mihaelu arhangelu, ſvetimu Janesu kerſtniku, ſvetima apoſteljnima Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in tebi ozhe, de ſim veliko greſhil s miſlijo, s beſedo in s djajem. Kriv ſim, kriv ſim, ſilno ſim kriv. Sato proſim ſveto Marijo vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arhangela, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta apoſteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike, in tebe ozhe, moliti ſa-me per Goſpodu naſhim Bogu.

Uſmili ſe naſ, vſigamogozhni Bog,

odpuſti nam naſhe grehe, in naſ perpelji v vezhno ſhivljenje. Amen.

Miloſt, odveſo in odpuſtjenje naſhih grehov nam dodeli vſigamogozhni in uſmiljeni **Gospod**. Amen.

Odvsemi nam; proſimo, o **Gospod**, naſhe pregrehe, de bomo vredni ſtopiti s zhiſtim ſerzam k nar ſvetejſhimu.

Gospod uſmili ſe naſ! **Kriſte** uſmili ſe naſ! **Gospod**, uſmili ſe naſ!

Zhaſt **Bogu** na viſokim, in mir ljudem na ſemlji, kateri ſo prave volje. Hvalimo te, zhaſtimo te, molimo te, povihujemo te. Sahvalimo ſe ti ſa- voljo tvoje zhaſti, **Gospod Bog**, nebeſhki kralj, **Bog** vſigamogozhni **Ozhe!** **Gospod** edinorojeni **ſin** **Jesuſ Kriſtuſ**, **Gospod Bog!** **Jagnje** boſhje! **ſin** **Boga** **Ozheta**, kateri grehe ſveta odjemljeſh, vsemi naſho proſhnjo; kateri ſediſh na deſnizi **Boga** **Ozheta**, uſmili ſe naſ! **Sakaj** ſam ti ſi ſvet, ſam ti **Gospod**; ti ſam ſi nar viſhi, **Jesuſ Kriſtuſ** s ſvetim **Duham** v zhaſti **Boga** **Ozheta**. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Šalomona.

Moder fin rasveseluje ozheta, nespametin fin pa je shalost fvoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko bres greha; kdor je pa gospodar fvojiga jesika, je nar bolj pametin. Lashnjivi shnabli fo Gospodu gnjufoba; kdor pa svefo ravna, mu dopade. Kdor s modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor fvojiga blishniga sanizhuje, grefhi; frezhin pa bo, kdor se ubosiga ufmiluje. Poterpeshljiviga zhloveka vodi velika modrost; kdor je pa nepoterpeshljiv, rasodeva fvojo neumnost. Mehek odgovor potolashi jeso; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali materi kaj vsame, in pravi, de to ni greh, je tovarsh ubijavzov. Nespametin zhlovek se posmehuje fvarjenju fvojiga ozheta; kdor pa fvarjenje rad poslufha, bo smiram pametnish. Du-

fha pravizhniga misli v pokorshino; ufta hudobnih fo pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudobnih; molitve brumnih pa bo uflifhal. Srozhi Gospodu fvoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelii svetiga Janesa v 6. postavi.

Tifti zhaft je **Jesuf Judovski** mno-shizi rekel: **Jest sim shivi kruh, kateri sim is nebes prifhel.** Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jest dal, je moje mefo sa shivljenje sveta. Judje fo se tedaj med feboj prepirali rekozh: **Kako nam more ta fvoje mefo jesti dati?** **Jesuf jim je tedaj rekel: Refnizhno, refnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Šinu zblovekoviga, in ne bote pili njegove kervi; ne bote imeli shivljenja v febi. Kdor moje mefo jé, in mojo kri pije, ima vezhno shivlje-**

nje; in jest ga bom obudil poslednji dan.

(Kadar mafhnik po evangeliu pred darovanjem na fredu altarja poftoji, in vero moli; moli apoftoljko vero.)

Molitev pred pridigo.

O trofhtar f. Duh! kateri si Jefufove apofteljne tako rafsvetlil in poterdil, de fo njegov uk popolnoma vedili in umeli, in s veliko gorezhnostjo osnаноvali: rafsvetli ravno tako tudi tega Jefufoviga namefhnika, kateri nam bo sdaj tudi njegov nauk osnаноval; poloshi mu take befede na jesik, ktere vefh, de nam nar bolj k ferzu pojdejo, in kterih mi po fvojih flaboflih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga fe varovati, in dobro ftoriti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glaf, de nafhe terde ferza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v dobrim fhe bolj poterdi, terdovratne grefhnike pa na pravo pot pokore perpelje.

Nam pa daj gnado ga s tako poboshnostjo in s tako gorezhnostjo poslušhati, kakor ko bi sam **Jesuf Kristuf** pred nami stal, in nam svoje nebeske nauke osnanoval.

O Marija, mati **Jesufova**, prosi nas **Jesufa**, de bi njegovo sveto besedo vselej tako svešto poslušhali, in v ferzu ohranili, kakor si jo ti, de bi v naših ferzih obilni sad prave keršhanske poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v boshjim štrahu in v ljubesni boshji raftli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. **Amen.**

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesuf Kristuf! sahvalimo te, de si nam sdaj po tim svojim namestniku svoje svete nauke osnanoval, in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo flišhali; tudi v djanji dopolnili, in kar smo sdaj na febi she pomankliviga in

pregrešhniga najdli, s pomozhjo tvoje svete gnade poboljšhali, in tako svojo vest bolj in bolj ozhišhevali, in smiram v tvoji sveti gnadi ostali, dokler nas k sebi ne vsamešh, kjer bomo kar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubesni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja: in vsi sveti aposteljni, prosite Boga sa nas, de bi po sveštim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v vašho drushbo prišli. Amen.

Drugi del svete mafhe,

od darovanja do povsdigovanja.

Vsemi, sveti Ozhe, vfigamogozhni vezhni Bog! leta zhišti dar, kteriga ješ, tvoj nevredni flushabnik, tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu da-

rujem sa svoje bresfhtevilne grehe, same in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v svelizhanje in vezhno shivlje-nje. Amen.

O Bog, nash stvarnik in odreshe-nik! daj nam po fkrivnosti te vode in tega vina, de bomo boshje natore Je-susa Kristufa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, nasho zhlo-veshko natoro na-se vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih sve-lizhanja, in prosim tvojo milost, de naj pride s prijetnim duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhaftva, sa nafhe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s dopadenjem ta dar, kteriga v duhu ponishnosti in s shaloftnim ferzam pernesemo, ozhi-fti nafhe ferza od vsih makeshev gre-ha, de ti vselej s zhiftim ferzam flushi-mo, in smiram v tvoji gnadi oftanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v spomin terpljenja, vftajenja in vnebohoda Jesufa Kristufa,

Gospoda našhiga; in na zhaft svete Marije vfelej devize in vsih svetnikov. Naj bo k zhafti njim, nam pa k svelizhanju, in profijo naj ti v nebesih sa naf, ki obhajamo spomin njih na semlji. **Po Jesufu Kristufu Gospodu našhim. Amen.**

Povsdignimo svoje ferza k Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kateri si s svojim edino rojenim Sinam in s svetim Duham eden Bog, eden Gospod, ne v edinosti ene pershone, ampak v trojizi eniga bistva. Kar od tvoje zhafti po tvojim rasodenji verujemo, to tudi od tvojiga Sina in od f. Duha bres vsiga raslozhka mislimo: tako de v sposnanji praviga in vezhniga Boga tri resnizhne pershone, in eno edino bitje in enako velizhaftvo molimo. Ktero hvalijo angeli in arhangeli, tudi Kerubi in Šerafi, ter ne jenjajo prepevati vsak dan, in s enim glasam rezhi: **Švet, Švet, Švet si Gospod Bog Ša-**

baot! Polno je nebo in semlja tvoje zhafti. Zhaft tebi na visokim! Zheshen bodi, kateri pride v imenu Gospodovim! Zhaft tebi na vishavah!

O ufmiljeni nebeshki Ozhe! pernefemo ti ta presveti dar, in te v imenu Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, ponishno profimo sa tvojo sveto katolishko zerkev, sa nashiga papesha I., sa nashiga shkofa I., sa nashiga zefarja I., sa vse verne kristjane, sa vse prizhijozhe: in te profim tudi sa vse tiste, sa ktere sim she posebno dolshan moliti, slasti pa sa (tukaj stori spomin sa shive in imenuj tiste, sa ktere to sveto mafho posebno darujesh, in tudi tiste, sa ktere posebno moliti imash dolshnost).

Sdaj se fklenemo s vsimi svetniki boshjimi, posebno s visoko zhaftiljivo Marijo devizo, materjo boshjo, in te profimo, dodeli nam po njih saflushenji in njih profhnji smiram in povfod svojo mogozhno pomozh. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del svete mafhe,

od povsdigovanja do savshivanja.

Per sadnji vezherji je vsel **Jesuf** kruh v svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga **Ozheta** sahvalil, je kruh poshegnal, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in jejte vsi od tega: sakaj to je moje telo“.

O presveta hostja, v kateri je sam **Jesuf Kristuf** prizhijozh! **Bodi** sto tavshentkrat zhesheho, o sveto reshnje telo! presveto telo **Jesufovo**, katero je prezhista deviza **Marija** rodila, katero je sa naf na f. krishi umorjeno bilo! **Bodi** hvaljeno in zhesheho vekomaj!

Po vezherji je vsel **Jesuf** kelh s vinam v svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga **Ozheta** sahvalil, je vino poshegnal, in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in pite vsi is njega: Sakaj ta je kelh moje kervi, noviga

in vezhniga testamenta, (skrivnost vere!) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v odpufhanje grehov. Kolkorkrat bofte to delali, ftorite v moj fpomin.

O prefveta refhnja kri Jefusova, ktera fi bila sa naf na f. krishi prelita, bodi fto tavshentkrat zhefhena! Operi mojo omadeshvano duho od vseh grehov, kteri jo gnjufijo pred Bogam. Ozhifti moje ferze, ftori ga Bogu dopadljiviga, de ne bofh saftonj sa-me prelita, temuzh de me perpelejfh v vezhno shivljenje. Amen.

Ker je Jefus sapovedal, to v njegov fpomin delati; sato ti darujemo, o moj Bog! v fpomin prefvetiga terpljenja, vftajenja in vnebohoda Jefusa Kristufa, ta prezhifti in prefveti dar, ta fveti kruh vezhniga shivljenja, in ta kelh vezhniga svelizhanja.

Poglej s miloftljivim in perjasnim oblizhjem na ta nafh dar, o Gofpod! in ga ravno tako dobrotljivo prejmi, kakor fi prejel dar fvojiga pravizhniga flushabnika Abeljna, dar ozhaka

Abrahama in višhiga duhovna **Melki-
sedeka**.

Ponishno te profimo, vsigamo-
gozhni **Bog!** rezi si ta dar po rokah
svojiga svetiga angela perneſti na svoj
nebeſhki altar pred svoje boſhje ob-
lizhje, de bomo vsi s vſo nebeſhko
dobroto in gnado napolnjeni, kar naſ
bo vſhilo preſveto **Jesufovo** telo in nje-
govo preſveto kri.

Sdaj te pa tudi profimo, dobrot-
ljivi nebeſhki **Ozhe!** uſmili ſe vſih ver-
nih duſh v vizha; poſebno te pa pro-
ſim ſa te duſhe (tukaj ſtori ſpomin
ſa duſhe v vizah, in imenuj tiſte, ſa ktere ſi
poſebno dolſhan moliti).

Pa tudi na naſ, uboge greſhniko,
ſe miſloſljivo osri, o **Gospod,** ker ſa-
upamo na tvojo neſkonzhno miſloſt; in
vſemi naſ po tem revnim ſhivljenji v
druſhbo vſih svojih iſvoljenih, ne ſa-
voljo naſhiga ſafluſhenja, ampak iſ
svoje persaneſne miſloſti po neſkonzhnim
ſafluſhenji **Jesufa Kristufa** **Gospoda** na-
ſhiga. **Amen.**

Ozhe nafhe, kateri si v nebesih,
i. t. d.

Odrefhi naf, ufmiljeni Ozhe! od
vfiga hudiga po svoji nefkonzhni mi-
lofti, in na proshnjo prezhitte devize
Marije in vsih fvetnikov nam daj mir
v nashim shivljenji in brani naf pred
vsimi fovrashniki, da naf v smote ne
sapeljejo, in od tebe ne odvernejo.
Amen.

Zheterti del svete mafhe,

od savshivanja do konza.

O Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
ufmili se naf! ufmili se naf! in daj
nam mir. Daj nam ferzhni mir, daj
nam tifti mir, o Jesuf, kteriga fvet ne
more dati. Ohrani tudi svojo f. zer-
kev v miru in v edinosti.

O Jesuf, Šin boshji, ki si po volji
svojiga Ozheta s pomozhjo f. Duha s

fvojo smertjo svet oshivel! ponishno te
prosim, ozhiti vselej, predin tvoje s-
reshnje Telo prejmem, moje serze od
vseh grehov; in daj mi gnado, de se
od tebe in od tvojih svetih sapoved
nikdar ne odlozhim.

O moj **Jesuf!** obvaruj me, de te
ne bom nikoli po nevredno prejel!
Obvaruj me te nar vezhi nesrezhe,
de ne bom sam sebi sodbe in pogu-
bljenja jedel, temuzh de bo tvoje pre-
sveto telo vselej moja dusho ohranilo
sa vezhno shivljenje. **Amen.**

O **Gospod** nisim vredin, de gresh
pod mojo streho, pa rezi le eno be-
sedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med masnikovim obhajilam se tudi ti po
duhovno obhajaj, in rezi:)

O **Jesuf,** moj ufmiljeni odreshe-
nik! kako neisrezheno ljubish svoje
nehvaleshne stvar! Svoje shivljenje si
sa nas dal v strasnih bolezhinah, do
sadnje kaplje si svojo sveto kri sa nas
prelil, in sdaj v tem presvetim sakra-
mentu vedno per nas ostanesh, se ved-

no sa naf rasshaljenimu nebeshkimu
Ozhetu ofrujesh, in nafhe revne du-
fhe sa nebefa shivish. **O** nefkonzhna
ljubesin! **O** **Jesuf!** preljubi shenin mo-
je dufhe! moja revna dufha hrepeni
po tebi, kakor shejin jelen po mersli
vodi! **O** pridi, moj **Jesuf!** s svojo
gnado in ljubesnijo v moje ferze, ras-
veseli, potolashi, oshivi me spet! Na-
fite mojo dufho s svojim presvetim resh-
njim **Telesam**, napoji jo s svojo pre-
sveto reshno kervjo. **O**, nikar ne
glej mojih grehov, s kterimi sim te
she tolikokrat rasshalil! glej le moje
gorezhe shelje, s kterimi je moje ferze
napolnjeno, in potrebo moje dufhe,
ktera je tako revna in flaba, kader s
teboj ni fklenjena. **Pridi** tedaj, o **Je-
suf**, prefladka nebeshka mana! pridi
v moje ferze, oftani ti v meni in jest
v tebi, in ohrani mojo dufho v vezhno
shivljenje. **Amen.**

Dufha **Kristusova**, posveti me!
Telo **Kristusovo**, svelizhaj me!
Kri **Kristusova**, napoji me!

Voda is defne ftrani, operi me!
Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotljivi JESUF! uflifhi me!
V svoje svete rane skri me,
Od tebe lozhiti se, ne puſti me,
Šovrashnika peklenſkiga varuj me,
Ob uri moje ſmertí poklizhi me,
K tebi priti ſapovej mi,
De s tvojimi angelji hvalim te
sdaj in vekomaj. Amen.

Naj ti bo o sveta Trojiza! prijeto
ta dar, kteriga ſmo ti tukaj per-
neſli; in dodeli nam, ſvojim nevred-
nim flushabnikom, po tem ſvetim ofru
gnado in miloſtljivo odpuſhenje vſih na-
ſhíh grehov. Po JESUFU KRISTUFU, GO-
SPODU NAŠIM. Amen.

Poshegnaj naſ, proſimo te, sveta
Trojiza: Bog Ožhe, Bog Šin in Bog
ſ. Duh, in tvoj ſhegen naj oſtane vſe-
lej per naſ. Amen.

Sadnji Evangeli.

V sazhetku je bila Befeda, in

Befeda je bila per Bogu in Bog je bila Befeda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so po nji ustvarjene. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava luzh, ki rasfvetli vfaziga zhloveka; kateri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. In Befeda je mefo postala, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno zhast, zhast kakor edino rojeniga od Ozheta polna gnade in refnize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! Is zeliga ferza te sahvalim sa to veliko gnado, de sim bil per tem ofru svete mashe, v katerim se ti je tvoj ljubi Sin Jesus sam sebe v dar dal tebi v zhast, in nam v svelizhanje. Odpusti mi, o moj Bog! zhe nisim bil s tako poboshnostjo, kakorshna se spodobi, per

tem presvetim ofru, v katerim se ti
sam **Jesuf Kristuf** ofruje. **Daj** mi, te
prosim, gnado posihmal vsako sveto
masho s spodobno poboshnostjo in s
perferzhno gorezhnostjo flifhati, in **Je-**
susoviga saflushenja smiram bolj se
vdeleshevati.

O Marija, prezhista deviza! sahva-
li ti sa-me dobrotljiviga **Boga**, ker je
moja sahvala vse preflaba: de me je,
nevredniga greslnika, pustil per tem
svetim ofru biti; in prosi ga, de naj
mi to v svelizhanje moje dushe sa-
leshe. **O mati Jesusova**, prezhudna
mati deviza! prosi svojiga ljubiga **Šina**
Jesusa, kateri je sa naš svojo sveto kri
prelil, de bi sa-me saftonj ne bila pre-
lita. **Amen.**

Molitve

per sveti mafhi.

(Druga visha.)

**Premišljevanje Kristufovig
terpljenja.**

Ljubi moj kristjan! ker je sveta mafha vedin spomin tistiga kervaviga ofra, kteriga je Jesuf Kristuf na s. krishi opravil, lahko per sveti mafhi tudi Kristufovo terpljenje s velikim pridam premišljuješ, On sam je per sadnji vezherji, kjer je ta presveti sakramenti postavil, svojim uzhenzam rekel: „To delajte v moj spomin“. — Po njegovim povelji bošh tedaj storil: moj kristjan, zhe bošh per sveti mafhi njegov spomin obhajal, to je, njegovo terpljenje in njegovo smert premišljeval.

Predin fe pa sveta mafha sazhne, moli sa perpravo tisto molitev, ki fe najde na 183. strani: „O moj Bog, darujem ti“ i. t. d.

Pervi del svete mafhe.

Evangelii.

(Kadar mafhnik pred spodnjo shtablo moli: sazhni tako Kristufovo terpljenje premishjevati:)

O moj Jesuf, moj dobrotljivi odrešhenik! koliko si vender is ljubesni do naf terpel! Na oljfski gori fe je sazhelo tvoje britko terpljenje. Ondi si po svoji boshji natori v duhu previdil, kakofhno neisrezheno terpljenje, kakofhna sfracfna smert te zhaka; vender fe pa od vsiga tega nisi dal ofracfhiti: hotel si terpeti in umreti, de bi le mi svelizhani bili, in vezhno v nebesih shiveli. Take grosovitne britkosti in teshave so te na oljfski gori

obfhle, de ti je bilo umreti, in de je tvoja sveta kri, kakor gost pot, is tvojiga svetiga trupla na semljo tekla.

O neisrezhena ljubestin tvoja, moj dobrotljiv Jesuf! kako nam morefh tako dober in ljubesnjev biti, ker smo ti mi tako nehvaleshni in hudobni! — Ref, bres vsiga nashiga saflushe- nja nam delifh obilno odrefhenje po svoji presveti, do sadnje kaplje sa naf prelitu kervi.

O Jesuf, kako grosovitin je bil she sazhetik tvojiga terpljenja! V svo- jih velizih teshavah si trikrat svojiga nebeshkiga Ozheta profil, naj ti od- vsame kelih terpljenja, de bi ga ne pil; pa popolnoma si se tudi boshji volji podvergel, si le shelel, de bi se sgodilo, kar Bog hozhe, naj bi ti bilo she tako teshavno; in po tem ti Bog angelja poshlje, de te potolashi in ti mozh da.

O kako lepe sglede mi tukej da- jesh! Daj mi tudi gnado, de bom mogel po tvojih sgledih delati, de bom v vsih svojih dushnih in telesnih tesha-

vah in potrebah stanovitno Boga pomozhi profil, per tem pa se popolnoma njegovi sveti volji vdal.

(Kadar mafhnik pred altar pride, in altar kufhne, in potlej na desni strani moli.)

Toliko si, o **Jesuf**, sa naf terpel, in mi ti vezhi del le nehvaleshnoit povrazhujemo. Zlo eden tvojih uzhenzov, **Juda**, ti je bil gerdo nehvaleshin. Ti si mu toliko dobra storic, si njegov perjatelj bil; on je pa le gledal, kako bi te bil tvojim nar vezhim sovrashnikam, tvojim ubijavzam prodal. Hinavsko pride k tebi v vertu **Gezemani**, te kufhne, in te isda tvojim sovrashnikam, de te popadejo, neusmiljeno sveshejo, in pred tvoje krivizhne sodnike shenejo.

O Jesuf! mi greshniki smo sdaj tvoji sovrashniki, tvoji **Judeshi**. Kolikokrat ravnamo gerdo in nehvaleshno s teboj! kolikokrat te sa majhin zhasin dobizhik, sa kratko posvetno veselje prodamo; kolikokrat v tvojih namestnikih sanizhujemo, ker jih nozhe-

mo poslušhati in ubogati, desiravno nam tvoje vezhne refnize osnanujejo! — Daj nam gnado, o Jesuf! de bomo posihmal tvoji perjatli, in de tebe tolikanj bolj ljubimo, kakor bolj smo do sdaj svet in greh ljubili.

Pa tudi s he drugi uzheniz je s svojo nehvaleshnoftjo tvoje ljubesnivo ferze ranil. Peter, kterimu si toliko ljubezni skasal, te trikrat sataji, trikrat is strahu pred ljudmi poterdi, de te ne posna; desiravno si bil njegov nar vezhi dobrotnik, njegov gospod in uzhenik, in si ravno njega svojiga nar vishiga namestnika na semlji postavil. — Šam v se je Peter prevezh saupal, sato je tako globoko padel. Kakor hitro je pa, kadar si gati milo pogledal, svoj greh sposnal, in s shaloftnim ferzam v tvojo neiskonzhno milost terdno saupal; je odpushenje svojih grehov sadobil, in je s pomozhjo tvoje svete gnade v refnizni pokori do konza stanovitin ostal.

Daj tudi nam gnado, o Jesuf, de bomo le v tvojo neiskonzhno milost

saupali, in v pravi pokori do konza sveſti oſtali.

(Kader maſhnik liſt in evangeli bere.)

Groſa me obhaja, o moj Jeſuf! kader premifhljujem, kako krivizhno in ſanizhljivo ſo hudobni Judje s teboj ravnali. — Sgol ſama ſvetoſt in nedolſhnoſt, ſodnik ſhivih in mertvih ſi, in vender ſe puſtiſh ſavoljo naſ pred krivizhniga ſodnika Pilatusha pe-ljati in toſhiti, kakor de bi bil narvezhi hudodelnik. Vſe preneſeſh s veliko poterpeſhljivoſtjo, ſe ne vſtav-ljaſh, ſe ne prepiraſh, ſe ne maſhu-jeſh; in pred ſvojim hudobnim ſod-nikam le toliko govorifh, kolikor je v ſprizhevanje reſnize potrebno, in kolikor je nam v ſgled.

O nedolſhni Jeſuf! Mi, mi greſh-niki ſaſluſhimo terdo ſojeni, in v ſmert v vezhno ſmert obſojeni biti. — Bil ſi toſhen, de ſe ſoper deſhelſko ob-laſt in ſoper zeſarja vsdigujeſh, in de ſhe druge k nepokorſhini napeljujeſh in ſhuntaſh; deſiravno ſi bil veſ ſvet

in nedolshin. Le savoljo naf si hotel vse to preftati, le savoljo naf si hotel tako hudo sojen biti; de bi mi loshej per sodbi boshji obftali, ker se tolikokrat soper tebe, svojiga nar vishiga Gospoda in nebeshkiga kralja vsdigu-jemo, in sbe druge s svojim slabim sgledam pohujshamo, in od tebe odvrazhamo. — O nesapopadljivo usmiljeni Jesuf, kdo sapopade tvojo nefkonzhno ljubesin! De revnimu, nehvaleshnimu hlapzu sodbo polajshash, se ti, o nar vishi Gospod, sam pustish neusmiljeno soditi; de smo mi gresniki pred vezhno pravizo opravitzeni, vsamefh ti vse nafhe hudobije in pregrehe na-se, in se pustish kakor nar vezhiga hudodelnika toshiti; in de mi nad teboj lep sgled sverte poterpeshljivofti imamo, prenefefh vse svoje krivizhne sodbe s veliko, prezhudno poterpeshljivoftjo. — Daj nam gnado, o Jesuf! de te bomo vredno sahvalili in pozhaftili sa vse tvoje velike dobre, in de te bomo svefto posnemali v tvojih svetih sgledih, de

nam ne bo tvoje nefkonzhno saflusjenje bres prida.

Tvojim fovrashnikam pa she ni bilo sadofti, de fo te le pred hudobniga in krivizhniga sodnika Pilatusha pergнали; she pred drusiga te peljejo, ki je she hudobnifhi bil, pred Herodesha. Ta te she bolj sanizhuje, kakor Pilatush, te sa norza ima, in te poshlje s sanizhljivim plajfhem oger-njeniga Pilatushu nasaj. Ti pa, o moj Jesuf! vse voljno poterpifh, nobene befede ne pregovorifh. Ti si vezhni Sin boshji, vezhna modroft, in se puf-tifh od nespametniga, prevsetniga grefhnika sa norza imeti; mi pa, ki smo vfi hudobni in neumni, kmalo samerimo, zhe nam ljudje soper govore, zhe naf preganjajo, zhe nam sadofti zhafti ne fkasujejo. Kmalo naf lastna ljubefin k jesi in k fovrafhtvu nadra-shi. — O Jesuf! daj nam gnado, de bomo svojo hudobno natoro in lastno ljubefin vselej premagali, in de bomo vse sanizhevanje in vse terpljenje s

kerfhanfko poterpeshljivoftjo in ponish-
noftjo preftali.

(Ob nedeljah in prasnkih moli pred pridigo
in po pridigi tifte molitve, ki fe snajdejo
na 190 strani.)

Drugi del svete mafhe, Ofrovanje.

Ozhitna je bila kriviza, ktero fo
ti, o **Jesuf!** tvoji hudobni foverashniki
delali. **Kamor** fi bil peljan, kjer fi bil
toshen in fojen; povsod fo mogli tvoji
fodniki fposnati, de nizh hudobniga
in fhtrafinge vredniga nad teboj najti
ni. **Vender** fo bili pa tako hudobni
in krivizhni, de te nifo hotli ispuftiti;
temuzh fo ftrafhno sodbo zhes-te fkle-
nili, in te v smert obfodili. **Tebe**
tedaj, o nedolshni **Jesuf!** fo v smert
obfodili! **Oh!** grefhne ftvari fo svoji-

ga presvetiga stvarnika v smert obfodile! — Tebe, kateri si edini Gospod shivljenja in smerti, kateri dasi vsem shiveti zhasno in vezhno, kateri sploh vse is sgoj ljubeshi dasi, kar je kdej kak zhlovek na svetu prejel; tebe tedaj so kakor nar vezhiga hudodelnika v smert obfodili! — Jest se ne morem sadofti sazhuditi zhes leto nesapopadljivo hudobijo in flepoto tvojih sovrashnikov; ti pa vse s voljo prenesesh, in le molzhish. Ah, kaj bo, ker smo tako kmalo rasshaljeni, kader se nam le kakofhna majhina kriviza sgoji! Pomagaj nam, o Jesus! s svojo sveto gnado, kader nas svetsanizhuje, kader nas krivizhno fodi, in vse hudo soper nas lashnjivo govori, de bomo po tvojim presvetim sgledu per vseh hudobnih krivih sodbah tega sveta le molzhali, in vse s voljo preterpeli. De bi le tvoja sodba, o Jesus! na strashni sodni dan milostljiva bila, naj bodo sodbe tega sveta she tako hudobne in neufmiljene; sej ne bodo obstale, tvoja sodba pa osta-

ne vekomaj. — Ah, nikar naj ne pogubi per svoji strašni sodbi! —

Nar krivizniški sodba tedaj je soper tebe sklenjena bila, in kader si enkrat v smert obsojen bil, so si tvoji hudobni sovrashniki prav persadevali, de so te po mozhi saframovali, in martrali. Oblazhilo so s tebe stergali, so te strašno sazheli tepsti, de si bil ves kervav in rasbit; in she ni bila hudobija in serditost tvojih sovrashnikov nasitena, she novo martro si ismislijo, strašno ternjeve krono ti na glavo nabijejo. Oh, kakofhne krivize! kakofhno saframovanje! kakofhne bolezhine! In vse to le is sgolj ljubesni do naj terpiš, nam v svelizhanje in v sgled. Tvoji sovrashniki ti vsamejo tvoje nar potrebniški oblazhila, mi gresniki pa imamo toliko nepotrebni-ga in prevsetniga oblazhila, s katerim tebe shalimo, sami sebe povikshujemo, in blishnjiga pohujshamo. Neufmiljeno te tepejo, in zelo tvoje nedolshno truplo rasbijejo, mi gresniki pa, kateri s hudobnimi sheljami svojiga mesa, in s

vshivanjem pregreshniga posvetniga vefelja tebe tolikokrat rasshalimo, mi se hozhemo le smiram dobro pozhutiti, in smo kmalo nevoljni, kader nam je kaj flabo. — Sanizhljivo ternjevo krono ti na glavo nabijejo, de je vef tvoj sveti obras s kervjo oblit, in te vnovizh saframujejo, in po glavi tolzhejo; mi greshniki pa hozhemo le smiram pozhafteni biti, in se soper svojiga blishnjiga vsdigujemo.

Ah, ali je to tvojih sgledov pofnemanje! — Daj nam gnado, o Jesus, de bomo krotki in is ferza pofnishni, de bomo poterpeshljivi in v tvojo sveto voljo vdani, in de bomo radi sanizhevani savoljo tebe, de bomo enkrat pozhafteni od tebe. —

O Jesus, nedolshno jagnje boshje! vse kar si terpel, si nedolshno terpel. To so tvoji fodniki in sovrashniki dobro sposnali; pa is sgolj jese in nevoshljivofti ti niso hotli pravize fkasati, tumuzh so le tvoje terpljenje in tvojo smert sheleli. Pilatush je posebno dobro sposnal tvojo nedolshnost,

in ni hotel nizeh kriv biti tvoje nedolshno prelite kervi, tako, de si je pred vſim ljudſtvam roke umil rekozh: „Jeſt ſim nedolshin nad kervjo tega pravizhniga“. On ſi je ſizer persadeval, de bi te bil reſhil, pa ſi je premalo persadeval, is ſtrahu pred ljudmi. Iſkal je uſmiljenje obuditi per tvojih ſovraſhnikih, in te je, s ruzhim plajſham ogernjeniga, vſiga raſgajshljaniga in s ternjem kronaniga, Judam pokasal rekozh: Glejte, zhlovek! oni ſo pa le ſhe hujſhi vpili: **Kriſhaj ga! kriſhaj ga!** — In tako ſo ti, o nar ſvetejſhi in nar dobrotljivſhi svelizhar! nar groſovitniſhi ſhtraſinge ſprofili. — **O** kako ſtraſhno greh zhloveka preſlepi! — **Varuj naſ! o Jeſuf!** pred vſim greham, varuj naſ, poſebno pred ſovraſhtvam, pred jeſo in nevoſhljivoſtjo, de na duſhi ne oflepimo in v vezhno pogubljenje ne ſajdemo.

K Œanktuſu.

O Jeſuf Kriſtuſ, kralj vezhne zha-

sti! sdaj angelji in arhangelji, Kerubi in Šerafi, in vsi isvoljeni duhovi v nebesih vedno pojo: Švet, Švet, Švet! Kader si pa na tem nehvaleshnim fvetu bil, fo pa tudi hudobni Judje soper tebe vpili: Krishaj ga! krishaj ga! kakor soper nar hujshiga hudodelnika; in tvoji krivizhni sodniki fo tudi v to vpitje pervolili, de imash krishan biti, in na to fo ti teshek krish naloshili, de si ga mogel sam na svojih kervavih ramah nositi. — O ufmiljeni Jesuf! s tako teshkim krishem te vidim oblosheniga, de medlish pod njim, in padesh od flabohti, predin ga na goro Kalvarijo pernefesh, kjer imash krishan biti; in le nafhe pregrehe ga tako teshkiga storé. — O kako velika je tvoja ljubeshin do naf! Daj nam gnado, de bomo tudi mi tebe zhes vse ljubili, in eden drusiga kakor sami sebe. (Tukej stori is kerfhanfke ljubeshni spomin sa shive, slasti sa tiste, sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jesuf, Sin boshji! ker si naf od vezhniga pogubljenja odrefhil, in s rasshaljenim nebeskim Ozhetam fpet fpravil. — Oh! pa savoljo velike dobrote, ktero si nam fkasal, si mogel svoje shivljenje sgu- biti; in dafh s veseljem svoje shivlje- nje tje, de le naf od vezhne fmerti refhifh; fe pufhifh od svojih hudob- nih fovrashnikov na hrish perbiti, ne- ufmiljeno ti s sheblji roke in noge prebodó; in tako na krish raspet fe ofrujefh, o nedolshno jagnje! nebesh- kimu Ozhetu sa naf grefhnike, kateri bi bili imeli vfi na vezhno pogubljeni biti, ko bi ne bil ti sa naf na f. krishi nafh dolg poplazhal. —

O krishani Jesuf, kako obilno te- zhe tvoja prefveta refhnja kri is tvo-

jih svetih ran! O, pušči jo težji na našhe mlazhne, nehvaleshne ferza, de bomo v ljubesni do tebe bolj vneti, de ti bomo s vezhi gorezhnostjo tudi v britkostih in v sapušhenji flushili, in de se ti bomo sa vso tvojo ljubesin s svetim shivljenjem hvaleshne fkasovali.

Švojo presveto kri, o jagnje boshje! she dan danashni is našhij altarjev sa našhe odreshenje in svelizhanje nebeshkimu Ozhetu sa naš greshnike per vsaki sveti našhi ofruješh. — O daj nam gnado, de se bomo tega presvetiga ofra vselej prav vdeleshili, de bodo našhe hudobije isbrifane s tvojo kervjo.

Usmili se pa tudi vsih vernih dušh v vizah, in štori jih deleshne tega svetiga ofra. (Tukej štori spomin vsih dušh v vizah, slasti tistih, sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Pa ne le tvoje britko terpljenje, o Jesuf! ampak tudi tvoji sgledi na f. krishi nam v vezhno svelizhanje pomagajo, zhe jih svešto posnemamo:

Vsim svojim sovražnikom odpustih is
ferza, she profih sa-nje, de bi jim
Bog njih djanje v greh ne sarajtal.
O dobrotljivi **Jesuf!** daj tudi nam ta-
ko ljubestin do blishnjiga, de bomo
vfazimu dobro sheleli, in dobro fto-
rili, kolikor je v nashih mozhi; de bo-
mo s vfakim v miru in v dobri spravi
shiveli, in de bomo she sa sovraš-
nike molili, in jim dobrote fkasovali
po tvojim sgledu. — **Defniga** rasboj-
nika **Dismafa**, kateri na-te saupa, in
per tebi pomozhi ifhe, potolashih,
in mu obljubih, de bo she tifti dan
s teboj v raji. **O** ufmiljeni **Jesuf!** daj
nam gnado, de bomo tudi mi, ubo-
gi grefhniki, le per tebi tolashbe in
pomozhi ifkali, kader naf teshave in
britkofti sadenejo, ali kader naf ho-
zhe fpomin poprejfhnih grehov v ob-
upanje perpraviti. **Daj** nam gnado,
do bomo v dufhnih in telesnih tesha-
vah vselej v duhu pod tvoj f. krish
perbeshali, ga objeli, in pogledali s
saupanjem proti tebi, ki savoljo na-
fhiga svelizhanja na f. krishi vifih. —

Švojo preljubo mater srozhišh svoji-
 mu nar ljubšhimu uzhenzu Janesu;
 svojo dušho pa v roke nebeshkiga
Ozheta. Po tem nagnešh glavo, in
 mirno umerješh. **O** Jesuf! spreober-
 ni našhe ferza, de bomo tudi mi s
 tako ljubesnijo sa svoje blishne fker-
 beli, kakor ti; in de v vsim dobrim
 do konza svešti oštanemo. **K**ako sve-
 to je bilo tvoje shivljenje, kako sveta
 tvoja smert! **K**akoršhno shivljenje, ta-
 kosšhna smert. **D**aj nam gnado, de
 bomo tebi enaki v shivljenji, de ti
 bomo potlej tudi v smerti enaki. **P**ri-
 di nam sadnjo uro s svojo sveto gna-
 do na pomozh; varuj naš pred hu-
 dobnim sovrashnikam, kateri našhiga
 pogubljenja sheli, daj nam sadnjo uro
 to mišel, de bomo svoje uboge dušhe
 v roke nebeshkiga **Ozheta**, in v tvo-
 je svete kervave rane perporozhili; in
 dodeli nam to veliko gnado, de bo-
 mo s tvojim presvetim rešnim **T**e-
 lesam prevideni is tega sveta šhli. —
O krishani Jesuf, ki si sa naš na s.

krishi umerl! daj nam vsim prav frezhno smert.

Zheterti del svete mafhe.

Savshivanje.

O Jesuf! mogel si fizer tako smert storiti, kakorshno nar vezhi hudodelniki; vender so pa she takrat nekte-ri Judje sposnali, de si resnizhno Sin boshji, in de po nedolshno terpish. Shalofni in pobiti so na svoje persi terkali, in so se domu vernili.

Tudi jest terkam sdaj s shalofnim in potertim ferzam na svoje persi, in rezhem: **O** Gospod! jest ubogi greslni zhlovek, kateri sim te tolikokrat s svojimi grehi rasshalil, jest tvojih gnad in dobrot zlo nizh vredin nisim; in she manj sim vredin, de bi kedaj tebe v presvetim sakramentu

prejel. — Ah! pa moja duſha tebe potrebuje, in nima praviga ſhivljenja brez tebe. — O Jeſuf, pravi ſhivi Bog! pridi tedaj, perferzhno te prejeti ſhelim, pridi v moje ferze; kakor ſi priſhel v Zahejevo hiſho, in ga ſpreoberni, de bo pravizhno, zhifto, ponishno in poterpeſhljivo poſtalo. Ker te sdej ne morem v fvetim ſakramentu prejeti, te prejmem v ſheljah. Pridi tedaj o Jeſuf; moja duſha po tebi sdihuje, moje ferze tebe ſheli. Le ti ſamoreſh vſe moje ſhelje ſpolniti: Kadar je moja duſha lazhna, jo le ti, o nebefhki kruh angelov! kateri vſe rasveſeljenje v febi imaſh, ſamoreſh napafiti; kader je ſhejna, jo le ti, o ſtudeniz vezhniga ſhivljenja! ſamoreſh napojiti; kader je revna, jo le ti, o vezhni fhaz nebefhkih gnad! ſamoreſh obogatiti, kadar je ſhaloſtna, jo le ti, o veſelje vſih iſvoljenih! ſamoreſh rasveſeliti; kader je bolna, jo le ti, o nebefhki ſdravivez, in ſdravilo! ſamoreſh osdraviti; kadar je ſapuſhena, ſanizhevana, ſavershena od ſveta, pri-

defh ti, o nebeshki shenin! in jo vsamefh sa svojo perjatlizo in nevesto! — **O** dobrotljivi in usmiljeni **Jesuf!** pri-di tedaj v moje ferze, in dopolni vse shelje moje dufhe, ktera le v tebi in per tebi najde veselje, tolashbo in pomozh! — **O Jesuf!** oftani v meni in jest v tebi vekomaj. **Amen.**

(Kader mafhnik sadnje molitve na desni strani moli, in potlej ljudstvo shegna.)

S ponishnim ferzam se ti sahvalimo, o dobrotljivi svelizhar! sa vse, kar si storil in terpel sa naf. — **Svo-**je shivljenje si sa naf dal, de si nam vezhno shivljenje perdobil, ki ga bofh vsakimu dodelil, kteri se bo le sam hotel s tvojo gnado tvojiga neskonzhniga saflushenja prav deleshin storiti. **Kakor** si ti tretji dan zhaftitljivo od smerti vftal, in sdaj na vekomaj per svojim nebeshkim **Ozhetu** shivish in kraljujesh; takó si tudi nam obljudil, de naf bofh poslednji dan k vezhni-mu shivljenju obudil, zhe bomo v tvoji sveti gnadi shiveli in umerli.

O Jesuf, ki si naf s svojo smertjo na krishi od vezhniga pogubljenja odrefhil, in s svojim vftajenjem tudi nam vftajenje od mertvih sadobil! daj nam vſim gnado is groba nafhieh pregreh frezhno vftati k novimu shivljenju v kerſhanſki pravizhnoſti in v refnizhni ſvetoſti. In kadar naf boſh poklizal is tega revniga ſveta, imej s nami uſmiljenje, in ne perpuſti, de bi nam tvoje neisrezheno terpljenje, tvoja britka ſmert, in tvoja preſveta, do ſadnje kaplje ſa naf prelita refhnja kri k pogubljenju bila; temuzh pelji naf is te doline ſols v frezhno prebivaliſhe, ktero ſi nam per nebefhkim Ozhetu perpravil, de ſe bomo tamkej s teboj in s vſimi iſvoljenimi vekomej veſelili. Amen.

(Sahvalno molitev po ſveti maſhi najdeſh na 203. ſtrani.)

Molitve

pri zhernih masnah.

Ljubi moj kristjan! kader imash perloshnost zherno masno flifhati, ofruj jo vselej sa vse shive in mertve, posebno pa sa tiste dushe v vizah, ki imash posebno dolshnost sa-nje moliti, postavim, sa starshie, zhe so she na unim svetu, ali sa kakoshne druge shlahtnike, dobrotnike, perjatle i. t. d.

Sa perpravo pa lahko ravno tisto molitev molish, kakor per drusih masnah (ktera se snajde na 184 strani,) le ta posebin namen she sravin postavi, sa ktere dushe slasti shelish to sveto masno Bogu v dar pernesti.

Pervi del.

(Kader mafhnik pred spodnjo fhtablo moli, rezi.)

V imenu Boga Ozheta in Šina in sve-
tiga Duha. Amen.

Štopil bom pred boshji altar;
Pred Boga, kateri mojo mladost
rasveseluje.

Nafha pomozh je v Gospodovim
imenu.

Kteri je nebo in semljo ustvaril.
Ozhitna fpoved. Še fpovem
Bogu vsigamogozhnimu, fveti Marii
vfelej devizi, fvetimu Mihaelu arhan-
gelu, fvetimu Janesu kerftniku, fveti-
ma apofteljnama Petru in Pavlu, vsm
fvetnikam in tebi, ozhe! de fim veli-
ko grefhil, s mislijo, s besedo in s
djanjem. Kriv fim, kriv fim, filno
fim kriv. Satorej prosim fveto Mari-
jo vfelej devizo, fvetiga Mihaela arh-
angela, fvetiga Janesa kerftnika, sve-

ta apofteljna **Petra** in **Pavla**, vse fvetnike in tebe, ozhe! profite sa-me **Gospoda**, nashiga **Boga**.

Ufmili fe naf, vfigamogozhni **Bog!** odpusti nam nafhe grehe, in naf pelji v vezhno shivljenje. **Amen.**

Miloft, odveso in odpufhenje nafhah grehov nam dodeli, vfigamogozhni in ufmiljeni **Gospod.** **Amen.**

O Bog! ko fe bofh ti na naf oserl, bomo oshivljeni; in tvoje ljudstvo fe bo v tebi rasvefelilo.

Škashi nam, o **Gospod!** fvoje ufmiljenje, in fvoje svelizhanje nam dodeli.

Odvsemi nam, profimo te o **Gospod!** nafhe pregrehe, de bomo vredni k nar fветеjšhimu s zhiſtim ferzam perſtopiti. **Po Kriftufu, Gospodu nafhim.** **Amen.**

(Kader mafhnik na defni ſtrani moli.)

O Gospod! daj vſim vernim duſham v vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim ſveti. **Gospod,**

usmili se jih: **Kriste**, usmili se jih: **Godspod**, usmili se jih!

O Bog, kateri odpušhanje delišh, in nashe svelizhanje ljubišh! tvojo milost prosimo, de našim bratam, sestram, shlahtnikam, dobrotnikam in vsim vernim kristjanam, kateri so is tega sveta shli, po prošnji Marije devize in vsih svetnikov dodelišh, v družhino vezhno svelizhanih priti.

O Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpušhenje vsih grehov, de milostljivo odpušhenje, katero so vselej shelele, po bogabojezhkih prošnjah dofeshejo.

Berilo is I. lista s. Pavla aposteljna do Kor. 15.

Bratje! fkrivnost vam povem: Vsi bomo sizer od mertvih vštali, pa ne bomo vsi premenjeni: Na enkrat, kakor bi s ozhmi trenil, na poslednjo trobento; trobenta bo sapela, in mertvi bodo nestrohljivi vštali; in bomo

fpremenjeni. Sakaj letó ftrohljivo mora neftrohljivoft oblezhi, in letó umerjozhe mora neumerjozhnofť oblezhi. Kader bo pa letó umerjozhe neumerjozhnofť obleklo, takrat fe bodo fpolnile befede, ki fo sapifane: Šmert je poſherta v premaganji. Šmert, kje je tvoje premaganje? Šmert, kje je tvoje ſelo? Selo ſmerti pa je greh, mozh greha pa poſtava. Bogu pa bodi hvála, kateri nam je premaganje dal po Goſpodu naſhim Jeſufu Kriſtufu.

O Goſpod! daj vſim vernim duſham v vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim ſveti. Ozhifti jih, o Goſpod, od vſih madeshev greha, ſavoljo katerih ſhe ne morejo v nebefa, kamor nizh omadeshvaniga ne pride.

Evangelij f. Janesa v 5.

Tifti zhaſ je Jeſuf Judam rekel: Refnizhno vam povem, de ura pride, in je ſhe sdaj, kader bodo mertvi flifhali glaſ Sinu boſhjiga; in kateri bodo flifhali, bodo ſhiveli. Sakaj ka-

kor Ozhe fam v febi shivljenje ima, tako je tudi Šinu dal, shivljenje fam v febi imeti. In je njemu oblašt dal tudi sodbo delati, ker je on Šin zhloveka. Ne zhudite se nad tem, sakaj ura pride, v kateri bodo vsi, kateri so v pokopalifhah, glaf Šinu boshjiga flifhali. In kateri so dobro ftorili, bodo vun prifhli s vftajenjem k shivljenju; ti pa, kateri so hudo ftorili, s vftajenjem k obfojenju.

Drugi del.

O Gospod Jefuf Kristuf, kralj vezhne zhafti! refhi dushe vsih vernih mertvih od vsih fhtrafing; refhi jih is temote, in rezi jih fvetimu arhangelu Mihaelu v fвето luzh perpeljati, ktero si nekdej Abrahamu in njegovimu sarodu obljudil. Pufi, o Gospod! te verne dushe, sa ktere ti danf ofer in molitve opravljamo, v vezhno shivljenje priti.

Vsemi, sveti **Ozhe**, vfigamogozhni vezhni **Bog!** ta zhisti ofer, kteriga ti jest, tvoj nevredni flushabnik ofrujem svojemu shivimu in pravimu **Bogu**, sa vse svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti, sa vse prizhujozhe; tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. — **Daj**, de bo meni in njim sa svelizhanje in vezhno shivljenje. **Amen.**

O Bog, nash stvarnik in odrefhenik! daj nam po fkrivnosti te vode in tega vina boshje natore **Jesufa Kristufa** ravno tako se vdeleshiti, kakor se je on ponishal, nasho zhlovefhko natoro na-se vseti.

Ofrujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo tvojo milost, de naj pride s prijetnim duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva, sa nafhe in zeliga sveta svelizhanje. **Amen.**

Vsemi, o **Gospod!** ta sveti ofer is roke tega mashnika k svoji boshjihasti in k nashimu svelizhanju; posebno pa sa vse verne dushe v vizah. **Perkrajshaj jim njih terpljenje, in vse-**

mi jih po svoji nefkonzhni milosti v vezhni mir in pokoj.

Profimo te o Gospod! osri se milostljivo na ofer, kteriga ti sa dushe tvojih flushabnikov in flushabniz ofrujemo: in ker si jim na tem svetu gnado kerfhanfke vere dodelil, daj jim tam vezhno plazhilo kerfhanftva.

Bodi milostljiv, profimo te, o Gospod! vsim vernim dusham v vizah, sa ktere ti ta sveti ofer damo, in tvojo boshjo visokost ponishno profimo, in dodeli, de te uboge dushe fkosi ta mogozhni ofer s teboj spravljene k vshivanju vezhniga miru in pokoja vsete biti saflushijo. Sa vse to te profimo v imenu Jesufa Kristufa. Amen.

Povsdignimo svoje ferza h Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te smiram in povfod hvalimo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! fkosi Kristufa, Gospoda nashiga. Skosi kteriga tvojo boshjo visokost hvalijo angeli, molijo gospostva, in se trefejo poglavarftva. Nebesa in nebeshke mo-

zhi in fveti Šerafini tvoje velizhaftvo s sdrushenim veseljem povifhujejo. Proſimo te, perpuſti, de tudi mi ſvoj glaſ s njimi ſklenemo, in ti s ponishnim ſposnanjem rezhemo: Švet, fvet, fvet, ſi **Gospod Bog Šabaot!** Polno je nebo in ſemlja tvoje zhafti! zhaft tebi na viſhavah! zheſhen bodi, kateri pride v imenu **Gospoda!** Hosana ti na viſhavah!

O miloſtljivi Ozhe! v imenu **Jeſufa Kriſtufa**, tvojiga **Šinu**, te proſimo, de s dopadenjem vsameſh in poſhegnah ta fveti ofer, kateriga ti pernefemo poſebno ſa tvojo ſveto katolſhko zerkev, ſa naſhiga papeſha **I.**, ſa naſhiga ſhkofa **I.**, ſa naſhiga zefarja **I.**, in ſa vſe verne kriſtjane, in ſa vſe, ſa ktere veſh, de nam je poſebno moliti treba, ſlaſti pa ſa . . . (tukej ſtori ſpomin ſa ſhiv, kakor ſi pred **Bogam** dolshan ſa-nje moliti.)

Šklenjeni poſebno s viſoko zhaſtitljivo vſelej devizo **Marijo**, materjo naſhiga **Gospoda Jeſufa Kriſtufa**; in s vſimi tvojimi ſvetniki, te proſimo, do-deli po njih ſaſluſhenji in njih proſh-

nji, de bomo v vsih rezhek s tvojo pomozhjo obvarovani in podpirani. Po ravno tem **Jesufu Kristufu**, **Gospodu** **nashim**. **Amen**.

Tretji del.

Daj nam, prosimo te o Bog! de bo ta sveti ofer od tebe ves posvezhen, tebi dopadljiv in prijetin; de nam bo spremenjen v telo in kri tvojiga ljubiga **Šina Jesufa Kristufa**. **Kteri** je pred svojim terpljenjem ta dan vsel kruh v svoje svete in zhasnite roke, te sahvalil, ga posvetil, raslomil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „**Vsemite in jejte vsi od tega: Sakaj to je moje Telo**“.

O Jesuf v presvetim reshnjim telesu! pravi shivi **Bog!** **O presveto Telo Jesufovo**, bodi sto tavshentkrat zhefheno! **O shivi kruh angelfki!** molim te kakor svojiga praviga shiviga **Boga**. **O Jesuf v presvetim reshnjim telesu!**

bodi sadnjo uro moj trofht in moja popotniza; in daj tudi vſim vernim duham v vizah vezhni mir in pokoj.

Ravno tako je vsel **Jesuf** po vezherji kelih s vinam v ſvoje ſvete in zhaſtite roke, je ſpet ſvojiga nebeſh-kiga **Ozheta** ſahvalil, vino poſvetil in dal ſvojim uzhenzam rekozh: „Vse-mite in pite vſi is njega: Sakaj ta je kelih moje kervi, noviga in vezhniga teſtamenta, (ſkrivnoſt vere!) ktera bo ſa vaſ in ſa njih veliko prelita v od-puſhanje grehov. — Kolikokrat boſte to delali, ſtorite v moj ſpomin“.

O bodi ſto tavshentkrat zheſhena, preſveta reſhnja kri **Jesufova**, is njegovih ſvetih ran in is njegove prebo-dene ſvete ſtrani prelita v odpuſhe-nje veſvoljniga ſveta! **Ozhifti** mojo du-ſho od vſih madeshev greha, in ſtori moje ſerze **Bogu** dopadljivo. **Potolaſhi** in pogafi ogenj viz, in perpelji vſe verne duſhe v vezhno veſelje. **Amen.**

Po povelji **Jesuſa Kriſtuſa**, tvoji-ga **Šina**, tedaj obhajamo, o **Gospod**, ſpomin njegoviga preſvetiga ſhivljenja

in terpljenja, in darujemo tvojimu prezhudnemu velizhafstvu ta zhafti, fveti in bresmadeshni ofer, fveti kruh vezhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Osri se milofljivo in prijasno na ta fveti ofer, in naj ti bo, profimo te, tako prijetin, kakor ti je bil prijetin ofer tvojih nar pravizhnishih flushabnikov v ftarih zhafih.

Poshlji, o Gospod! svojiga fvetiga angela is nebes, de pernese ta fveti ofer pred oblizhje tvoje boshje visokosti; in posveti nas, de bomo Jesufa v presvetim sakramentu vselej vredno prejeli. Amen.

Ufmili se tudi, o Gospod! vsih vernih dufh v vizah, in savoljo Jesufoviga saflushenja jim daj vezhni mir in pokoj. Posebno te pa prosim sa ... (takej stori spomin sa dufhe v vizah, sa ktere slasti shelish to sveto mafho ofrati, in sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Ravno tako pa tudi nam, ubogim gresnikam, ker saupamo na velikost tvoje milosti, dodeli delesh in drushbo

s vsimi tvojimi svetniki; ne fizer savoljo rafhiga saflushenja, ampak is nefkonzh-riga saflushenja **Jesufa Kristufa**, **Gospoda** nafhiga. **Amen.**

Ozhenafh, kateri si v nebesih, i. t. d.

O Gospod! refhi naf od vsiga sle-ga na dufhi in telefu; in na profhnjo fвете in prezhitte vselej devize **Marije** in vsih svetnikov nam daj mir v nafhim shivljenji, de bomo s pomozhjo tvoje gnade greha in vsih smot obva-rovani. **Amen.**

Zheterti del.

O Jesuf, nedolshno jagnje boshje, kateri grehe sveta odjemljesh! daj vsm vernim dufham v vizah vezhni mir in pokoj.

Gospod Jesuf Kristuf, **Šin** shiviga **Boga,** kateri si po volji svojiga **Ozheta** s pomozhjo f. **Duha** s svojo smertjo svet oshivel; odrefhi me s tem svojim presvetim telesam, in svojo presveto

kervjo od vsih mojih grehov in od vsiga hudiga. Daj mi gnado, de se stano-
vitno dershim tvojih sapoved, in ne
dopusti, de bi se kdej lozhil od tebe.

O Gospod! nisim vredin, de gresih
pod mojo streho, pa rezi le eno bese-
do, in moja dusha bo osdravljenja.

(Kader se mafnik obhaja, se tudi ti po du-
hovno obhajaj, in moli tako:)

Tudi jest shelim sdaj, o **Jesuf!**
tvoje presveto reshnje telo in tvojo
presveto reshnjo kri prejeti. — De bi
pa tega vredin bil, shelim imeti an-
gelfko zhifost, serafinsko popolnamost,
tako ljubestin do tebe, o **Jesuf!** kakorsh-
no ima tvoja preljubesnjava mati Ma-
rija; shelim pa tudi imeti take per-
ferzhne in gorezhe shelje do tebe v
tvetim sakramentu, kakor so jih imeli
svoji isvoljeni svetniki, kader so pre-
jemali ta nar svetejsi sakrament. —
Ker je pa to meni, ubogimu gresihni-
ku, nemogozhe, te ponishno prosim,
o **Jesuf!** osri se milostljivo, na mojo
slabost in niskost, in pridi sdaj in ras-

všeli mojo revno dušho, ktera smiram sheli s teboj fklenjena biti; pridi s svojo gnado in s svojo ljubesnijo v moje ferze, in perpravi me k vredni-
mu prejemanju tvojiga telefа in tvoje kervi. — Usmili se pa tudi, o Je-
suf! vseh vernih dušh v vizah, ktere toliko terpe, ker so od tvojiga ljubes-
njiviga boshjiga oblizhja odlozhene. Ozhifti jih, o Jesuf, od vseh makeshev,
ktere she na sebi imajo, in perpelji jih fkorej v svoje nebeshko kraljestvo.
Amen.

Nebeshka luzh naj jim sveti, o milostljivi Gospod! v drushini tvojih svetnikov vekomaj. — O Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. Amen.

Dodeli, profimo te, o Gospod! de bodo dušhe tvojih flushabnikov in flushabniz, ktere so se is tega sveta lozhile, fkosi tvoje neskonzhno saflu-
shenje in fkosi ta sveti ofer od vseh svojih grehov ozhifhene, in v vezhno veselje vsete. Amen.

Sadnji evangeli.

V sazhetku je bila beseda, in beseda je bila per Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so fkosi njo storjene . . . V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi . . . Prava luzh je bila, ki rasfvetli vsaziga zhloveka, kateri pride na fvet. Na fvetu je bila, in fvet je fkosi njo storjen, pa fvet je ni sposomal . . . In beseda je mefo postala, in med nami prebivala, in vidili smo nje zhaft, zhaft kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in resnize.

(Sahvalno molitev po f. mafhi najdesih na 203. strani.)

Navadna pesem per sveti mafhi.

K sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni shelj ognjenih
K tebi sdihujemo.
Ta ofer fвете mafhe
Ši daj, o Bog! dopašt',
In sdihovanje nafhe
Povifhat' tvojo zhaft.

2.

Ker Jesuf se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrozhil
Ta kruh prijatelam.
Pofvetil je to vino,
Ter ga jogram dal,
To k mojimu spominu
Štorite, sravin djal.

3.

Mefo je to, vsemite,
Mefo in moja kri,
Nikdar ne posabite,
Kaj Jesus vam stori.
Sa vas on hozhe umreti
(O zhlovek pomni to!)
De da ljudem shiveti,
De jim odpre nebo.

4.

To nafhe Ofrovanje
Vsem', o Bog! od naf,
Uflifhi sdiho vanje
In nafhe profhnje glaf.
Teleta fo ozhaki
Dajali nekedaj:
Sdaj dari nifo taki,
Nafh dar je Jesus sdaj.

H Glorii.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
Je tvoja bla in bo;
Nepokoj in boleshnost,
O Bog! odverni to.
Daj nam miru in gmaha,
Le vedno dershat' se;
De bodemo bres sira ha
Gospod! zhaftiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
Ši ti pokoril fe,
De naf nafh greh ne vbije,
Dodeli usmiljenje.
Bod' hvala in zheshenje,
Tud' Duhu svetimu.
Ker on nam poterpljenje
Daje v preganjanju.

Pred evangelijem.

1.

Is boshjih uft vun grede
Švet evangelium,
Njegove so besede,
In slab je slab nafh um.
Bog sam uzhi, Bog vezhni,
In Bog lagat' ne ve;
O frezhni, trikrat frezhni,
Kater' fe ga dershe.

2.

Beséde Boshje vera
Nam kashe, naf uzhi,
Preferzhno pot, katera
V nebefa gor' dershi.
Ohrani to povelje
In nauk svoj per naf;
Daj nam potem veselje
Šeboj na vezhni zhaf.

H Kredo.

1.

Bog Ozhe, mi sposnamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Dobrote tvoje dar.
Od tebe vunkej ide
Šin rojstva vezhniga,
Špozhetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To Boshje detize,
Devishstva ni sgubila,
Ne pred, tud potlej ne.
Nash greh je njega umoril,
Sa greh je bil prodan,
In kakor je govoril,
Je vstal na tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
Je v svetim raji sdaj,
Šhe pride, to obeta,
Šamo ne vemo, kdaj.
Pa kadar se iside
Sa svet odmerjen zhaf,
Tak vemo, de spet pride
Ozhitno sodit naf.

4.

Šofesko kerfhenikov
Al' zerkev verjemo,
In gmajno tud' svetnikov,
Kar je obljubljeno.
Tud grehov odpufhenje
Na temu svetu sdaj,
Shivota t'ga vftajenje,
Po tem pa sveti raj.

K ofrovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
Kar ti oframo;
Šzer kruh je sam na febi
In vino sgolj famo;
Pa 's kruha ino vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvoj'ga Šina
Telo in prava kri.

2.

To nafhe ofrovanje,
O Bog! ne sversi to,
Vse misli ino djanje
Sdaj tebi oframo.
O daj, de bomo sveſti
Teb' Ozhe, v svojih dneih,
Odvsem' od nafhe veſti
Teshilo vſih pregreh.

3.

Vse nafhe premoshenje,
Ves shivesh in telo,
In tud' nafhe shivljenje,
Vse to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji volji
Sdaj desh, sdaj solnzhni fvet,
Pokash' na shitnim polji
Dobrote svoje zvet.

K Šanktusu.

1.

Povsdignimo kristjani,
Vsi svojo pesem sdaj,
Sapojmo fkupej sbrani:
Švet, fvet na vékomej!
V nebesih in na semlji
Še vidi njega mozh;
Nevernikam odjemlji,
O Bog! njih uma nozh.

2.

De oni luzh katere
Do sdaj ne vidijo,
Šposnajo, udje vere
S nam' tvoje bodejo:
De zhašt'mo fkupej tega
K nam pridiozhiga;
Zhašt njemu se raslega
In hvala angelfka.

O povsdigovajni.

1.

Molimo klezhijozhi
Boga sakritiga,
Okog ga ne raslozhi,
Pa vera snat' ga da.
Sdej tukaj bres pogleda,
O Bog! te vidimo.
Sadosti je beseda,
De tebe verjemo.

2.

Na lefu fvet'ga krisha
Je Bog sagernjen bil,
Sdaj, vera naf previsha,
Je zhlovek tud se fkril.
Ta dar dobrote tvoje,
Kruh tvojih angelov,
Opomni misli moje,
O Bog, de f' same umerl.

3.

Naj spere dufho mojo,
O Jesuf! tvoja kri,
Dodeli milost fvojo,
O morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog! spred naf,
Naj fkoraj nam odgerne
Svetlobo tvoj obras.

K' savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh fe nam kashe,
Vel'k zhudesh fe godi,
Gospod je to in nafhe
Oko ga vid'lo ni.
Podobo ima vina
Podobo kruha fam,
Ne le savolj spomina,
Meso in kri je tam.

2.

O frezhen, kdor verjame,
De tukaj Jagnje je,
Katero nam odvsame
Vsih grehov butare.
Leta je jed, to vera
Kristijane poduzhi,
Leta je jed, katera
Nam dušho preshivi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
Po vrednim vshijemo,
Še smerti obzhutenja
Vezh bal' ne bodemo.
Teshave in britkofsi
Še tift' ne bode bal,
Katermu v flabofsi
Bog fam pomozh bo dal.

4.

O Jesuf! zhaft in hvala
Naj ti vezhna bo:
Ljubetin nam je dala,
Ljubetin tvoja to:
Ta vshitek, tvoj'ga mefa
In tudi te kervi,
Shivljenje in nebefa,
Vefelje v vezhnosti.

5.

Daj tega nam sheleti,
Goreti od shelja!
Daj tega nam prejeti,
Ta zhaf, k' bo lozhitba,
De bodemo s timiftim
Na pot fe vsdignili,
In vfi s ferzam zhiftim
V nebefa noter fhli.

H konzuz fcvete mafhe.

1.

Ker fmo sdaj mafho fcveto
Spodobno flifhali,
Povs'mimo zhaft odpeto
In hvalo s angeljzi.
Dopade naj mu djanje
Opravljén'ga daru.
Svirk gnade bod' to darovanje
Nam, dolshna zhaft Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boshje
Še fkos in fkos terdno,
Leta naj nam oroshje
Pred vfo hudobo bo.
Bres greha da naj ftati
Pred sodbo sadni dan;
Od angeljev naf sbrati,
Na njega defno stran.

Druga
navadna pefem
per sveti mafhi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milofiti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v ponishnosti
Švoj'ga ferza zhafti.
Štor' miloft tem, kater' shele
V folsah oprat' laftne dolge.

Odpusti, Ozhe, grefhnikam,
In fkashi fe dobrotljiv nam,
Dobrotljiv — nam,
Dobrotljiv fkashi nam.

2.

Ob dari tvoje fmo prifhli
Kakor sgubljeni fin :
In kakor ovze fmo safhli ,
Sgubili tvoj fpomin.
Al' Ozhe vfiga ufmiljenja !
Na ferza polne sgrevanja
S dopadajenjem dol' poglej,
In svojo gnado sopet dej,
In gnado — dej ,
In gnado sopet dej.

3.

Šej delo fmo vfi tvojih rok
In tvoja lafna stvar ,
Opri flaboſti svojih otrok ,
Nar viſhi goſpodar !
Sa ſpravo sdej darujemo
Tvojiga ſinu ofrujemo ;
O Bog, fkos njega ſveto kri
Vſe naſhe grehe nam omi,
Vſe grehe prozh — omi,
Vſe grehe nam omi.

Glorija.

Zhaft bodi na visokosti
Bogu na vekomej
In mir po fhirokoſti
Na ſemlji bod' vſelej.
V ponishnoſti pojemo
'Teb' hvalo trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Reſhenje is nadlog.

Evangelij.

Is tvojih uſt iside
Švet evangelium,
Na dno leto ſe ſnide
Vſih kriſtjanov um,
Modroſt naſ ſama viſha,
Reſniza naſ uzhi:
Kdor ſe pod njo ponisha:
Ta frezhno prav ſhivi.

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
Te tvoja verna ſtvar ſposna,
In verje s ſhivim ſpoſhtovanjem
Na tebe praviga Boga,
Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Šina
Špozhet'ga od ſvet'ga Duha,
Kater'ga Jeſa korenina
V devifhkim zvetji je ſzvetla.

2.

De je prifhel is sgoj ljubesni,
Ljudi naf bi spravil spet s tabo,
De na-fe vsel je vsih bolesni,
Prelil na krishu kri svojo,
De spet je vftal, pekel premagal,
Na defni tebi sdaj fedi:
De naf bo enkrat vse prevagal
Šodnik pravizhni vsih stvari.

3.

De fveti Duh nam zerkev visha,
De bo do konza vedno s njo:
De kdor se k njem' v folsah perblisha,
Od grehov spet ozhiften bo:
Sopet de enkrat bomo vftali,
Vsih svetih drushba sprofi nam,
De bomo fkupej ushivali
Shivljenje vezhno s Jesufam.

Ofrovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj ofruje,
Gospod, lete dari,
S njim tud tvoj ljud sdihuje,
In s ferzam gor puhti.
Zhifst kruh je ino vino
Sa grehe nafhe dar,
K tvoj'ga Šina spominu
Je obloshen altar.

2.

Vsem', Bog, leto darvanje,
Dobrotni Ozhe nafh!
Omezhi to sdihvanje,
De nam spet gnado dafh.
Le smert in kri presveta
Tvojiga ljub'ga Šinu
Nam daje up, de vseta
Ta profhnja bo v nebo.

Šanktus.

1.

Poj: Šveti, Šveti, Šveti,
Je Bog in nafh Gospod,
S angelzi pojte: Šveti
Ši ti Bog, Šabaot.
V nebesih in na semlji
Vfo hvalo, zhaft vselej
Štvari, Bog! fvojih jemlji
Sdaj, no na vekomej.

2.

Vefeli vkup pojemo
Is ferza zeliga,
In tega vfi sprejmemo
Kot fvojiga Boga,
Kater v imenu pride
Gospoda nafhiga,
Zel fvet fe k zhafti fnide
Šinu njegoviga.

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe, s visokosti
Milostlj'vo dol na ta altar!
Kjer pernefemo po dolshnosti
En tebi dopadljivi dar:
Ta dar je sam tvoj Šin edini,
Is s golj ljubesni darovan:
Katir enako kaki sh'vini
Je strafhno bil sa naf saklan.

2.

On vse slabosti nafhe nosi,
De naf perpravi v fveti raj.
On per Ozhetu sa naf profi,
Deb' s njim shiveli vekomaj.
Nej te ljubesen ta ognjena
Škos profhnjo, Jesuf! omezhi,
De se od tvoje smerti zena
Nad nami nikdar ne sgubi.

Agnus Dei.

Poglejte Boshje Jagnje:
Kak tozhi svojo kri,
Kako on glavo nagne,
In sa naf omedli.
On grehe prozh odjemlje,
On nosi vse dolge,
Pokrajne zeze semlje
Škos njega mir dobe.

Duhovno obhajilo.

(Gospod! jeft nifim vreden,
De b' tebe danf savshil,
(Al rezi, de bom vredin,
In bodem sopet shiv.
V duhu tebe prejeti,
Is ferza jeft shelim,
Daj, shenin nafh presveti,
De gnado sadobim.

H konzu svete mafhe.

Sdaj ofer fmo konzhalı,
Ta dar je Bog, tvoj Şin:
Mi fmo vfi fkup fposnali
Tvojih darov fpomin.
Şkos njega fmo prejeli
Refhenje s nafhıh ves,
Sdaj sadnjızh nam dodeli
Şvoj shegen is nebef.

Molitve

sa spoved in sa s. obhajilo.

Ljubi moj kristjan! zhe ti zhas in perloshnost ne perpuštita dolgih molitev opravljati, kadar k spovedi in k s. obhajilu grešh, opravi vsaj lete kratke prav poboshno in veliko bolj s ferzam kakor s ušmi.

Molitev pred isprashevanjem
vesti.

O Gospod, moj Bog! Jesuf Kristus, prava luzh, ktera jih rasfvetli; kteri se v temotah snajdejo; rasfvetli sdej mojo vest s pomozhjo gnade trosh-tarja s Duha, de bom samogel vse svoje grehe na tanko sposnati, vse perferzhno obshalovati, se jih zhifto spovedati in resnizhno spokoriti, de spet tvojo gnado in prijasnost sado-bim, in tvoj otrok postanem. Amen.

O Marija! ti perbeshalifhe vsih spokornih grešnikov, prosi sa-me Je-sufa, svojiga ljubesnjiviga Šina, de bi mi sdaj tako sposnanje mojih grehov dodelil, kakor jih bom pred njegovo ojštro sodbo sposnal. Amen.

Sdej pa na tanko isprafhaj svojo vest, de bosh sposnal, kaj si od svoje sadnje spovedi s mislijo, s besedo, s djanjem in s samudo dobrih del grešhil.

Molitev po isprafhevanji vesti.

O moj Bog in moj Gospod, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! sdej sposnam, de sim spet veliko grešhil, de sim te velikokrat rasshalil, in tvoji boshji ljubesni nasproti ravnal. — **O** moj dobrotljivi Bog! dolshan sim te iszeliga ferza zhes vse ljubiti, ker si sam v sebi vse zhafti in ljubesni vreden, in ker si moj nar vezhi dobrotnik; pa ne de bi te bil resnizhno lju-

bil, in ljubesen do tebe v dopolnovanji vseh tvojih zapoved skasoval, sim tolikokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal, in te rasshalil. — Ah, moj Bog! is ferza mi je shal, de sim ti tako nehvaleshin bil; is ferza so mi shal vsi moji grehi, s kterimi sim spet svojo vest omadesheval. O, de bi jih nikoli storil ne bil, o de bi te ne bil nikedar rasshalil! — Ah, hozhem se pa vsaj odslej vsaziga greha, tudi majhniga, skerbno varovati, in tudi vsake grehne perloshnosti skerbno se ogibatiti! Daj mi svojo sveto gnado, prosim te, o Gospod! de spolnim ta svoj sklep.

O milostivi Bog! o ufmiljeni Jesus! osri se po svoji milosti namubosiga grehniku, in daj mi gnado, de se bom sdej tukaj pred tvojim namestnikom vseh svojih grehov tako natančno, refnizhno in odkritoferzhno spovedal, kakor ko bi pred teboj, o Jesus! klezhal. Amen.

O Marija, ufmiljena mati Jesufova! sprôsi mi od Jesufa prav poter-

to, ponishno in spokorno ferze, kteri-
ga Bog nikedar ne savershe, de fe
bom po refnizhni pokori s tvojim ras-
shaljenim nebeskhim Ozhetam fpet fpra-
viti samogel. Amen.

Molitev po spovedi.

Moja dufha! hvali Gospoda, in
vse, kar je v meni, naj hvali njego-
vo sveto ime. Hvali Gospoda, moja
dufha! in nikar ne posabi vsih njego-
vih dobrot. On je, kteri vse tvoje pre-
grehe odpufha, vse tvoje flabosti osdrav-
lja; kteri tvoje shivljenje od smerti re-
fhi, ti obilno miloft in usmiljenje fka-
suje. On je, kteri te po tvojih she-
ljah s dobrotami obdaruje. Gospod je
usmiljen in miloftiv, sanafhljiv in poln
usmiljenja. On ne ravna s menoj po
mojih pregrehah, in mi ne povrazhu-
je po mojih hudobijah. Sakaj kakor
visoko je od semlje do nebes, tako ve-
liko je njegovo usmiljenje do mene;
kakor delezh je solnzhni is-hod od sa-

hoda, tako delezh od mene je on mo-
je pregrehe djal; kakor fe ozhe usmili
svojih otrok, fe je Gospod mene usmi-
lil, ker vé kako flaba stvar fim. (Is.
192. pf.)

O Jesuf, moj usmiljeni odrefhe-
nik! ponishno te prosim, naj ti bo pri-
jetna ta moja fpoved po nefkonzhni
vrednosti tvojiga svetiga terpljenja; in
kar mi fhe manka prave shalosti in
terdniga fklepa, prosim, de ti, o Je-
suf! vfo mojo pomankljivoft dopolni,
in mi veliko gnado dodeli, de bi v
prihodnje s vezhi gorezhnostjo sa sveli-
zhanje svoje dushe fkerbel, in de bi
sa ref rajshi vfo zhasno fhkodo, tudi
zlo grenko smert preftal, kakor tebe
kdaj vezh s kakofhnim greham ras-
shalil, **O** Jesuf! stori me stanovitniga
v mojim dobrim fklepu.

O ljubesnjiva mati Marija! ki fi
bres vsiga greha shivela, in do konza
svojiga shivljenja Bogu svefta oftala;
sprofi tudi meni gnado, de fe bom
sdaj, ko fo mi grehi odpušheni, no-
vih grehov bolj fkerbno varoval, ka-

kor do sdaj, in de bom v poboshnim kerfhanfkim shivljenji do konza sveft oftal, de dofeshem vezhno svelizhanje. Amen.

Molitev pred f. obhajilam.

O Jesuf, Šin boshji, kralj vezhne zhafti, pred katerim se trefejo nebefa in vse druge oblasti! o Jesuf, fvetnik vsih fvetnikov! o prezhudna neisrezhena fvetoft, ki je ni nobene ftvari de bi bila po tvoje zhifta in bres madesha! pridi sdaj k meni ubogi, revni ftvari, ker te shelim tako vredno prejeti, kakor fo te tvoji nar fvetejshi prijatli prejeli. — **O** dobrotljivi Jesuf! daj mi sdaj tako gorezho ljubesen do tebe, kakorfhno si ti do mene imel, ker si toliko sa-me terpel. Is sgol ljubesni do mene in do vsih ljudi si bil sanizhevan, fuvan, tepen in krishan. **O** moj Jesuf! sa-me si bil umorjen, de bi mi vezhno shivljenje perdobil; in v tem presvetim sa-

kramentu preshivish in ohranish mojo
dusho v vezhno shivljenje.

O Gospod! nisim vreden te pre-
jeti, ker sim te she tolikokrat rassha-
lil, in she nisim, kakor bi mogel,
svojih grehov obshaloval, in se spo-
koril.

O Gospod! nisim vreden te pre-
jeti, ker she nisim dofti od nagnjenja
do vsakdanjih grehov ozhishen.

O Gospod! nisim vreden te pre-
jeti, ker se she nisim dofti v tvojo
sveto voljo vdal, in tvoji pokorshini
popolnoma podvergel.

Ah, moj **Jesuf!** sposnam, de sam
is sebe zlo nizh nisim vreden; te v
presvetim reshnjim telesu prejeti. —

O vsigamogozhni Bog, moj usmiljeni
Svelizhar! kateri me sam vabish, de
naj k tebi pridem, in te prejmem,
ozhisti moje ferze, in me s mozhjo
svoje boshje ljubeshni vredniga stori,
de te s shivo vero, s terdnim saupa-
njem, s gorezho ljubeshnijo, s per-
ferzhno shalostjo in s stanovitnim fkle-

pam prejmem, tebe, o Jesuf! svojiga praviga shiviga Boga.

O Marija! ki te je Jesuf svojo devishko mater isvolil, profi sa-me Jesusa, de bi ga sdej s tako zhiftim ferzam prejeti samogel, kakorshno je bilo tvoje preljubo ferze, in s tako sve-to ljubesnijo, kakorshno si ti smiram do njega imela.

Molitev po f. obhajilo.

O Jesuf, moj dobrotljivi odrefhenik! zhaft in hvala ti bodi; de si me k svoji sveti misi povabil, in mi svo-je presveto refhnje telo savshiti dal. — **O** ufmiljeni Jesuf! kolikokrat sim te she prejel, pa sim she smiram tako flab in pomankljiv per vsih rezheh, in popolnoma nevreden gnad, ki mi jih dajesh. — **O** Jesuf! odpufti mi vfo mojo pomankljivoft, vfo mojo nevred-nost. Is zeliga ferza shelim tako shiveti, de bi te samogel vselej prav vred-no prejeti, kader k f. obhajilu perfto-

pim; de bi ta nebeshka jed moji du-
 fhi velej to storila, kar telefna jed
 truplu stori, de bi jest, ker ta sveti
 nebeshki kruh vshivam, tudi sveto shi-
 vel, in kedej vezhno nebeshko shivlje-
 nje dosegel. — **O**, kako bi mogla
 moja duha v svetosti in v boshji lju-
 besni smiram rafti, ker tebe vshivam,
 o **Jesuf**, ki si vezhna ljubesen in sve-
 tost! — **Daj** mi gnado, o **Jesuf**! de
 te bom vselej prav vredno prejel, de
 bo prejemanje tvojiga presvetiga resh-
 njiga telefa moji duhi smiram bolj in
 bolj k dobrimu pomagalo, de se ne
 pergodi tudi meni, kar je od **Judasha**
 pisano: de po tem grifhleji je fatan v
 njega fhel. **O Jesuf**! obvaruj me te
 nar vezhi nefrezhe, nevredniga preje-
 manja svetih sakramentov. — **O Je-
 suf**! bodi moje nar vezhi veselje in
 fladkost, bodi moje upanje, moje per-
 beshalifhe, moj poterdnik in moja po-
 mozh. Tebi se sdej popolnoma sro-
 zhim, stori s menoj po svoji sveti volji.
Pomagaj mi s svojo sveto gnado, de
 bom smiram bolj perferzhno **Boga** lju-

bil, mu smiram sveštejshe flushil, in is. ljubesni do njega vse njegove sa-povedi na tanko dopolnoval. Vse to te prosim, o Jesuf! po tvojim nefkon-zhnim saflushenji. Amen.

O Marija! preljubesnjava mati Je-sufova! prosim te, ker se ne morem sam Jesufu dosti sahvaliti sa njegovo nefkonzhno dobroto, daj mu ti sa-me zhaft in hvalo, ker je mene, ubosiga greshnika, k svoji misi povabil. Prosi ga pa tudi, de mi gnado dodeli, de bi ga, kakor ga tukaj vezhkrat vshi-jem, v nebesih vse vezhne zhase vshi-val. Amen.

Ljubesnivi sdihljeji

k Jesufu v sakramentu presvetiga
refhnjiga telefa.

Ljubi moj kristjan! leto sdihovanje in premifh-
ljevanje, ktero tukaj najdefh, ti bo per
obifkanji presvetiga refhnjiga telefa tudi k
dobrimu. Kadar tedaj utegnefh se vezh
zhafa pred fvetim sakramentam pomuditi,
beri tudi en ali drugi sdihljeji s poboshnostjo
in s ljubesnijo.

1.

„Pridite, in poglejte, hzhere
Şionfke! kralja Şalomona s nje-
govo krono, s ktero ga je kro-
nala njegova mati v dan njegovi-
ga sarozhenja, v dan, ko je bilo
njegovo ferze polno vefelja.“ *)
— O ve hzhere gnade boshje, ve

*) Vif. Pef. 3, 11.

dušhe, ktere Boga ljubite! stopite is posvetne teme, in premišljajte Jesufa, svojiga kralja, kronaniga s ternjevo krono, s krono sanizhevanja in bolezhin, s katero ga je Judovska s-hodniza, ona nesvesta mati, kronala v dan njegoviga sarozhenja, to je, v dan njegove grenke smerti, po kateri se je on na svetim krishi s nashimi duhami sarozhil. Stopite sdaj fem, in premišljajte, s kakofhno ljubesnijo in prijasnostjo naf tukaj Jesus v presvetim sakramentu perzhakuje, ker se s nami v vezhni ljubesni sarozhiti sheli.

O moj preljudesnjivi Jesus, koliko si mogel prestati, preden si se nam samogel v presvetim reshnjim telefu sapustiti, v kterim se popolnama s nami sklenesh, in nashhe dušhe v vezhno shivljenje ohranish! Ah, kakofhno sanizhevanje, kakofhne grosovadne bolezhine, kakofhno strashno smert si mogel pred prestati! — O moj Jesus! ker si ti toliko sa naf storil, de bi bili tukaj in v vezhno-

fti s teboj fklenjeni, te proſim, pridi, pridi in fkleni ſe tudi s mojo revno duſho, ona je bila nekdeſ ſavoljo ſvojih grehov tvoja ſovraſhniza, ſdaj pa jo hoſheſh s ſvojo gnado tako viſoko povſdigniti in poſhaſtiti, de je tvoja neveſta. Pridi tedaj, o nebeſhki Shenin! terdno ti obljubim, de ti bom odſlej popolnoma ſveſt. Kakor neveſta, ktera ſvojiga ſhenina reſnizhno ljubi, ravno tako bom tudi jeſt ſdaj le v to miſlil, kako bi mogel bolj tebi dopadljivo ſhiveti. Sdaj te hoſhem ljubiti ſavoljo tebe ſamiga, bres laſtniga dobizhka; ljubiti te hoſhem bres nehanja in tako popolnoma, de ne bo nobena druga ljubesen vezh v mojim ſerzu proſtora naſhla. Veſ in popolnoma tvoj ſhelim biti in oſtati. — O moj Jeſuf! pomagaj mi s ſvojo gnado to ſpolniti, kar ti tukaj obetam.

2.

„Moj ljubi mi je venez mire, on bo v mojim nederji ti-

zhal.“ *) — Kadar se mirovo drevesce nafeka ali nareshe, pertezhe is sarese mokrota, ktera je dobro sdra- vilo. — To je podoba ljubesnjiviga Jesufa, nashiga ufmiljeniga Odreshe- nika. On je v svojem terpljenji na svojem svetim truplu grosovitne rane prejel, is kterih je njegova presveta kri obilno tekla, s ktero sdaj v sakramentu presvetiga reshnjiga te- lefa nafhe dushe osdravlja, vezh- niga pogubljenja varuje, in sa nebefa shivi.

O preljubesnivo mirovo drevesce, moj dobrotljivi Jesuf! kadar te pre- mislujem na krishi visezhiga in vsi- ga ranjeniga, me shalost obide, in se mi perferzhno fmilish. Kadar te pa premislujem v presvetim sakramen- tu prizhujozhiga, ali kadar to veliko frezho imam, de te smem prejeti; ah, takrat si mi ti bolj prijeten in fladak, kakor nar boljsihi pijazha shej- nimu zhloveku. — Pridi tedaj, o moj

*) Vif. Pef. 1, 12.

preljubi nebeski Shenin! pridi, in napoji mojo revno shejno duſho s ſvojo boſhjo gnado, s ſvojo preſveto ljubeshnijo.

Ah! kakofhne fladkoſti obzhutim v ſvojim ferzu, kadar to premifhlujem, de per ſvetim obhajilu ravno tiſtiga Jeſufa, preljubiga Svelizharja, prejemem, kateri je na ſvetim krishi vſo ſvojo kri prelil, de me je s ſvojo ſmertjo od vezhne ſmertí odreſhil. — O Jeſuf! kako velika je moja nehvaleshnoſt, ker te ſhe tolikokrat s greham raſſhalim! — De bi ti jeſt nikedar vezh tako nehvaleshen ne bil, in de bi te nikedar vezh is ſvojiga ferza ne pregnal, pa tudi tebe ne perſilil, de bi me mogel ſapufſtiti; ſim sdaj terdno ſklenil s ſtanovitno ljubeshnijo tebe, o moj dobrotljivi Jeſuf! na ſvoje ferze navesati; tukaj naj bo tvoje pozhivaliſhe, tukaj, o Jeſuf! vedno oſtani. — Vſe vezhne zhafe hozhem s Jeſufam v ſveti ljubeshni ſklenjen oſtati!

3.

„Kadar je bil kralj v svojim pozhitku, je moja narda svoj duh dajala.“ *) — Kadar Jesus per svetim obhajilu k nam pride in per nas prebiva, o kako na tanko vidi in sposna takrat dusha per luzhi, ktero leta kralj nebeshki s seboj pernese, svojo slabost in nevrednost! — Kakor imajo narda sa flabo in revno seljiche, tako se tudi dusha, kadar jo Jesus per svetim obhajilu rasvetli, nar slabshi in nar revnishi sposna; in leto ponishno sposnanje je nebeshkimu kralju tako prijeten duh, de jo smiram bolj prijasno in ljubesnjivo k sebi vabi, in se smiram bolj na tanko s njo fklepa, in toliko bolj rasvetljuje, kolikor bolj se fama sebi ponishuje.

Zhe tedej shelish, moja dusha! de bi Jesus v tebi prebival, premishluj in sposnaj svojo veliko revshino in slabost; kaj si; ponishaj se, koli-

*) Vis. Pef. 1, 11.

kor je mogoče; in preseni od febe vso lažno ljubesen, ktera Jesufa od tebe odverne, in mu brani v tebi prebivati.

O moj preljubesnivi Jesuf! pri-
di s svojo nebesko luzhjo, in daj
mi prav fposnati svojo nevrednost, svo-
jo flabošt, svojo revshino, svoje nizh:
daj mi prav ponishno ferze, de bofh
s dopadenjem v njem prebival, sakaj
ti le v ponishnih ferzih rad prebivash.

4.

„Miflite vselej dobro od
Gospoda.“ *) — Sakaj, moja du-
sha! sakaj imash tako flabo saupanje
v nefkonzhno dobroto in ljubesen
svojiga Svelizharja! Sakaj terdno ne
saupash? Ker te je Jesuf she toliko-
krat tako visoko pozhaftil, de je k
tebi prifhel, in se s teboj fklenil;
morash terdno saupati v svojiga ne-
fkonzhno ljubesniviga Svelizharja, in

*) Modr. 1, 1.

s svojim saupanjem se morash kolikor ti je mogozhe, vredno storiti njegove nesapopadljive ljubeshni, is ktere se on tebi ves in popolnoma da. — Ref je, on je pravizhen Bog, in strashne so njegove sodbe; tode le sa prevsetne in terdovratne. Ali sa ponishne in spokorne, kteri njega ljubiti, in njemu samimu dopasti shele, so pa njegove sodbe sgol usmiljenje in ljubeshen. Lete njegove sodbe pridejo is ozhetovskiga ferza, ki je polno ljubeshni in dobrote; in so take, de je David, kadar jih je premishljeval, veliko saupanje v svojim ferzu obzhu-til, in je rekel, de boshje sodbe mu sgol veselje dajejo. (Pf. 118.)

Ah, nash vsigamogozhni Bog je nefkonzhno ljubeshnjiv in dobrotljiv vsm, kteri ga is ferza ljubijo, in v vsih rezheh njegovo presveto voljo dopolniti, in njemu samimu dopasti ishejo! — O moj Bog, moje edino upanje, moja edina ljubeshen! moje ferze nizh drusiga tako mozhno ne sheli, kakor tebe samiga refnizhno in vselej

ljubiti, tvoje sveto dopadenje vselej saflushiti, tvojo boshjo voljo vselej dopolniti, in do konza svojiga shivljenja tebi popolnoma svešt ostati. Daj mi, prosim te, gnado vse to, kar tako perferzhno shelim, tudi na tanko dopolniti.

5.

Šlifhim glaf svojiga ljubi-
ga, kateri terka: **Odpri mi**, moja sestra, moja prijatliza, moja golobica, moja neomadeshana! *) — To je glaf, ki ga Jesuf pufti flifhati v ferzu tiftiga, kateri njegga refnizhno ljubi in ishe. **Odpri mi**, pravi, ljuba dusha! svoje ferze, de va-nj grem, in se s teboj saveshem. Po tej savesi bosh moja sestra, ker bosh meni enaka, bosh moja perjatliza, ker ti bom svojo gnado obilno dodelil? bosh moja golobiza, ker ti bom dal krotkost, ponishnost, refnizh-

*) Vif. Pef. 5, 2.

niga duha; bošh moja neomadeshvana, ker ti bom dal duha zhiftofti, duha svete ljubesni. — In potlej fhe na daljej terka in klizhe, de bi se mu vrata odperle: „Sakaj moja glava je polna rose, in moji lasje so polni ponozhnih kapelj“. *) S tem hozhe rezhi: Premisli, ljuba dušha! de sim te vso nozh tvojiga shivljenja, to je dokler si v grehah shivela, zhakal; sdaj vsaj se na-me osri, in dobro premisli, de sdaj, ne de bi s shibo svoje pravizhne jese k tebi prišel, in te ojstro fhtrafal, pridem v presvetim sakramentu k tebi s obilnimi gnadami, ktere puštim, kakor nebeshko roso, na tvoje revno ferze padati, de se bo tvoje ferze od posvetnih shelj ozhiftilo, de bo ves nezhisti ogenj v njem pogashen, in de se v njem vname ogenj svete zhifte ljubesni do mene.

Glej, moj **Jesuf!** kakor hitro tvoj glas saflislim, ti s veseljem odprem

*) Vis. Pef. 5, 2.

svoje serze. Ah, le pridi, le hitro pridi v moje revno, fuho, mlazhno serze, in spreoberni ga po svojim dopadenji, napolni ga s ljubesnijo do tebe! Vsimu drugimu nagnjenju se odpovem, in le tebe samiga shelim ljubiti. — O moj Jesuf! vse mi me popolnoma v svojo oblast, in daj mi gnado, de se popolnoma tvoji svetim volji podvershem, in de nikedar vezh tvoji ljubeshni in tvojim svetim namenam nasproti ne ravnam.

6.

„Moj ljubi naj pride v svoj vert, in naj vshije sad svojih jabelk.“ *) — Dusha, ktera Jesufa per svetim obhajilu vredno prejeti sheli, ga mora ljubeshnjivo k sebi vabiti, in rezhi: Pridi, o Jesuf, moj preljubeshnjivi Shenin, pridi v moje revno serze, v katerim so popred tvoji sovrashtniki gospodarili, sdaj pa je s

*) Vif. Pef. 5, 1.

tvojo gnado in pomozhjo fpet tebi pod-
versheno. Pridi v moje ferze, in po-
kusi fad tiftih zhednost, ktere je tvoja
gnada v mojim ferzu obrodila, in
ktere mi ti, kadar k meni pridefh,
s feboj pernefeh.

Ah, moj **Jesuf!** jest nisim vreden,
de bi ti moje ferze ozhiftil; ali savoljo
fvoje lafne boshje zhafti ga ozhifiti in
ofnashi; ftori, de bo rodilo fad tvoje
boshje ljubesni; ftori ga popolnoma te-
bi dopadljiviga, de bosh vfaj v pri-
hodnje, kadar te per fvetim obhajilu
prejmem, v njem prijetno prebivalifhe
najdel.

7.

„Per perfih vaf bodo no-
fili.“ *) — S ljubesnjivimi befedami
govori **Jesuf** v presvetim sakramentu
dusham, in jim pravi: **Pridite**, per-
blishajte fe k mojimu ferzu, ki je
polno ljubesni in ufmiljenja; ve bote

*) Is. 66, 12.

is njega vse gnade sadobile, tudi zlo mojo lafno kri, ktero vam v tem presvetim sakramentu radovoljno in dobrotljivo delim; jest val bom ljubeshnjivo hranil in preshivel, kakor mati svoje nedolshno dete. — **K**teri pastir, pravi s. **K**risoftom, redi in napaja svoje ovzhize s svojo lafno kervjo? — **S**ej so shte take matere, ki nozhejo svojih lafnih otrok dojeti, ampak jih amam dajo. — **T**i pa, o nebeshki pastir! ki si poln nefkonzhne ljubeshni do svojih ovzhiz, ti jih s svojo lafno presveto kervjo shivish, in v vezhno shivljenje hranish.

Sato imajo pa tudi svete dufhe, ktere te resnizhno ljubijo, take gorezhe shelje do tebe, o **J**esuf v presvetim reshnjim telesu! **K**adar je s. **K**atarina **S**ienzhanka k svetim obhajilu fhla, je take neisrezhene shelje do lete dufhne hrane v febi obzhutila, in se je s takim veseljem k misi boshji perblishala, kakor lazšno dete k svoji materi hiti. — **I**n toraj tudi sveta nevesta (v vis. pef. 1,) na

snanje daje, de bolj zhišla tiste gnade, ktere is ljubesnživiga ferza Jesufoviga isvirajo, in v presvetim sakramentu k nam pridejo, kakor vse druge dobrote in vse nizhimerno bogastvo vsiga sveta.

Ker si tedaj tako dobrotljiv, o Jesuf! de me per svetim obhajilu s svojim lastnim presvetim telesam in s svojo lastno presveto kervjo shivish; se po vsi pravizi spodobi, de vse posvetno veselje, vse posvetne sladkosti savoljo tebe sapustim. Sares, is ljubezni do tebe se rad vsimu posvetni- mu odpovem, in sim perpravljen, po tvoji volji rajshi vse hudo kakor dobro imeti, de le s teboj sklenjen ostanem. Dosti sim vesel in sadovoljen, de le ti imash, o moj Bog! nad me- noj dopadenje, in de se le tvoja boshja volja, kakor je vredna, vselej na tanko dopolni. — Vse moje veselje in bogastvo na tem in na unim svetu naj bo tvoja sveta gnada in tvoja neskonzhna ljubesen.

S.

„Jejte, prijatli! in pite, vpijanite se, preljubesnivi.“ *) — Tisti, kateri so s he le prijatli boshji postali, in kateri so s he le saz heli po poti poboshnofti hoditi! si morajo per prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa veliko persadevati, de jim leta nebeska jed v svelizhanje saleshe. Tistim pa, kateri po poti poboshnofti she dalj zhafa hodijo, si ni vezh treba toliko persadevati, ker njih velika ljubesen do tega presvetiga sakramenta she fama njih ferze perpravlja, de s velikimi sheljami k misi boshji perstopijo, kakor shejin zhlovek k merslimu ftudenzu. Tisti pa, kateri so she popolnoma pravizhni, in kateri so imenovani preljubesnivi, to je, kateri Boga resnizhno in zhes vse ljubijo, in so tudi od Boga ljubljeni, tisti se per prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa tako re-

*) Vif. Pef. 5, 1.

kozh vpijanijo, to se pravi, od sgol velike ljubesni do Jesufa so tako rekozh vsi sguhljeni, de vse posvetno veselje in vse, kar se na svetu snajde, tudi sami sebe posabijo, in le v to mislijo, kako bi Bogu bolj dopadli, in mu svojo ljubesen bolj skasovali.

O moj preljubi Jesuf! take popolnamosti jest sbe nimam; ti pa, o vsigamogozhni Bog! me lahko k njej povsdignesh. Jest sbe nisim v shtevilu tistih, kateri so imenovani preljubesnjivi, ker sim sbe v prevelizih grehah in gresnih navadah; ali tebi, o Jesuf! je lahko, me v leto presrezhno shtevilo postaviti. Pridi tedaj k meni, o kralj ljubesni, in vsemi moje zelo serze v svojo oblast. Postavi in poterdi v meni kraljestvo svoje ljubesni, tako de bo v prihodnje le tvoja presveta ljubesen v mojim serzu kraljevala, in de ji bom vselej popolnoma podloshin.

O moj Jesuf! daj mi gnado, de se popolnoma tebi vdam, in ves v

tebi sgubim; štori de sam febi in vse štvari in vse posvetno veselje posabim, de odfej nizh drusiga ne mišlim, hakor tebi dopašti; in tebe samiga ljubiti. — O moj dobrotljivi Ješuf! moj ušmiljeni Odrerhenik! to gnado te prošim po neškonžhnim saflušenji tvojiga britkiga terpljenja in tvoje grenke šmerti.

9.

„Podpirajte me s zvetjem, pokrepžhujte me s jabelki; sa-kaj od ljubeshni omagujem.“ *) — Dušha, ktera Boga ljubi, takrat omaguje in medli, in svojo šlabošť šposna, kadar sama febe in vse drugo posabi, in le v to mišli, kako bi svojo mozh špet sadobila, in jo sadobi po gorezhi ljubeshni in po švetih šheljah do prešvetiga šakramenta, ktere šo Bogu kakor lepo dišhezhe zvetje; in po pravizhnih delih ktere šo mu kakor prijetni šad njegove ljubeshni.

*) Viš. Peš. 2, 5.

O moj dobrotljivi, v presvetim sakramentu skriti **Bog!** ker je tvoja sveta volja, da naj samo sa-te shivim, stori tedaj s menoj, karkoli hozehes, **Daj** mi gnado, da vse drugo is misli spustim, in le v to mislim, in le tega shelim, da bi tebi smiram vezhi ljubesen skasoval, in tebi smiram bolj dopadljiv postal. **Št**ori tudi, o **Je-**sus! da moje shelje tebe refnizhno ljubiti, ktere so ti kakor lepo dishezhe zvetje, ne bodo smiram zvetje ostale, ampak da bo is tega zvetja tudi tebi prijetni sad dosorel; to se pravi, da bom is ljubesni do tebe veliko storil in veliko terpel, ker si tudi ti is ljubesni do mene tolikanj storil in tolikanj terpel! — **O** moj **Bog!** daj mi gnado te refnizhno in is zeliga ferza ljubiti, ne le s besedo, ampak v djanni in v vsem shivljenji; daj mi gnado te zhes vse ljubiti v shivljenji in v smerti in vso vezhnost.

10.

„Moj ljubi je bel in rudezh, smed tavshent isvoljen.“ *) —
Nafh preljubi **Jesuf** je bil, ker je nedolshno, prezhisto **Jagnje boshje**, ktero nar manjshiga madesha na febi nima; in rudezh je savoljo svoje gorezhe ljubeshni do naf. — **O** nedolshno, neomadeshano, od ljubeshni do naf gorezhe **Jagnje boshje**! kdaj ti bom vender jest enak? **K**daj bom zhift, kakor si ti, o nebeshki limbar? **K**daj bom od ljubeshni do tebe vef gorezh, kakor ti od ljubeshni do mene gorish? — **O**dpovem se vfi drugi ljubeshni, in si isvolim tebe samiga sa svojo edino in vezhno ljubeshen. — **P**rozh od mene vse stvari, ktere hozhete kaj od tiste ljubeshni imeti, ki sim jo vfo **B**ogu dolshan! **N**aj vaf ljubi in ishe, kdor hozhe, jest hozhem sdaj le **B**oga ljubiti, in njega samiga ifkati, njemu hozhem svoje zelo ferze dati; naj bo

*) Vif. Pef. 5, 15.

odflej on sam gospodar tega nehvaleshniga ferza, ktero je do sdaj tolikokrat stvarni bolj ljubilo, kakor stvarnika.

O moj Bog! moj dobrotljivi Jesus! prosim te, poterdi me s svojo sveto gnado, de bom to, kar sdaj terdno sklenem, do konca svojiga shivljenja svesto dopolnoval.

11.

„Dobrota in perljudnost Boga nashiga Svelizharja se je pokasala.“ *) — Kadar se je Sin boshji vzhlovezhil, je zelimu svetu pokasal, kako neskonzhno ga ljubi. Ker je pa v presvetim sakramentu med nami prizhujozh, vidimo, kako delezh gre njegova dobrotljiva in skerbna ljubesen do nas! To nas sveta vera uzhi. Kdor pa prave shive vere nima, pravi s. Avgusthin, njemu se morajo neumne sdeti te besede Jesuove: „Jejte moje meso, pite mojo kri“; to se pravi;

*) Tit. 3, 4.

„De bote prav sposnali, ljubi moji ljudje! kako vas ljubim, je moja volja de k meni pridite, in s mojim lastnim mesom in s mojo lastno kervjo svoje dushe v vezhno shivljenje hranite.“ — **O** sveta vera, ki nas tako visoke rezhi uzhish! —

O dobrotljivi **Jesuf**, kako nesa-popadljiva je tvoja ljubesen! **K**do bi si bil kdaj to le domishljevati mogel, kar si ti saref sa nas storil, de si nam svoje lastno presveto telo, in svojo lastno kri savshiti dal! — Nekteri tvojih poslusnavcov, kadar so is tvojih ust shihali, de jim hozhesh svoje lastno meso jesti, in svojo lastno kri piti dati, so te besede tako terde, in to rezh tako ostudno nashli, de niso hotli vezh poslushati, she manj verovati; ampak so te sapustili, in od tebe shli. In vendar so tvoje besede vezhna resniza.

In kaj shelish, o **Jesuf**! sa vse to, kar si sa nas storil, od nas dobiti? **K**aj drusiga, kakor nasho ljubesen. **R**avno tako je **Bog** tudi **Israel** zam rek: „Ino sdaj, o **Israel**! kaj ho-

zhe Gospod tvoj Bog od tebe drusiga imeti, kakor de se boj Gospoda svojiga Boga, in de po njegovih sapovedih shivi, in ga ljubi.“ *)

O moj dobrotljivi Jesuf, koliko obljubish in dasth tistimu, kateri te refnizhno ljubi! Obljubish mu svojo nefkonzhno presveto ljubesen; **) obljubish mu, ga vselej spet ljubesnivo sprejeti, ko bi se tudi vzhafi od tebe odvernili; ***) obljubish mu k njemu priti s Ozhetam in s f. Duham, in v njegovim ferzu vselej prebivati. ****) — Kaj nam samorefshve vezh obljubiti, de bi nas k ljubeshni do tebe obudil!

O Jesuf, ti shelish od mene ljubljen biti, in to so tudi moje narvezhi shelje. — Ljubim te, o moj dobrotljivi Svelizhar! pa ne fhe prav in dosti. Daj mi gnado, te profim, de te bom prav ljubil; daj mi gna-

*) V. Buk. Mojs. 10, 12. — **) Prip. 8, 17. —

) Zah. 1, 3. — *) Joan. 14, 23.

do, de te bom dofti ali vsaj toliko ljubil, kolikor te ljubiti shelim.

12.

„Ne glejte na to, de fim ogorela, sakaj solnze me je oshgalo.“ *) — Gorezhnost mojih shelja, pravi sveta nevesta v visoki pefmi, me je oshgala. Jest pa moram obstati, o Jesuf! de me je vrozhina mojiga grefhniga nagnjenja tako gerdiga storila. Gerda in nagnjusna je moja dusha savoljo velizih grehov mojiga dosdanjiga shivljenja; ali tvoje nefkonzhno saflushenje, o moj dobrotljivi Svelizhar! jo spet ozhisti, in lepo stori. V tistim nefrezhnim zhasu, kadar fim se bil od tebe odlozhil, je bila moja dusha vsa zherna in gerda; sdaj pa, ker fim po tvojim usmiljenji spet s teboj sklenjen, je tvoja gnada in ljubesen in tvoja nefkonzhna lepota mojo dusho spet zhisto in lepo storila.

*) Vif. Pef. 1, 5.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jesuf! savoljo tvojiga ufmiljenja. O nikar ne perpufti, de bi te jeft fhe kdaj sgubil, tebe, o vezhna lepota! od ktere vfa moja lepota pride; in de bi fe fpet povernil v svojo poprejšnjo gerdobijo. Pufti me rajfhi umreti, kakor de bi svojo duſho s kokofhnim fmertnim greham omadesheval. — Ljubim te, o neuftvarjena, vezhna lepota! Shelim, in te proſim, de bi fe tudi moja duſha smiram bolj in bolj tvoje nefkonzhne lepote vdeleſhila, ſato de bi ti smiram bolj dopadla, in de bi jo ti smiram bolj ljubil.

13.

„Vlezi me, in bomo ſa duham tvojih maſil tekli.“ *) — Ker fe jeft v prizhujozhim ſhivljenji ne morem ſ teleſam k tebi, o moj Jesuf! v nebefa povſdigniti, ſato ſi ti is nebef k meni priſhel, in fe v tem

*) Viſ. Pef. 1, 3.

presvetim sakramentu vezhne ljubesni s menoj fklenefh. — Potegni me tedaj, o nar vezhi dobrota! popolnoma k febi. Sdaj ne shelim, de bi jest tebe k febi potegnil, de bi mi moje shelje in moje vefelje dopolnil; ampak sdaj le shelim, de bi ti mene s svojo ljubesnivo oblastjo k febi potegnil, de bi v prihodnje nizh drugiga ne shelel in ne ftoril, kakor kar je tvoji presveti volji in tvoji nefkonzhni fvetofti dopadljivo. Šej se popolnoma spodobi, de svojo voljo in vse svoje nagnjenja tvoji presveti volji podvershem.

O moj Jesuf! fkleni popolnoma mojo flabo voljo s svojo presveto in nar boljšhi voljo, in ftori, de se popolnoma vsm posvetnim sheljam odpovem, in svefto sa teboj hodim po poti zhednosti in fvetofti, po poti ktera v nebefa pelje k vezhnimu pokoju v tvoji volji in v tvoji fveti ljubesni.

14.

„V vinški hram me je kralj peljal.“ *) Š. Bonaventura raslaga te besede f. pisma tako, de je leta vinški hram, v katerim se sveta nevesta rasveseluje, sveto obhajilo, per katerim duha, ona kraljeva nevesta, s kraljem vezhne zhafti pokusha vino svete ljubeshni, ktero vse posvetne shelje, vse posvetno veselje in vse nagnjenja do posvetne kratkozhasnosti is njeniga ferza vsame, in s sveto in modro ljubeshnijo njeno ferze napolni, de duha, kolikor se spodobi, sama sebe ljubi, de tudi ljubeshen do svojiga blishniga skasuje s dobrimi deli, in de Boga iz zeliga ferza zhes vse ljubi.

O moj Jesuf, kraljevi Shenin moje dushe! ti si tudi mene v hram svoje ljubeshni peljal, ker si se per svetim obhajilu s menoj fklenil. O moj dobrotljivi Svelizhar! kadar mi ti to neisrezheno veliko dobroto storish, de k

*) Vif. pef. 1, 3.

meni pridefh, in fe s menoj fklenifh, obzhutim vfelej, de fe moje ferze nekoliko fpreoberne in poboljsha, in obzhutim v fvojim ferzu s velikim vefeljem fvete shelje, smiram po tvoji fveti volji ravnati; obzhutim gnjuſhenje nad vſimi nezhiſtimi miſlimi in sheljami, in obzhutim neisrezhene fladkoſti tvoje prezhiſte ljubefni. — **O** uſmiljeni Jeſuf! ker ſi mi gnado dal v frezhni hram tvoje ljubefni priti, proſim te, ne perpuſti, de bi ga kdaj ſapuſtil, de bi kdaj tvojo gnado in ljubefen ſgubil. Nar rajſhi vſe drugo ſgubim, le tvoje gnade in ljubefni ne. Presheni ſi mojiga ferza vſo poſvetno ljubefen, odtergaj me popolnoma od ſveta, in fkleni me zhe dalej bolj na tanko s teboj, dokler ne pride tiſti preferzhni dan, ko bom s teboj popolnoma in vezhno v nebefih fklenjen, kjer te bom oblizhje v oblizhje gledal, in neprenehama in popolnoma vſe vezhne zhaſe ljubil.

15.

„Moj ljubi je v svojo vert
 fhel k lepo difhezhim gredi-
 zam.“ *) — Moj preljubesnivi Sve-
 lizhar! ker is nebef pridefh v mojo
 dusho, te prosim, stori, de ti bo
 moja dusha dopadljiv vert, v katerim
 bodo rastle lepe, tebi prijetne roshe
 in sadje; posebno lepo difhezha vio-
 liza kerfhanfke ponishnosti, in pre-
 lepi limbar ferzhne zhiftofti, in tebi
 tako prijeten sad, vreden sad pokore.

Odpusti mi, o usmiljeni Jeshuf!
 kar fim te do sdaj rasshalil; vsemi me
 fpet sa svojiga otroka, ker sdaj s po-
 kornim ferzam fpet k tebi nasaj pri-
 dem, in s terdnim fklepam tebe ni-
 kedardar vezh ne sapustiti. — Daj mi ti
 fam tisto zhiftoft ferza, ktero per me-
 ni najti shelish; daj mi gnado in mozh
 vse to na tanko storiti, kar mi storiti
 sapovedujesh. Napolni moje ferze s
 ljubesnijo do tebe, potlej bofh vselej
 dopadenje do mene imel.

*) Vif. Pef. 6, 1.

Sdaj pa, o **Jesuf!** ti da moje serze sa pervino svojiga fadu to terdno oblubo, de se hozhe popolnoma vsiga posvetniga veselja snebiti; in se vsimu odpove, kar tebi ni dopadljivo, s terdnim fklepam v prihodnje le tistiga sheleti in iskati, kar tvojo boshjo zhaft poviksha, in ti dopade.

16.

Prav govori sveta nevesta od svojiga ljubiga, ker pravi: „de si ga moramo vofhiti v vsim in s vsim, kar je njegoviga“. *) — Jesufa nar bolj shelé vse tiste dushe, ktere ga kakor duhovske neveste svesto ljubijo. Naj se jim od bliso ali od delezh pokashe; naj jim daje mir in veselje, ali pa teshave in sopernosti, smiram ga enako ljubijo, ker dobro vedo, de vse le sato stori, de jim svojo ljubesen fkasuje, in de bi ga she bolj ljubile.

Toraj, o **Jesuf!** te prosim, stori

*) Vif. Pef. 5, 16.

tudi s menoj, karkoli hozhefh; smiram te hozhem ftanovitno in refnizhno ljubiti, zhe me s nebeshko tolashbo rasveselish, ali mi krishe in teshave poshljesh; sakaj vem in sposnam, de vse pride is tvojiga ljubesnjeviga ferza, ktero le v to misli, kar je v moje svelizhanje. Glej, perpravljjen sim, o moj Jesuf, vse radovoljno fprejeti, kar mi hozhefh poslati. V prijetnih, in neprijetnih, v dobrih in hudih zhasih te hozhem hvaliti in ljubiti, o moj Bog in moj Gospod! Ne prosim te tolashbe in veselja, sej ganifim vreden, ker sim ti s svojimi grehi she toliko rasshaljenja in sopernofti ftoril; ampak le tega sdaj shelim, de bi se tvoja fveta volja vselej sgodila. De se le tvoje presveto dopadenje v vsih rezheh dopolni, sim sadovljjen, zhe se meni tudi smiram hudo godi.

O moj Jesuf! zhe se mi od bliso ali od delezh pokashefh, te vender moje ferze smiram zhes vse ljubi. Ni-

kedar nozhem nehati tebe ljubiti, nikedar nehati tebi hvaleshen biti.

17.

„Kdo je, ktera gre is pufhave, polna vefelja, na svojiga ljubiga naflonjena?“ *) — Ktere so tiste dushe, ki se jim letá semlja, na kateri morajo sdaj she prebivati, suha pufhava sdi; ki se od vsih posvetnih rezhi odtergajo, in samiga Boga ljubijo, le va-nj saupajo, in njemu samimu flushijo in dopasti shele, kakor ko bi na vsem svetu nizm drugiga ne bilo, kakor Bog sam; ki se zhes semljo povsdignejo, in she tisto vefelje v duhu pokuhfajo, od kteriga se svelizhani v nebesih shive? Ktere so leté frezhne dushe? — Tiste so, ki se pogosto in vredno v refnizhni sveti ljubeshni s Jesufam sklenejo v presvetim sakramentu. — Gotovo so te dushe nar frezhnishi! —

*) Vif. Pef. 8, 5.

O moj **Jesuf!** tudi jeſt ſhelim v
 ſhteвило teh freznhnih duſh priti; pa
 moram ſe popred, s tvojo gnado in
 pomozhjo, od vſiga poſvetniga odter-
 gati. Štori, o **Jesuf!** de ſe mi bo
 ſvet ſdel puſhava in kraj raſdjanja;
 ſtori, de bom ſvet ſapuſtil s ſvojimi
 miſlami in ſheljami, in de bom le
 v te miſlil, kakor ko bi nizh drusi-
 ga na ſvetu ne bilo, kakor ti, moja
 nar vezhi dobrota, in jeſt, tvoja rev-
 na ſtvar. — V te ſdaj popolnoma
 ſaupam, in tebe ſamiga ſhelim zhes
 vſe ljubiti, o **Bog** mojiga ſerza, mo-
 ja nar vezhi dobrota, moje veſelje,
 moje vſe!

18.

„Zhe je (neveſta) ſid, bomo
 na-nj poſtavili ſreberne bram-
 be; zhe je vrata, jih bomo s ze-
 drovimi deſkami ſadelali.“ — *) —
Kar tukaj ſhenin od ſvoje, s ſve-
 to ljubesnijo vnete neveſte pravi, rav-

*) Viſ. Peſ. 8, 9.

no to pravi **Jesuf** od dufhe, ktera ga prejme per fvetim obhajilu. — **Vidi**, de je dufha kakor flab sid, de ne more hudim fkufhnjavam peklenfkiga fovrashnika soperftati; sato jo poterdi, in mozno ftori s freberno terdnjavo, to fe pravi, jo rasfvetli s svojo nebefhko luzhjo. — **Vidi**, de je kakor vrata is zherviviga lefa, ktere vfak lahko vlomi; sato poftavi druge vrata is mozhniga zedroviga lefa, kteri nikoli ne trohni, to fe pravi, ji da fveti ftrah, ji da sopernoft do pofvetnih rezhi, nagnjenje k molitvi, fвете shelje, fveto sdihovanje, in ji obilno dodeli svojo boshjo ljubesen; in tako jo poterdi v fveti svelizhanfki ftanovitnofti.

Ah, moj **Jesuf**! ali je kdo bolj neftanoviten, flab in nesvest, kakor fim jest! Tebi famimu je snano, kolikokrat fim fe dal od fvojih fovrashnikov premagati, kolikokrat fim jim perpuftil, de fo moje ferze v svojo oblaft vseli. Ah, kolikokrat fo moji fovrashniki moje vrata, to je, moje voljo

premagali, so v moje ferze prifhli, so tebe is njega pregnali, in vse rassdjali! — Ah, prosim te, daj mi mozh in veliko gnado, de me sovrashniki mojiga svelizhanja ne bodo mogli vezh premagati!

Preljubi moj Svelizhar, ali te bom she kterikrat s kakofhnim greham rasshalil? Tebi je to snano; toraj te prosim, o usmiljeni Jesuf! pufti me rajfhi to uro umreti, ker upam, de sim v tvoji gnadi, kakor de bi te imel she kdaj s kakofhnim smertnim greham rasshaliti. Šam v te ne morem vezh saupati, ker sim svojim obljubam she tolikokrat nesvest postal; sdaj le v te saupam in te ponishno prosim, o Jesuf! ne sapufti me s svojo gnado, bres ktere zlo nizh dobriga ne morem storiti; ne sapufti me ne eno minuto, dokler sim na fvetu, sakaj moja flaboft in hudobija je tako velika, de te utegnem vsako minuto s smertnim greham rasshaliti, zhe me tvoja gnada sapufti. Bodi mi

tedaj miloftiv, o Jefuf, moja edina podpora, moje upanje, moja mozh!

O ufmiljena deviza Marija, mati milofti! fprofi mi od fvojiga ljubiga Jefufa ftanovitno gnado. To te pro- fim s velikim saupanjem; ne sapufti me, o Marija!

19.

„Najdla fim tiftiga, kteriga moja dufha ljubi; prijela fim ga, in ga ne bom fpuftila.“ *) — Tako naj vfaka dufha rezhe, ktera fe s Jefufam v presvetim sakramentu fklene; in naj tudi rezhe: „Poberite fe vse ftvari is mojiga ferza! Popred fim vas fizer ljubila, ali le moja fle- pota je bila kriva tega. Sdaj vam pa vse ljubesen odrezhem, in vas tudi v prihodnje nozhem vezh ljubiti, sa- kaj sdaj fim drusiga nafhla, kteri je nefkonzhno bolj ljubesnjiv, ka- kor fte ve. Sdaj v febi famiga Jefu- fa najdem, in njegova lepota je vse

*) Vif. Pef. 3, 4.

moje ferze, vso mojo ljubesen na-se potegnila; njemu sim se sdaj popol-nama dala“. On je tako dobrotljiv, de je mojo duško sa svojo nevesto vsel; sato nisim sdaj vezh sam svoj, in ni-mam sam zhes se nobene oblasti vezh. Toraj se poberite od mene prozh, ve stvari! nimate nobeniga delesha vezh nad menoj, in ga tudi ne bote vezh imele; sdaj hozhem ves Jesufov biti in ostati; on je tudi sdaj moj, in bo smiram in vezhno moj ostal. Sares, kadar sim ga per svetim obhajilu pre-jel, sim ga terdno s svojim ferzam sklenil; od flej pa hozhem to saveso fhe bolj možno storiti s sveto lju-besnijo do Jesufa, in se hozhem skerb-no varovati, de se leta savesa nikedar vezh ne rasterga.

Daj mi o preljubesnivi Svelizhar! de se tako terdno s teboj sklenem, de se s nobeno nesvestobo vezh od tebe ne odlozhim. — Poglej, o Jesuf! v moje ferze, poglej, de te sares lju-bim. Glej bolj na shelje in sdihova-nje mojiga ferza, kakor na moje be-

fede; sakaj nobenih takih besed ne najdem, de bi samogel to prav isrezhi, kar v ferzu obzhutim. — Ljubim te, o moj Jesus! sej vesh, de te ljubim; pa veliko bolj sbe te ljubiti shelim, toliko te ljubiti shelim, kolikor ti ljubesni od mene saflushish.

To naj bo moje edino veselje na svetu, tebe ljubiti, in si dopadenje tvojiga preljubesnjeviga ferza saflushiti. — Sapovej, o Jesus! stvarem, de naj me per miru puste; sapovej jim, de naj moje dushe, tvoje ljube neveste, ne hudijo in ne motijo, kadar je v te samishljena. — Pa kaj to govorim! Sej me stvari bres moje volje nikedar ne morejo od tebe odlozhiti. Sato te raji prosim, poterdi mojo voljo v dobrim; skleni moje ferze popolnoma s svojim boshjim ferzam, de moje ferze ne bo nikedar nizh drusiga shelelo, kakor tvojo sveto voljo dopolnovati. — S saupanjem te prosim te gnade; uslishi me, o Jesus!

20.

„Vsdigni se, burja, in pojdi; jug, pihljaj f kosi moj vert, de pride prijeten duh od nje-ga.“ *) — Pojdi od mene, o mersla in fhkodljiva burja posvetniga nagnje-nja! in pridi namesti nje ti, o pri-jetni in gorki veter svete boshje lju-besni! s ktero naf f. Duh navdihne, in ktera is ljubesnjeviga ferza Jesu-foviga v presvetim sakramentu puhti. — Ti, o sveta boshja ljubesen, ti fama pihaj prijeto v mojim ferzu, ktero si je Jesus sa svoj vert isvolil. — Vsdigni se tedaj, o boshja ljubesen! sakaj kadar se ti v mojim ferzu vsdig-nesih, o kakofhen nov in prijeten duh svetih zhednost pride potlej is mojiga ferza! — Tebi, o moj Jesus, kralj mojiga ferza! tebi je to mogo-zhe storiti. Prosim te tedaj, o Jesus! stori mi to; v tvojim imenu te s terdnim saupanjem prosim, stori mi to!

*) Vif. Pef. 4, 16.

21.

„Svojo miro fim s svojimi difhezhimi masili vred poshel; fatovje fim s svojim medam vred pojedel.“ *) — Dufha, ktera Jesufa per svetim obhajilu prejme, si mora persadevati, de si mire nabere, to se pravi, si mora lepih kerfhanfkih zhednost perdobiti, ktere prijeten duh od sebe dajo, posebno satajevanje famiga sebe. — Ravno tako dufha, ktera prav Jesufa ljubi, ni sadovoljna s famim medam, ampak sheli in sdihuje tudi po fatovji, to se pravi, de ji ni dofti, de notranji pokoj in veselje od Jesufa dobiva, temuzh sheli njega famiga prejeti, od kteriga ves notranji pokoj, vse dufhno veselje pride. Toraj pravi Jesufu: O moj preljubi Svelizhar! kaj mi pomagajo vsi nebefhki tolashljeji, vse oveseljenje, kaj mi pomagafhe tako fladki sad tvoje ljubesni,

*) Vif. Pef. 5, 1.

zhe pa tebe nimam, od kteriga vse
oveseljenje pride, in kteri si s gol fa-
ma ljubesen.

O moj Jēsus! ti si mi sam doſti;
toraj ſim perpravljen, po tvoji ſveti
volji ſe odpovedati vſim notranjim to-
laſhljejem, vſimu duſhnimu veſelju,
de le tebe imam, o Jēsus, in tvojo
boſhjo ljubesen. — Ljubim te, o moj
Jēsus! pa ne sato, de bi mi notranje
veſelje dajal, ampak ſavoljo tebe ſa-
miga te ljubim, ker ſi vse ljubēsni
vreden, in ker nam ſapovedujeſh, de
naj tebe ſamiga zheſ vse ljubimo. —
O moj Bog, pomnoſhi mojo ljube-
sen! Jeſt te ravno tako ljubiti ſhelim,
kakor ſo te nar vezhi ſvetniki ljubili.

22.

„Nizh mi ne bo manjkalo,
v tak kraj me je poſtavil, kjer
je paſha.“ *) — **O** moj dobrotlji-
vi Jēsus! ker me povabiſh k miſi
ſvoje ljubēsni, in mi ſamiga ſebe,

*) Pf. 22, 1.

fvoje laftno mefo, fvojo laftno kri savshiti dafh; kaj mi bo fhe manjkati moglo? **Koga** fe bom sdaj bal, ker fi ti, o vfigamogozhni **Bog!** moja luzh, moja pomozh, moje svelizhanje? — **Ah**, vsemi me popolnoma v fvojo gnado in ljubesen in potlej ftori s menoj, karkoli ti je dopadljivo! **Shtrafaj** me, kolikor je tvoja fvetta volja; fkashi fe mi ferdit, dokler ti je dopadljivo; pusti vse hudo, tudi zlo fmert nad-me priti: nizh mi ne bo manjkalo, de fim le v tvoji gnadi in ljubesni; nobene fvari fe ne bom bal, in s tvojim poterpesljivim **Jobam** porezhem: **Zhe** mi tudi shivljenje vsamefh, hozhem vender smiram v te saupati. **De** le tvoj oftanem, de le ljubesen do tebe ohranim, fim sadovoljen, zhe me tudi po vfi ojftrofti fhtrafujesh, zhe me tudi zlo po svoji fveti volji, v moje poprejshno nizh nasaj pafti puftih. — **O** moj **Jesuf!** s veseljem vse dam, in vse sgubim, de le tebe najdem, in tebe imam.

23.

„V svojih rokah te imam sapifaniga.“ *) — To je ljubesnjava fkerb, ki jo Bog s duſho ima, ktero ſi iſvoli. V ſvojih rokah jo ima sapifano, de je nikoli ne poſabi, in pravi tudi, de popred mati ſvoje laſtno dete poſabi, kakor on duſho, ktera je v njegovi gnadi. On smiram na-njo gleda, in jo varuje, de ji njeni ſovraſhniki nobene ſhkodne ſtore. Naſh neſkonzhno dobrotljivi Bog naſ s ſvojo vſigamogozhno pomozhjo obda kakor s nepremakljivo brambo; in tako naſ varuje nevarnoſti.

Ah, moj Jeſuf, vezhna dobrota! ki me bolj ljubih, kakor vſi ljudje, in ki mi tolikanj dobriga ſtorih, tebi ſe veſ perpuſtim. Naj vſe poſvetno ſgubim, de le tebe ne, o moj Jeſuf! Naj ſe moja volja kdaj ſgodi, ali nikoli; le tvojo preſveto voljo mi

*) Is. 49, 16.

daj vfelej dopolniti. Vem, de si moram tudi sam persadevati, de tvojo sveto voljo dopolnim; le tvoje gnade te prosim, bres ktere nizeh dobriga storiti ne morem. — Kaj hozeesh, o Gospod! de naj storim? — Glej, s tvojo gnado in pomozhjo sim perpravljjen vse storiti, karkoli ti je dopadljivo. — Prosim te pa tudi, daj mi vfelej prav sposnati, kaj je tvoja sveta volja. — Daj mi gnado, o moj nekefhki Ozhe! de bom vfelej tako svefto tvojo sposnano sveto voljo dopolnil, de bom lahko po pravizi rekel, kakor je rekel tvoj ljubi Sin Jesuf, dokler je na svetu shivel: „Jeft vfelej to storim, kar je mojimu nebeshkimu Ozhetu dopadljivo“. Tega o moj Bog! is zeliga ferza shelim, in to upam od tebe sadobiti po saflushenji tvojiga ljubiga Sina Jesufa, in po proshnji presvete devize Marije.

24.

„Moj sin! daj mi svoje ferze.“ *) — Glej, moja dušha! to je vse, kar Bog od tebe imeti hoče. Kadar per svetim obhajilu k tebi pride, hoče od tebe imeti tvoje ferze, tvojo voljo. On se ves tebi da, bres vsiga sadershka; ali se ne spodobi, de se tudi ti njemu ves, bres vsiga sadershka in isgovora dašh, in si dobro persadevašh njegovo sveto voljo vselej na tanko dopolniti? Jesus bo ikoraj spet k tebi prishel; bodi pridna v dopolnovanji njegove svete volje, de bo dopadenje nad teboj imel, kadar bo k tebi prishel, in vidil, de si vse, kar on sapoveduje, svešto opravila.

Res, moj Jesus! reznizhno si hozhem persadevati, de si tvoje dopadenje saflushim; daj mi le, profim te, svojo sveto gnado, bres ktere nizh

*) Prip. 23.

dobriga storiti ne morem; daj mi stanovitno poterpeshljivoſt, in potlej mi poſhlji, karkoli hozeheſh.

25.

„Kaj naj bi bil ſvojimu vinogradu ſhe vezh ſtoril, in mu niſim ſtoril?“ *) — Poſluſhaj, moja duſha! kaj ti tvoj Bog pravi: Kaj naj bi bil ſhe vezh ſa-te ſtoril, in niſim ſtoril? Is ljubezni do tebe ſim ſe vzhlovezhil, in hlapzhevſko podobno na-ſe vſel. Ljubesen do tebe me je tako delezh perpravila, de ſim hotel rojen biti v hlevu med neumni ſhivini. Is ljubezni do tebe ſim ſmert preſtal, grenko in ſanizhljivo ſmert na krishi. Kaj ſim ti mogel vezh dati v ſnamnje ſvoje ljubezni, kakor ſvoje laſtno ſhivljenje? Pa vender ſhe vezh, kakor vſe to, je moja ljubesen ſa-te ſtorila. Glej, ſhe po ſmerti ſim ſe ti ſapuſtil, de me v

*) Is. 5, 4.

prešvetim sakramentu smiram prizhujozhiga imash, de me vshivash, in se tako v vezhno shivljenje ohranish. — Povej tedaj, ljuba dusha! ali sim mogel she kaj vezh storiti, de bi tvojo ljubesen sadobil.

O moj **Jesuf**, moj dobrotljivi **Svelizhar**! prav je, de me sa to posvarish. — In kaj ti bom na to odgovoril? Res je vse to. Nefkonzhna je tvoja dobrota in ljubesen do mene, jest pa sim ti tako nehvalesen. — Ne morem se tvoji nefkonzhni dobroti prezhuditi! — Šposnam svojo nehvaleshnost, in se vershem k tvojim švetim nogam rekozh: **O Jesuf!** imej usmiljenje s menoj, s gresnikam, ki sim tvojo nefkonzhno ljubesen s tako veliko nehvaleshnostjo povrazheval! Štrafaj me sato, sakaj vreden sim štrafenge; pa me ne štrafaj tako, kakor sim saflushil, ne saversi me vezhno spred svojiga oblizhja. Bodi mi milostiv ubogimu gresniku; spreoberni moje serze, in daj mi gnado, de ti sdaj do konza svojiga shivljenja

tako hvaleshnost in ljubesen fkasujem, kakorfhno fim ti fkasovati dolshan sa tvojo nefkonzhno dobroto.

26.

„Postavi me kakor pezhat na svoje ferze.“ *) — Dobro vem, o moj ljubesnjeni Jesuf! de si me v svoje boshje ferze, is sgol ljubesni do mene, globoko vtisnil; perpufti mi, ker fim ti sdaj svoje zelo ferze s vsmi njegovimi sheljami dal, perpufti mi, de tudi jest tebe kakor pezhat v svoje ferze vtisnem, de tako vfi pofvetni ljubesni v moje ferze priti ubranim, in de vsmi stvarem na snanje dam, de je moje ferze le tebi lastno, in de si ga ti sam popolnoma v svojo oblast vsel. — Ali, o moj Bog; prasne in neveljavne so lete moje shelje, zhe mi ti svoje vfigamogozhne gnade ne dasi. — Jest, rev-

*) Vif. Pef. 8, 6.

na, flaba stvar, ne morem nizeh drugiga storiti, kakor de ti svoje revne ferze darujem, in ga tvoji volji podvershem. Glej, tukaj lesi per tvojih nogah, in je popolnoma tvoj dar; jest nozhem vezh zhes-nj gospodariti, ti gospodari zhes-nj po svoji neskonzhni ljubeshni, to bo nar bolje sa-me. — Ali, o moj Jesuf! jest se le bojim, ker posnam svojo nestanovitnost, de bom skoraj spet hotel svoje ferze tebi is rok istergati. Ah, nikar tega ne perpufti, nikedar ga ne pufti vezh v mojo oblast priti!

O neskonzhna dobrota, o vezhna ljubeshen! ah, perferzhno shelim le sato she shiveti, de bi te be zhes vse ljubil; in le sato te ljubiti shelim, de bi tvoje dopadenje povikshal, in tvojimu ferzu, ako mi je mogozhe, veselje storil! — O moj Jesuf! v tem presvetim sakramentu tolikanj zhudeshhev storish, profim te, stori she tega s menoj, de se saref in stanovitno tebi darujem, ves, popolnoma in bresadershka in isgovora, de bom leto

zhaft in gnado imel, de si ti, o moj
Jesuf! edini Gospod mojiga ferza,
moje edino veselje in bogastvo sdaj
in vekomaj. Amen.

O Marija, moja preljuba mati,
moje upanje, moja pomozh! poma-
gaj mi to sadobiti; potlej sim frezhen
vse vezhne zhafe. Amen.

Molitve

per prozefii v prasniki pre-
svetiga refhnjiga telefa.

Pefem od preſvetiga sakra- menta imenvana: Pange lingua.

1.

Jesik, poj ſkrivnoſt zhaſtito,
Hvali Jeſufa telo;
Œveto refhnjo kri prelito,
Ki je ſvet odkupljen ſh'njo;
Ker je ſ ſmertjo groſovito
Jeſuf refhil vſo ſemljo.

2.

Od Marije, zhiſte d'vize
Nam je greſhnim rojen bil,
Hodil, oſnan'val refnize,
Pot nebeſhko je uzhil;
Is ljubesni ſa ovzhize
Zhudno ſebe ſam daril.

3.

Sadnji vezher prezhaftiti,
Preden v terpljenje gré,
Vse sapov'di dopolniti,
Šhe s uzhenzi jagnje jé;
Da se fam'ga febe vshiti.
Zhudno is laftne roke.

4.

S kruha on, Mefo Befeda,
Ref mefo s besedo ft'ri,
Ino vino kon'z obeda
Špremeni v svojo kri;
Kar oko nad tem ne vgleda,
Shiva vera to uzhi.

5.

Sakrament nar vezh svetosti
Pozhaftimo is ferza;
Vervajmo nove fkrivnosti,
Štara fhega ne velja.
Naj pozhutkam v njih flabosti
Terdna vera vidit' da.

6.

Bod' Bogu Ozhetu hvala,
Tudi zhaftimo Šinu,
Kter'ga kri naf je oprala;
Šlava Duhu svetimu.
Vezhna zhaft se bo dajala
Švet'mu trojnimu Bogu.

Pervi evangeli.

Sazhetek evangelija svetiga Matevsha.

Bukve rodu Jesufa Kristufa, Šina Davidoviga, Šina Abrahamoviga. Abraham je rodil Isaka. Isak je rodil Jakoba. Jakob je rodil Juda in njegove brate. Juda pak je rodil Faresa in Zarama od Tamare. Fares je rodil Esrona. Esron je rodil Arama. Aram je rodil Aminadaba. Aminadab je rodil Naafona. Naafon je rodil Šalmona. Šalmon je rodil Booza od Rahabe. Booz je rodil Obeda od Rute. Obed je rodil Jefeta. Jefe je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Šalomona od nje, ki je bila (popred) Urijeva. Šalomon je rodil Roboama. Roboam je rodil Abia. Abia je rodil Afa. Afa je rodil Josafata. Josafat je rodil Jorama. Joram je

rodil **Ozia**. **Ozia** je rodil **Joatama**.
Joatam je rodil **Ahaza**. **Ahaz** je ro-
dil **Ezekia**. **Ezekia** je rodil **Manafeta**.
Manafe je rodil **Amona**. **Amon** je ro-
dil **Josia**. **Josia** je rodil **Jehonia** in
njegove brate ob zhafu **Babilonfkiga**
prefelovanja. Po **Babilonfkim** prefelo-
vanji pak je **Jehonia** rodil **Salatiela**.
Salatiel je rodil **Zorobabela**. **Zoroba-**
bel je rodil **Abiuda**. **Abiud** je rodil
Eliakima. **Eliakim** je rodil **Eliuda**.
Eliud je rodil **Eleazarja**. **Eleazar** je
rodil **Matana**. **Matan** je rodil **Jakoba**.
Jakob je rodil **Joshefa**, mofha **Ma-**
rije, od ktere je rojen **Jesuf**, ki je
imenovan **Kristuf**.

Perve profhnje.

Od trefka in hudiga vremena
Od kuge, lakote, vojske in od
vfiga hudiga,
Od nagle in neprevidene smer-
ti,

} odrefhi naf
o Gofpod!

De fad semlje dafh in obva-
rujefh,
De fovrashnike fвете vere po-
nishafh,
De apoftoljfkiga pafirja in vfe
zerkvene ftanove v svoji
fveti veri obdershifh,
Gospod, uflifhi mojo molitev, in
moj glaf naj k tebi pride.

te profimo,
uflifhi naf!

Molimo.

Profimo te, o Gospod! presheni od fvoje hifhe vfo hudobijo hudiga duha; in odverni vfe fhkodljivo hudo vreme. Po Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Pervi shegen.

S nebefhkim shegnam naj bo pofhegnan, obvarovan in ohranjen letá kraj, in kteri v njem prebivajo; tudi polje in vfi perdelki semlje. V imenu

Boga Ozheta in Šina in f. Duha.
Amen.

Drugi evangeli.

Sazhetek evangelija svetiga Marka.

Sazhetik evangelija Jesufa Kri-
ftufa, Šinu boshjiga, kakor je pisano
per preroku Isaii: Glej, pošljem svo-
jiga angela pred tvojim oblizhjem,
kteri bo tvojo pot pred teboj perprav-
ljal. Glaf vpijozhiga v puhavi: Per-
pravljajte pot Gospodovo, ravne stori-
te njegove stese. Bil je Joanes v pu-
havi, je kersthoval, in osnаноval kerst
pokore v odpuštenje grehov. In so k
njemu vun fhli vsi prebivavzi Judov-
fke deshele in vsi Jerusalemljani, in
so bili od njega kerstheni v vodi Jor-
danu, in so se spovedali svojih gre-

hov. In Joannes je imel oblazhila is kameline dlake, in je bil prepafan s ufnatim pafam; in je kobilize in divji méd jedel. In je pridigoval rekozh: Sa menoj pride mozhnejfhi kakor fim jeft, ki nifim vreden pred njega pafiti, in jermene njegovih zhev-ljov odvesati. Jeft fim vaf s vodo kerftil, on pa vaf bo kerftil s fvetim Duham.

Druge profhnje.

Od trefka in hudiga vremena,	} o Gospod!	odrefhi naf,
Od kuge, lakote, vojkke in od vfiga hudiga,		
Od nagle in neprevidene fmer-ti,		
De fad semlje dafh in obva-rujefh,	} uftifhi naf!	te profimo,
De fovrashnike fвете vere po-nifhafh,		
De nafhiga zefarja I. in vfo nje-govo drushino obvarujefh in frezhno ftorifh;		

Gospod, uflifhi mojo molitev. In
moj glaf naj k tebi pride.

(Molitev in shegen, kakor per pervim
evangelii.)

Tretji evangeli.

Sazhetek evangelija svetiga Lukesha.

V dneh Heroda, Judovskiga kra-
lja, je bil duhoven, imenovan Zaha-
rija, is rodu Abia, in njegova shena
je bila is Aronovih hzher, imenovana
Elisabeta. Bila fta pravizhna oba pred
Bogam, in fta dershala vse sapovedi
in pravize Gospodove, de se ni mogel
nobeden zhes nju pertoshiti. In nista
imela nobeniga otroka, sakaj Elisabe-
ta je bila nerodovitna, in oba fta se
bila she postarala. Pergodilo se je
pa, kadar je Zaharija svoje duhovsko

opravilo po svoji versti pred Bogom opravljaj, de je po navadi duhovstva ravno kadilo daroval, in v Gospodov tempelj fhel. In vse ljudstvo je sunaj molilo tisto uro, kadar je bil dar kadila. Perkasal se mu je pa angelj Gospodov, stojezh na desni strani altarja kadila. In Zaharija se je prestrašhil, ko ga je sagledal, grosa ga je opadla. Angel pa mu je rekel: Ne boj se, Zaharija! sakaj tvoja prošnja je uflifhana; in tvoja shena Elisabeta ti bo fina rodila, daj mu ime Joanes; ti bofh vefelje nad njim imel, in veliko se jih bo nad njegovim rojstvam vefelilo, sakaj velik bo pred Gospodam, in vina ter mozhne pijazhe ne bo pil, in s f. Duham bo napolnjen fhe v maternim telefu, in veliko Israelovih otrok bo spreobernil k Gospodu njih Bogu. In on bo pred njim fhel v duhu in v mozhi Elija; de oberne po ferzih ozhetov ferza otrok, in perpelja nevernike k modrofti pravizhnih, de Gospodu perpravi popolnama ljudstvo.

Tretje prošnje.

Od trefka in hudiga vremena,
Od kuge, lakote, vojske in od
 všiga hudiga,
Od nagle in neprevidene smer-
 ti,
De sad semlje dafh in obvaru-
 jesh,
De sovrashnike svete vere po-
 nishash,
De keršhanskim kraljem in ob-
 lastnikam mir in rešnizhno
 spravo dodelish,
 Gospod, ušlihi mojo molitev. In
moj glas naj k tebi pride.

odrešhi naš
o Gospod!

te prošmo,
ušlihi naš!

(Molitev in shegen, kakor per pervim evangelii.)

Zheterti evangeli.

Sazhetek evangelija svetiga Joanesa.

V sazhetku je bila **Befeda** in **Be-**
feda je bila per **Bogu**, in **Bog** je bila
Befeda. **Ta** je bila v sazhetku per
Bogu. **Vse** je po njej storzjeno, in
bres nje ni nizeh storzjeno, kar je storz-
jeniga. **V** njej je bilo shivljenje; in
shivljenje je bilo luzh ljudi. Ino
luzh v temi sveti, in tema je ni sa-
popadla. Je bil zhlovek poslan od
Boga, kterimu je bilo ime **Joannes**.
Ta je prishel k prizhevanju, de bi
prizheval od luzhi, de bi vsi po njem
verovali. **On** ni bil luzh, ampak de
bi prizheval od luzhi. **Ta** je bila
prava luzh ktera vsakiga zhloveka
rasfvetli, kteri na svet pride. Na sve-
tu je bil, in svet je bil od njega.

storjen, pa svet ga ni sposnal. V svoje lastno je prišel, in njegovi ga niso sprejeli, kolikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast, de so boshji otrozi postali, tem, ki v njegovo ime verujejo, ki niso is kervi, tudi ne is volje mesa, tudi ne is volje mosha, ampak so is Boga rojeni. In Beseda se je vzhlovezhila, in je med nami prebivala, in smo nje zhaft vidili, zhaft, kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in refnize.

Zheterte profhnje.

Od trefka in hudiga vremena,	} odrefhi naf, o Gofpod!
Od kuge, lakote, vojske in od vsiga hudiga,	
Od nagle in neprevidene smer- ti,	
De sad semlje dash in obvarujesh, te profimo, uflishi naf!	
De sovrashnike svete vere ponishash, te profimo, uflishi naf!	

De letó deshelo in vse nje vikfhi s
svojimi gnadami obdarujesh, te
profimo, uflifhi nas!

Gospod, uflifhi mojo molitev. In
moj glas naj k tebi pride.

(Molitev in shegen, kakor per pervim
evangelii.)

Litanije

od

presvetiga refhnjiga telefa.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Šin, Odrefhenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojiza, en fami Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji
fam febe uzhenzam savshiti
dal,

Jesuf, kateri si v presvetim sakra-
mentu refnizhno prizhujozh s
kervjo in s mefam, s duſho
in s telefam, po boshji in
zhloveshki natori,

ufmili se naf!

Jesuf, shivi kruh, kateri si is ne-
 bef prifhel,
 Jesuf, kruh angelov,
 Jesuf, kruh vsih isvoljenih,
 Jesuf, kruh možnih,
 Jesuf, zhesnatorni kruh,
 Jesuf, fkriti Bog in Svelizhar,
 Jesuf, ftudenez vsih gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhfitejshi
 dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga te-
 ftamenta,
 Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, Befeda ktera se je vzhlo-
 vezhila, in sdaj vedno med
 nami prebiva,
 O nar fvetejshi sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost boshja,
 Špomin nar vezhih zhudeshev bo-
 shjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi lju-
 besni boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vere,
 Dar sprave sa shive in mertve,

ufmili se naf!

Nar vezhi mozh v fkuſhnjavah,
Nar mozhnejſhi oroſhje ſoper hu-
dobniga ſovraſhnika,
Nar imenitniſhi vſih darov bo-
ſhjih,
Preſveti ſpomin Goſpodoviga terplje-
nja in njegove ſmerti,
Preſveta Goſpodova vezherja, per
kteri angelzi ſtreshejo,
Nar vezhi veſelje pobošnih duſh,
Nar vezhi ſaklad vernih kriſtja-
nov,
Nar ſlajſhi ſhiveſh naſhjih duſh,
Mozh ſlabih,
Troſht ſhaloſtnih,
Pomozh ſapuſhenih,
Popotniza teh, kteri v vezhnoſt
gredo,
Saſtava vezhniga ſhivljenja,
Bodi nam miloſtiv, ſaneſi nam, o
Jesuſ!
Bodi nam miloſtiv, uſliſhi naſ, o
Jesuſ!
Od vſiga hudiga, odreſhi naſ, o Jesuſ!
Od vſiga greha, odreſhi naſ, o Jesuſ!

uſnili ſe naſ!

Od nevredniga prejemanja tega
presvetiga sakramenta,
Od poshelenja mela,
Od poshelenja ozhi,
Od prevsetnofti shivljenja,
Od vsih pregreshnih perloshnoft in
nevarnoft,
Od fkrivnih fkufhnjav in salesova-
nja hudobniga duha,
Od vsih nesrezh,
Od nagle in neprevidene smerti,
Od vezhne smerti,
Škosi ljubesen, s ktero si ta f. sa-
krament postavil,
Škosi ljubesen, s ktero si per
sadnji vezherji svoje apofteljne
obhajal,
Škosi ljubesen, s ktero tudi naf
s svojim presvetim rešhnjim te-
lesam shivish,
Škosi ljubesen, s ktero se v tem
presvetim sakramentu sa naf
darujesh,
Škosi ljubesen, s ktero v tem
daru boshji pravizi sadofth,

odrešhi naf, o Jesuf!

Škosi ljubesen; s ktero nevrednim kristjanam sanafhafh,

Škosi ljubesen, s ktero v tem presvetim sakramentu tolikanj nezhafhi preterpifh,

Škosi ljubesen, s ktero is ftola svoje milofhi tako ufmiljeno na naf gledafh,

Škosi ljubesen, s ktero naf tako ufmiljeno poslušhafh,

Škosi ljubesen, s ktero nam v tem presvetim sakramentu tolikanj gnad fkasujesh,

Škosi ljubesen, s ktero v tem presvetim sakramentu do konza fveteta per naf oftanesh,

Mi ubogi greshniki,

De nam sanefesh,

De nam vse nafhe grehe odpustifh,

De naf v shivi veri v ta presveti sakrament poterdifh in obdershifh,

De v nafhah ferzih terdno saupanje v ta nar fvetejfhi sakrament obudifh,

odrefhi naf, o Jeshuf!

te profimo, uflifhi naf, o Jeshuf!

- De v nafhah ferzih gorezho ljube-
sen do tega nar svetejshiga
sakramenta pomnoshish,
De nafho zhast in poboshnost k ti-
mu presvetimu sakramentu po-
boljshasth in ohranish,
De nam gnado dash, vselej s do-
bro perpravo k tvoji misi per-
stopiti,
De nam sad tega presvetiga sakra-
menta obilno dodelish,
De resnizhno pozheshenje tega nar
zhastitljivshiga sakramenta med
nami pomnoshish,
De vso nezhasht tej nar zhastitljivshi
skrivnosti boshji prevarjesh in
odvernesht,
De svojo sveto zerkev vishasth in
ohranish,
De vsm, kteri v te ne verujejo,
luzh prave vere dodelish,
De nafhe misli k nebeskim she-
ljam povsdignesh,
De nafhe ferza s svojim milostivim
obiskovanjem rasveselish, in
ozhishish,

te prosimo, vshishhi nas, o Jesusi!

De nam vselej vefelje nad tem
presvetim sakramentam v ferze
dafh,
De vedno v naf oftanesh, in mi v
tebi,
De naf na konzu nashiga shivlje-
nja s to nebeshko popotnizo pre-
vidish in obveselish,
De naf poslednji dan k vezhnimu
shivljenju obudish,
De vsm vernim dusham vezhni mir
in pokoj dodelish,
De naf na tem tronu svoje milo-
fti uflifhati hozhesh,
Jesuf, Sin boshji,
Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, sanesi nam, o Jesuf!
Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, uflifhi naf, o Jesuf!
Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, ufmili se naf, o Jesuf!
Krisite, flifhi naf!
Krisite, uflifhi naf!
Gospod, ufmili se naf!
Krisite, ufmili se naf!
Gospod, ufmili se naf!

te prosimo, uflifhi naf, o Jesuf!

Ozhe nash. Zhesfhen si Marija. Dobrotljivi in ufmiljeni **Gospod** je spomin svojih zhudeshev storil. **On** je shivesh dal tem, ktere se njegga boje.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o **Gospod!** kateri vse rasveseljenje v sebi ima.

Is tvojiga altarja, o **Gospod!** prejemamo **Kristusa**, v katerim se dušha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodeli, te profimo, de svete fkrivnosti tvojiga telefa in tvoje kervi tako zhafimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi obzhutimo. **Kteri** shivish in kraljujesh s **Bogam Ozhetam** v edinosti s. **Duha**, **Bog** od vekomaj do vekomaj. **Amen.**

Krishov pot

od f. rešnjiga telefa.

Perpravljanje.

Bodi zhefheno, preljubesnivo in prefladko ime nashiga Gospoda Jesu-
fa Kristufa v presvetim sakramentu!
— O moj Jesus! ponishno te molim,
ker si ti moj Bog in moj Gospod;
terdno verujem, de si ti v sakramen-
tu f. rešnjiga telefa s dušno in s
telesam, s kervjo in s mesam, po
boshji in zhlovefhki natori prizhu-
jozh. Sa to vero sim perpravljien svo-
je shivljenje dati. O Jesus! poterdi
me fhe bolj, in ohrani me do kon-
za mojiga shivljenja v tej veri. —
O moj Jesus, študeniz vsih gnad! ti

me tukej zhakafh, de bi me s gnadami obdaroval. Satorej pridem k tebi s ponishnim saupanjem, kakor otrok k fvojimu ljubesnjivimu Ozhetu, de bi od tebe fprofil in sadobil, kar na dufhi in na telefonu potrebujem. Perferzhno shelim tvojo ljubesen vfelej vshivati, in ti prav is ferza in s saupanjem fvoje nadloge in teshave potoshiti. — Ali ena rezh me ftrafhi, moj ufmiljeni **Jesuf!** to nam-rezh ker fim tebe, fvojiga **Boga** in svelizharja, tolikokrat rasshalil, tvojo nefkonzhno ljubesen sanizheval in savergel, in tako savoljo fvojih hudobij tvojih gnad nevreden postal. — **Ja**, saref nisim vreden, de bi jest s teboj ali ti s menoj govoril. **Pa** to mi saupanje daje, ker is tvojiga lastniga rasodenja vem, kako dobrotljiv in miloftljiv si, in kako rad si s takimi gresfniki v drufhini, kateri se refnizhno poboljshati shele. — **O Jesuf!** ti si vezhna ljubesen, tudi mene perferzhno ljubish; presveti sakrament f. refhnjiga telefа sadosti fprizhuje

tvojo nesapopadljivo ljubesen. — O
vezhna ljubesen! pokri moje velike
in oftudne grehe; obrni svoj obras
od mojih grehov, in sbrifhi vse mo-
je krivize; poglej miloftljivo na moje
sgrevano in poterto ferze, in ftori s
menoj po svoji nefkonzhni ljubesni.
Tvoja ljubesen naj ozhifiti mojo du-
fho, in s ljubesnijo napolni moje
ferze. — Sdaj te shelim flifhati, moj
Jesuf! pokashi, de fi moj miloftljivi
Bog in ljubesnjeni shenin moje dushe.

I. Šhtazion.

Jesuf je po nedolshno k smerti obfojen.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Ljubesen je mozhna, kakor smert.
Šmert se ne boji nobene oblasti, ne
gleda ne na premoshenje, ne na u-
boshtvo, ne na mladost, ne na fta-

roft, ne na hvalo in perlisovanje, ne na lepoto in fpoftovanje: — umreti fe mora! — Ravno tako tudi prava ljubesen. Ona fe ne da v ftrah perpraviti, ne premotiti, ne perdershati: — ljubiti fe mora! — Premifli, o dufha! kako te ljubim. Savoljo tebe fim v smert obfojen, vender te the ljubim. Ljubesen me je v ta presveti sakrament fkrila; defiravno fim she pred vedil, de bom malo ljubezni, ampak vezh nehvaleshnosti in sanizhevanja prejel; vender fe nisim dal odverniti, de bi svojim nehvaleshnim ftvarem ljubezni ne fkasal. — O ljubi tudi ti mene, moja ljuba dufha; povrazhuj mi vfaj ti zhaft in ljubesen, ktero mi posvetni ljudje odjemljejo, ker me vse premalo zhaft in ljubijo v presvetim sakramentu. Ljubi me, ker te tudi jest ljubim, moja preljuba dufha!

Dufha Jesufu odgovori:

O moj dobrotljivi Jesuf! tako mozhna je tedaj tvoja ljubesen, de

fe ni dala premagati od nafhe hudo-
 bije, temuzh de je le fhe bolj gore-
 zha poftala, bolj ko smo mi revni in
 ufmljenja ne vredni. Ne sanizhevanje,
 ne foverashtvo, ne smert, nizeh te ni
 moglo odverniti od ljubeshni. — **O Je-
 suf**, o vezhna ljubeshen, fkrita v pre-
 fvetim sakramentu! o, kako fim ti do
 sdaj nehvaleshna bila! kolikokrat fim
 te rasshalila! kako flabo fim te zha-
 ftila! kako malo ljubila! Ah, is ferza
 mi je shal, de te nisim zhes vse lju-
 bila, ker si vse ljubeshni vredin, o
 vezhna ljubeshen! — **O Jefuf**, moj
 ufmiljeni **Odrefhenik**! ti oftanesh per
 naf v f. sakramentu, ne de bi naf
 fhtrafoval, kakor saflufhimo, temuzh
 de bi naf ljubil, kakor ozhe fvoje
 otroke ljubi. **O Jefuf**, moj shenin!
 bodi mi miloftljiv, in odpufti mi ve-
 liko, de bom veliko ljubila. — **O vezh-
 na ljubeshen**, kdo bi te ne ljubil! —

Zhaft, hvala in ljubeshen Jefufu v
 f. sakramentu, sdaj in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nafh . . . Zhesfiena fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

II. Šhtazion.

Jesuf vsame krish na sfoje rame.

Jesuf v f. sakramentu dufhi govori:

Verni fe, ljuba dufha! od hudob-
ne poti, in bofh mojo ljubesen spo-
snala, verni fe od poti nizhemurniga
in pofvetniga vefelja; bodi ponishna,
in vsemi s poterpeshljivoftjo sfoj krish
na ramo, in hodi sa menoj po poti
krishev s molitvijo, poftam, zhuva-
njem in s sveftim dopolnovanjem vfh
svojih dolshnoft; de vredno vshijesh
moje sveto refhnje Telo, in mojo lju-
besen saflushifh. Odpoveji fe sfojimu
napuhu, sapufti nizhemurnoft, prema-
guj jeso, poravnaj krivize; fizer ti ne
morem v f. sakramentu nobene gnade

fkasati. Nehaj od svoje nehvaleshnosti in mlazhnosti, ljubi in objemi moj krish, prenafhaj s voljo flaboſti svojiga bliſhnjiga, obiskuj in moli me s vezhi ponishnoſtjo in ljubeshnijo v ſ. ſakramentu, perpravi ſe vſelej dobro, de me vredno prejmeſh, de ti v meni oſtaneſh in jeſt v tebi.

Duſha Jeſufu odgovori:

O moj Jeſuf! neſmerna je tvoja ljubeshen! kako dolgo ſhe s menoſj poterpljenje imaſh! Ah, jeſt pa tako malo tvojo ljubeshen ſpoſnam! **K**ader ſi me naſaj klizal od ſtraſhne poti moſjih hudobij, te moſje ferze ni ſaſtopilo; in zhaſ, ki ſi mi ga po ſvoſji neſkonzhni miloſti k poboljſhanju in k pokori odlozhil, mi je vezhidel v lenobi in v mlazhnosti pretekel. — **O** moj Jeſuf! koliko ſi ti ſa-me ſtoril, in kako malo jeſt ſa-te ſtorim, in kako malo tvoje ſvete ſglede poſnemam! **T**i ſi teſhek krish s poterpeſhljivoſtjo

na svojo ramo vsel, in ga voljno nosil; jest pa vse, kar mi terpeti poshlješh, s nevoljo terpim, in se sbe zhes tvojo boshjo previdnost pertoshim. —

O Jesuf v presvetim sakramentu, o poterpeshljivo jagnje boshje! mi narlepshi sglede poterpeshljivosti dajesh, daj mi tudi gnado, te v tej tako potrebni zhednosti prav posnemati. Uflishi me, o Jesuf, moj preljubesnivi shenin!

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesfhena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

III. Šhtazion.

Jesuf svoj krish nefe, in pervizh pod njim
pade.

Jesuf v s. sakramentu dushi govori:

Vftani, moja perjatliza! in pridi
k meni; vftani od svojiga pregresh-
niga spanja, vftani od svoje lenobe
in mlazhnosti. Ali ne vidish, kako je
tvoje ferze fhe na svet navesano, in
kako je vzhasi pobito savoljo zhasnih
rezhi? — Jest sim shivi kruh, kruh
mozhnih, kateri mozh in pravo shiv-
ljenje daje. Vftani, moja ljuba dusha!
ki si tako oflabela, in hiti k meni
s perferzhnimi sheljami, s gorezho
ljubesnijo. Kolikor vezhi bodo tvoje
shelje in tvoja ljubesen do mene,
toliko vezhi gnada, ljubesen in mozh
od mene bo tvoje plazhilo. Satri v
febi hudobne shelje, de bodo svete
shelje v tvojim ferzu proftor imele;

isprasni in ozhifti svoje ferze od vsake druge ljubesni, ktera je meni soperna, potlej ga bo moja ljubesen vsiga napolnila.

Dusha Jesufu odgovori:

Iskala sim ga, ki ga ljubim; pa ga nisim nashla, ker she nisim prav resnizhniga fklepa imela, od pregreshniga sspanja vftati, in nimam she dosti mozhnih shelj, od njega nikdar vezh se ne lozhiti, in ga vselej perferzhno ljubiti. — Sdaj pa hozhem vftati, in se k tebi podati, moj Jesuf! Dosti je she moje dushne dremote in pregreshne mlazhnosti. S velikim saupanjem pridem k tebi in klizhem: **O** Jesuf, sin Davidov! usmili se me; poterdi me s mozhjo svojiga s. Duha, o vsiga mogozhni Jesuf! To mi bo sadofti, de frezhno premagam vse svoje sovrashnike in sapeljivze. — **O**, kako strashni in globoki bi bili moji padzi, ko bi me ti, o Jesuf v presvetim sakramentu! ne bil zhudno obvaroval. —

Poterdi me fhe bolj, o presveto resh-
nje Telo, de v tvoji ljubeshni popol-
nama oftanem, de nikdar vezh ne pa-
dem, in v noben greh ne pervolim.

Zhaft, hvala in ljubeshen Jesufu v
f. sakramentu, sdej in na vekomaj.
Amen.

Ozhe nafh . . . Zhesheha si Ma-
rija . . . Zhaft bodi.

IV. Shtazion.

Jesuf frezha svojo shalofno mater.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Kdo je ta, ki gori gre is pufha-
ve, polna shalofni, na svojiga ljubiga
naflonjena? — O moja ljuba dusha!
ti s svojimi grehi ne le meni, ampak
tudi moji preljubi materi veliko sha-
loft delash. — O, nehaj tedej od gre-
ha; nehaj shaliti mene in mojo pre-

ljubo mater, ktera je tudi tvoja do-
brotljiva mati, premagaj s mojo gna-
do svojo popazheno natoro, Eva, tvoja
perva mati, je popazhila zhlovefhko
natoro s vshivanjem prepovedaniga fa-
du. Ali jest sim ti na lefu f. krisha
drugi fad sadobil, ker sim te odreshil
od vezhniga pogubljenja; in de bo te-
bi ta fad v vezhno shivljenje, se ti
vshiti dajem v presvetim sakramentu;
s tem poterdim in mozhno storim tvojo
flabo natoro. Jest sim ti kruh is ne-
bef dodelil, kateri vse rasveseljene v se-
bi ima; in to rasveseljenje ti dam, moja
ljuba dusha! zhe vse pregreshno po-
svetno veselje sapustish, zhe se nepo-
trebne kratkozhasnosti in flabe dru-
shine sa vselej snebish, in le per meni
in per moji ljubi materi svojiga veselja
ishesh.

Dusha Jesusu odgovori:

Per Babilonskih potokih, med po-
svetnim veseljem, sim sedela, in ven-
der shalovala, ker sim pomislila: Ah,

kako nesapopadljivo veselje vshivajo otrozi boshji per angelski misi od ljubesniviga Jesufa! — O moj Jesuf! odpušti mi vso shaloft, ktero sim kdej tebi in tvoji presveti materi storila, ker sim posvetnimu veselju svoje ferze odperla; vsemi is mojiga ferza popolnoma vse nizhemurno veselje sveta, in dodeli mi sa naprej le tebe in tvoje neskonzhne ljubesni v presvetim sakramentu se veseliti. — Daj mi gnado, o Jesuf! vselej, kader k misi boshji perstopim, prav vredno prejeti tvoje presveto reshnje Telo; daj mi vselej pokusiti, kako fladek si, o Gospod, moj Bog!

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesfhena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

V. Šhtazion.

Simon Zirenejz nefe krish sa Jesufam.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Odpri mi, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! odpri mi svoje ferze, de bom v njem prebival, in ti gnado in pomozh delil. Ti veliko pomozh od mene potrebuješh, ljuba dusha; sakaj zhe hozhefh v meni poboshno shiveti, morash, veliko saframovanja in preganjanja od sveta preštati; pa vse ti bo lahko, zhe v presvetim sakramentu mozh najdesfh. Kader me vredno prejmesfh, v tebi shivim; tedaj ti je lahko vse sopernosti voljno preterpeti, svoj krish sa menoj nositi, in vse sovrashnike premagati. „Le nikar ne posabi tega kruha jesti, de tvoje ferze ne bo pobito; in fuho kakor feno.“ (Psalm. 101. 5.)

Duſha Jeſufu odgovori:

Ah! to je glaf mojiga Jeſufa, mojiga preljubiga ſhenina, kateri terka na duri mojiga ferza! — O moj Jeſuf! s veſeljem ti odprem ſvoje ferze, Pridi in napolni me s ljubesnijo ſvojiga ſ. Duha. Glej, moj Jeſuf! sdaj ti vſe dam, ſvoje ferze, ſvoj ſpomin, ſvoj um in ſvojo voljo. Œturi s menoj po ſvoji boſhji volji, kakor ti dopade. — O moj Jeſuf! kako me v mojih krishih in teſhavah tvoja ljubesnjava dobrota potroſhta! Ti vidifh mojo flaboſt, kako peſham in omagujem na poti proti nebeſam; in iſ ſgol uſmiljene ljubezni tudi mene k ſebi povabiſh, ki praviſh: „Pridite k meni vſi, ki ſte revni in s teſhavami obloſheni, in jeſt vam jih bom polajſhal; vaſ bom troſhtal“. — Ja, moj Jeſuf! s velikim ſaupanjem pridem k tebi, ker me ſam vabiſh; ti ſam ſhelifh, o Jeſuf, de te prejmem, de te vſhijem, de ſe popolnoma s teboj ſklenem. — O moj Jeſuf! pridi v

moje ferze, in vfiga s tvojo fvetu ljubeshnijo napolni, de od sdaj tebe vselej refnizhno in ftanovitno ljubiti, s ljubeshnijo tvoj krish objeti, in sa teboj nofiti samorem.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu; sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nafh... Zhesheha fi Marija... Zhaft bodi...

VII. Şhtazion.

Veronika poda Jesufu potni pert.

Jesuf v f. sakramentu dufhi govori:

Lepa fi moja perjatliza! in prijetna je tvoja podoba, ker fi s mojo kervjo ozhifhena, ktero fim sa-te prelil; lepa fi, kader fi s fvetimi zhednostimi olepfhana: s ljubeshnijo, s ponishnostjo, s pokorfhino, s poterpeshljivoftjo, s framoshljivoftjo. Taka le-

pota od mene pride, in prizhuje, de si moja perjatliza, moja ljuba nevesta, nad katero imam svoje dopadenje. Tako lepoto sadobi, kdor me s dobro perpravo, s ljubesnijo in s gorezhnostjo prejme v presvetim sakramentu. Jest mu svojo podobo v njegovo serze vtifnem, de smiram moj sgled pred ozhmi ima, in po tistim shivi.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj Jesuf! fram me je tvoje glas flifhati, ker sim revna na zhednostih, ker sim se tako s pregrehami ognjusila. — O Jesuf! ozhifti me smiram bolj in bolj fkosi vredno preje-manje tvojiga presvetiga reshnjiga Tefesa. — Ti pokashesh svoje sveto oblizhje le njim, kateri so zhistiga serza, oni te gledajo, njim se ljubesnivo na snanje dajesh. — O moj bobrotljivi Jesuf! kateri si me is sgol gnade in ljubesni sa svojo nevesto vsel, daj mi tisto lepoto, ki tebi dopade; olepsahaj

me s sveto ljubesnijo, in s vsimi lepimi zhednostimi, ktere ljubesen v sebi sapopadejo. Ozhisti moje ferze, moj Jesuf! in obdaruj me s svatovfkim oblazhila pravize in svetofti, de vselej vredno perstopim k sveti misijovjiga nebeshkiga shenina.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nafh . . . Zheskena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

VI. Šhtazion.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Šerze moje neveste mora biti polno ognja in plemena. Ta ogenj je pagorezha ljubesen do mene, ktera vse poshge, kar je moji svetofti soperniga; in ktera le tega sheli, de bi bil

jest od vsih ljudi zheshen in ljublen.
— O kako prava ljubesen shaluje; kader sim sanizhevan, in per nevrednih obhajilih tako rekozh s nogami fuvan in teptan, kakor takrat, ko sim na tla padel, pod svojim teshkim krishem.
— Ti ljuba dusha, moja ljuba nevesta morash biti polna gorezhe ljubesni, de me bosh vselej vredno prejela, rasveselila, in od mojiga padza spet vsdignila. — Tako naj sveti tvoja luzh de se bodo drugi is tvojiga lepiga sadershanja uzhili, kako se morajo pred padzam obvarovati, in k vrednimu prejemanju s. reshnjiga Telefa se perpravljati.

Dusha Jesufu odgovori:

O preljubi Jesuf! ti si na svet prišel ogenj pershgat. — Ti sam si shivi ogenj vezhne ljubesni, fkrit v presvetim sakramentu. O boshji ogenj! vshgi se v meni, vshgi moje ferze, daj mi tisto gorezho in svetlo svetilo, de bodo vse moje dela tebi perjetne,

in perpravne tudi druge v gorezhnosti vneti, in od hudiga odverniti. — **O** moj Jesuf! koliko moje ferze terpi, ker vidim, kako si od tolikajn nehvaleshnih duh sanizhevan, savershen, s nogami fuvan s ftrafhnimi boshjimi ropi! Ker vidim tolikanj drugih neumerjozhnih, sa nebesa uftvarjenih, s tvojo presveto kervjo odreshenih duh na ravnoft v vezhni ogenj hiteti! — **O** Jesuf ponishno te prosim, vari me pred vfakim greham, posebno pa pred nevrednim obhajilam! Vari tudi vse kerfhanfke duſhe, ker si jih tako drago odkupil s svojo presveto refhnjo kervjo, vari jih pred grosovitnim greham, boshjim ropam! Vshgi in ohrani v njih ogenj svoje ljubeshni, de peklenfkimu ognju odidejo. — **O** Jesuf! ti si naf odreshil od vezhniga pogubljenja; daj nam gnado, de tvojiga nefkonzhniga saflushenja popolnoma deleshni poftanemo. —

Zhaft, hvala in ljubeshen Jefufu v f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nafh . . . Zhefhena fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

VIII. Štazion.

Jesuf tolashi shene, ktere fe sa njim jokajo.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Lepe fo tvoje liza, moja perjat-
liza, moja nevesta! in rudezhe fo od
fols tvoje shalofti. Ti fe jokafh savo-
ljo mojih bolezhin, savoljo mojiga sa-
nizhevanja; fe jokafh savoljo svojih
grehov in savoljo grehov zeliga fveta.
— Jn vfiga ufmiljenja in objokovanja
fo vredne moje bolezhine in moje
neisrezhenost terpljenje; pa fhe vezhi-
ga ufmiljenja in objokovanja fo vred-
ne grehne dushe, ktere fo krive vfi-
ga mojiga terpljenja. — Take folse
mi veselje delajo, tvoje ferze smivajo
in zhistijo, te nar loshej pred novimi

grehi obvarujejo, in te vredniga store, s sgrevanim ferzam mene prejeti v presvetim sakramentu. — Jokaj se ljuba dusha! fama nad seboj in nad svojimi grehi, de bošh enkrat potroshtana in rasveseljena v nebesih.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj Jesuf, moj terpijozhi **O**-dreshenik! kdo bi ne jokal in ne shaloval! — Tvoj prelepi obras — ognjufen in sapljuvan; tvoje nedolshno truplo — rasbito, rastepeno, ves ker vavo, tvoja sveta glava — s ternjem kronana, vsa rasbodena. — **O** Jesuf! ti ishesht ufmiljene in resnizhno sgre vane ferza, pa kako malo jih najdesht! — Ah! kako revno in flabo je tudi she moje ferze! — **O** Jesuf v presvetim reshnjim Telesu! ti vezhna ljubesen! daj mojim ozhem potoke sols, de tukej pred stolam tvoje milosti ob jokam svojo flepoto in vse nehvaleshnosti, de veselje tvojiga svelizhanja

febi, in gnado tvoje sprave vsim grešnikam sadobim.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nafh . . . Zhefhena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

IX. Štazion.

Jesuf pade tretjizh pod krisham.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Ljuba dusha, moja nevesta! bodi is ferza ponishna, in bodi rada sanizhevana; nikdar ne ifhi zhafti in hvale fveta, ampak sheli le meni dopasti v zelim svojim sadershanji. — Ti me vidifh pod krisham leshati, sanizhevaniga, s nogami fuvaniga; in takej v presvetim sakramentu me vidifh, is sgol ljubesni in ponishnosti, pod majhino podobo kruha fkritiga,

in malo fposnaniga, malo zhesheniga. — Ti pa, ljuba dusha! me s ozhmi shive vere tukej na fedeshi glej, s saupanjem fe k meni blishaj, de ufmiljenje in gnado najdesh, kader ti bo pomozhi treba. — Zhe te obilnost in velikost tvojih poprejshnih grehov hozhe v obupanje perpraviti; zhe te pezhe tvoja ranjena vest; povsdigni svoje ozhi s sgrevanim ferzam, s saupanjem in s ljubesnijo proti meni in pomisli, de sim nedolshno jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemlje. Tudi tebi jih bom odvsel, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! zhe fe le refnizhno k meni spreobernessh, in do konza v meni ostanesh.

Dusha Jesufu odgovori:

O ufmiljeni Jesuf, moj preljubesnivi shenin! kader imam frezha, tebe prejeti, ki si is ferza ponishin, je tudi moje ferze vse bolj k ponishnosti nagnjeno! in kader te pod krishem lesheziga in sanizhevaniga, in v presvetim sakramentu s veliko ponishnostjo skri-

tiga premišljuje, se mi sveta ponishnost še ljubeshjivishi sdi. — Preljubeshjivi is ferza ponishni **Jesuf!** kako me je tebe fram! **Ti** si vfigamogozhni vezhni kralj nebes in semlj, jest pa flaba greshna stvar: ti si vezhna luzh, jest pa nagnjufna gerda temota; ti si vezhna ljubesen, jest pa tolikokrat hudobna in foverashna proti tebi in svoji-mu blishnimu. — **Ah!** ti vender še k meni prideš, se mi savshiti daš, se s menoj fklenesh in v meni shivish! **O** moj **Jesuf!** sdej hozhem po tvojim sgledu, s tvojo gnado in pomozhjo, prav ponishna biti, de te vselej prav vredno prejmem v presvetim sakramentu tvoje ponishne ljubeshni! —

Zhaft, hvala in ljubeshen **Jesufu** v t. sakramentu, sdaj in na vekomaj. **Amen.**

Ozhe nash . . . **Z**heshena si **Ma-**
rija . . . **Z**haft bodi . . .

X. Šhtazion.

Jesufa flezhejo in mu grenkiga sholzha piti dajo.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Moj vert je ferze moje neveste, kjer morajo lepe roshize rafti, posebno lepa lilija svete zhifosti, ktera je v mojih ozheh nar lepshi roshiza; in fkrita violiza perferzhne ponishnosti, ktera ima prijetni nebeshki duh. — Moja nevesta mora biti, kakor lilija med ternjem, samotna v fredi hudobniga sveta. — Moja ljuba dusha! podaj mi vselej is svojiga ferza sveto zhifost, ktera mi je tako sladka; ah! moji sovrasniki me pa le s grenkim sholzham napajajo, ker imajo ferze polno posvetnih in nezhistih misel in shelj, ktere so mi grenkejsi, kakor sholzh in pelin. — Ljuba dusha! ljubi ponishnost, framoshljivost in samoto, vari se radovidnih pogledov, ogibaj se

sapeljive posvetne družine; potlej bom
 ješ v tvojim serzu prebival, bom tvoje
 veselje v f. sakramentu, in tvoje pla-
 zhilo v sveti nebeski družini.

Duſha Jeſusu odgovori:

O moj Jeſuf! kako flabo preſkerb-
 ljen in obdelan je tvoj vert v mojim
 ſerzu, kteriga ſi mi obdelovati iſro-
 zhil. — Ah! koliko hudobniga na-
 gnjuſniga plevela, in kako malo lepih
 ſhlahtnih roſhiz! — Ah! kakofhna
 je ſhe tiſta lepa lilija, ktero ſi per f.
 kerſtu v moje ſerze vſadil, in ktero
 tako rad neomadешevano vidifh! —
 Ah! na kolikih krajih je iſruvana in
 tje verſhena lepo diſhezha violiza po-
 niſhne framoſhljivoſti, ktera ti tako
 prijetno diſhi! — Ah! kako vſahnje-
 no in ſapuſheno je vſe po tvojim ver-
 tu! **O** moj uſmiljeni Jeſuf! naj teko
 potoki ſpokornih ſols is mojih ozhi,
 in naj iſmijejo in ozhiſtijo moje na-
 gnjuſno ſerze! Naj teko potoki tvoje
 ſvete gnade is tvojiga ljubeshnjiviga

ferza, in naj storé rodovitno moje mlazhno in fuho ferze, de se bodo vse lepe roshize v njem spet oshivele po tvojim dopadenji, de najdesh prijetni, lepo dishezhi vert, kader me pridefh obiskat v presvetim sakramentu.

Zhaft, kvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nafh . . . Zhesfhena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XI. Şhtazion.

Jesufa na krish perbijajo.

Jesuf v f. sakramentu dushti govori:

Truma hudobnih me je oblegla, roke in noge so mi prebodli, in vse moje kosti rasfhтели. — O ljuba dusha! pogledaj s milimi in shaloftnimi ozhmi na hrib Kalvario, kjer truma

hudobnih strašno hudobijo dopernafha. — Ah! nehvaleshne stvari! — Moje dobrotljive roke, ktere se vam tolikanj dobrot delile; moje dobrotljive noge, ktere so me k vašhimu svelizhanju in k pomozhi revnih in nadloshnih po semlji nosile, sdej neufmiljeno na krish perbijate! — O neisrezhena nehvaleshnost! — Oh! vfaj ti, ljuba dusha! vfaj ti sposnaj in moli mojo ljubesen; vari se greha, kateri me bolj sbode, kakor sheblji, s kterimi so me bili na krish perbili; posebno se pa vari nevredniga obhajila, kateri me bolj neufmiljeno krisha, kakor so me hudobni Judje.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj dobrotljivi Jesuf! naj raji nikoli vezh k tvoji sveti misi ne perstopim, ko pa bi ti imel le en famkrat po nevrednim prejet, in na novizh krishan biti. Ah! ali svojiga Jesufa hozhem krishati, kateri je vezhna ljubesen! — O Jesuf! vari me

pred letó nar vezhi nefrezho! Naj rajshi prezej tamkaj s naglo smertjo umerjem, preden te prejmem, zhe vidish, de te bom po nevrednim prejel. Ó daj mi gnado, de vselej kader me k svoji misi povabis, s zhistim in s sgrevanim ferzam perstopim, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogoze,) vredno prejmem.

Zhaft! hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XII. Shtazion.

Jesuf umerje na f. krishi.

Jesuf v f. sakramentu dushi govori:

Ah! ljuba dusha, moja nevesta! poglej kako pred tvojimi ozhmi na krishi visim! Roke in noge sim volj-

no podal, de so jih hudo ranili in na krish perbili; glava s ternjem kronana, ponishno in shalofno nagnjena, kervavi pot po zelim shivotu; s prebodenim serzam, bled, mertev! — Tebi v sgled, ljuba dufha! de imash tudi ti s svojim sheninam na krishi vifeti. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v mojo flushbo, zhe se ti tudi she tako teshavno sdi; terpi s menoj ftranovitno in ponishno, in ne shaluj toliko zhes svoje terpljenje, ampak veliko bolj zhes svoje grehe, kateri so krivi mojiga in tvojiga terpljenja; in kader imash toliko terpeti, ljuba dufha! de menish, de ti ni mogozhe vfiga preftati, takrat perbeshi pod moj krish v mojo prebodeno ftran, in premifli, koliko sim jest sate terpel, potlej ti bo vse terpljenje veliko lashej postalo. — Preljuba dufha! kader me per misi boshji prejmesh, fpomni se vselej, de sim tukej ravno tifti tvoj Jesuf, kateri sim sa-te na krishi vifel in umerl; in vselej fkleni, de hozhesh tudi ti sa-me vse voljno pre-

terpeti, in ko bi bilo treba, tudi raji umreti, kakor me rasshaliti.

Dusha Jesufu odgovori:

O moj krishani Jesuf! o nesmer-na ljubesen! Ah koliko si terpel, de bi naf svelizhal! kakoshne martre si preftal, kakoshne bolezhine obzhutil, de bi le nam vezhno vefelje perpravil! kako voljno si grenko smert ftoril, de bi le nam vezhno shivljenje sadobil! — Ah! krishani Jesuf! kako nevredni smo tvoje nefkonzhne ljubesni! kako malo smo ti podobni, in kako malo si tudi persadevamo tebi podobni perhajati! — **O** Jesuf! moj preljudi shenin! kako mozho me spomni ta presveti sakrament na vse, kar si ti sa naf ftoril in terpel, in ravno v ta spomin si nam ga dal! — Ah! koliko si mogel pred terpeti, preden si se nam v tem preljudesnjudim sakramentu sapuftil! Is nebes si mogel na ta revni fvet priti, veliko let v sanizhvanji in v revfhini shiveti, ftrashne martre in grenko

smert prestati, de si se nam samogel
sapustiti v presvetim sakramentu. — O
dobrotljivi Jesuf! ti nar lepši sgled
ljubesnjive poterpesljivoſti! sa teboj
hozhem vsaki dan svoj krish nositi,
ker vidim, kako voljno ti svoje neis-
rezhenost terpljenje prestojish. O ljubi
Jesuf v presvetim reshnjim telesu! po-
terdi nas v pravi poterpesljivoſti,
ktera nam je potrebna, zhe hozhemo
deleshni postati tvojih obljub. — Daj
nam pa tudi o Jesuf! kateri si sa nas
na s. krishi umerl, daj nam frezhno
sadnjo uro, in daj veliko gnado, de
te sſhe na konzuh nasſhiga shivljenja
prav vredno prejmemo, in tako s te-
boj skleneni pred sodbo pridemo.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesufu v
s. sakramentu, sdaj in na vekomaj.
Amen.

— Ozhe nasſh . . . Zheſhena si Ma-
rija . . . Zhaſt bodi . . .

XIII. Šhtazion.

Jesufovo truplo bo v narozhji njegove shalofne matere Marije poloshen.

Shalofna mati Marija dushi govori:

Ah! ljuba dusha, ljuba nevesta Jesufa! pridi k meni in poglej na mojim narozhji svojiga ljubesnjiviga shenina; poglej kako so njegovi hudobni fovrashniki s njim storili. Poglej globoke rane v njegovih rokah in nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je vsa prebodena in ranjena od ternjeve krono; poglej ljubesnjivo, prebodeno ftran, kako fhiroka in globoka rana je vbodena. — Ah! premifli, ljuba dusha! koliko je moj prelubesnjivi sin Jesuf sa-te terpel! — Ah! kako shalofno je moje ferze! s ojstrim mezhem je prebodeno, kader premiflim, koliko je mogel moj prelubi Šin terpeti, in kako malo jih je, kateri si njegovo britko terpljenje

prav v svelizhanje obernejo. — O ljuba dušha! vari se take grosovitne nehvaleshnofti; vari se greha, kateri je mojiga Jesufa tako ftrafhno ranil in umoril; ah! posebno se pa vari, de kdej po nevrednim fvetiga obhajila ne prejmesh, de mi Jesufa, na novizh ranjeniga in krishaniga, v narozhje ne poloshish! —

Dušha shalofni materi Jesusovi odgovori:

O ljuba mati mojiga preljubesnživiga shenina Jesufa! Ah! v kako fhino morje britke shalofni si vtopljena! — Tvoje ljubesnjive ozhi se hozhejo vtopiti v grenkih folsah; v tvojim shalofnim ferzu tizhi ojfter mezh, in vse bolezhine shivo obzhutih, v kterih je tvoj Jesus fvoje shivljenje konzhal. — Ja saref si ti kraljiza vsih marternikov, sakaj toliko fhe nobeden ni terpel! — O shalofna mati Marija! profi Jesufa sa-me, de mi gnado da, de jeft nikdar vezh njegoviga

terpljenja in tvoje shalosti ne ponovim, de se vsiga greha prav fkerbno obvarjem, njega per f. obhajilu vselej prav vredno vshijem, in do konca svojiga shivljenja njemu in tebi svešto flushim.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v f. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XIV. Šhtazion.

Jesuf je v grob poloshen.

Angelzi dufhi govore:

Ah! ljuba dufha! shalostna in objokana pridešh k grobu gledat, kam so tvojiga preljubiga shenina Jesufa poloshili. — Velika je tvoja shalost per Jesufovim grobu. Pa saupaj in vefeli se, ljuba dufha! glej grob je

prasen; ni ga obdershal, zhaftitljivo je vftal is svojiga groba, fpet shivi, in sdaj oftane smiram per tebi v pre-fvetim sakramentu.

Dufha angelzam odgovori:

O nesmirna ljubesen Jesufova v pre-fvetim sakramentu! — **O** angelzi boshji, isvoljeni nebeshki duhovi, kteri se snajdete tukaj okoli f. refhnjiga Telefa, okoli svojiga nebeshkiga kralja, kteri tukaj na ftolu svoje milofti fedi, perjasen, dobrotljiv in perprav-ljen! nam gnade deliti; o vi frezhni nebeshki angelzi, kteri fte smiram per ljubimu Jesufu, povejte mu, kako neisrezheno ga jeft s tako ljubesnijo ljubiti shelim, s kakorfhno vidim, de me on ljubi. Ah! moja dufha je smiram tako flaba in mlazhna, de ga fhe nizh prav gorezhe ljubiti ne mo-rem. — Profite tedaj, o nebeshki an-gelzi! profite vi ljubiga Jesufa sa-me, de bi me s svojo fвето gnado in lju-besnijo, in s vfimi zhednostmi obda-

roval, ktere on per meni najti sheli, kader pridem k njegovi fveti misi; slafti pa, de bi mi dodelil sgrevano, ponishno in zhifto ferze, v kterim bo vesel prebival. **O** sprofite mi od Jesufa to gnado in to veselje, de bi ga vsi ljudje fkoraj tako ljubiti sazhe- li, de bi nikdar vezh soper njegovo presveto voljo ne ravnali.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesufu v presvetim sakramentu, sdej in na ve- komaj. Amen.

Ozhe nash . . . **Zhes**hena si Ma- rija . . . **Zhaft** bodi . . .

Konzhanje.

O Jesuf, shenin vsih dufh, ktere te refnizhno ljubijo, zhaft in hvala ti bodi, de si hotel toliko sa naf ftoriti, naf tako ljubiti, de si se nam v sakramentu f. refhnjiga telefa sapuflil, v kterim vedno per naf oftanesh, in nafhe dufhe sa vezhno shivljenje hranish.

O moj Jesuf! is ferza mi je shal, de te nifim bolj ljubil, de fim te tolikokrat rasshalil, de fim tolikanj velikih gnad samudil, ktere poboshni kristjani v vrednim prejemanji presvetiga refhnjiga telefa sadobe. — **O**d sdej sa naprej bo pa moja nar vezhi fkerb tebe, o Jesuf! prav sposnati, zhaftiti in ljubiti, in te v presvetim sakramentu prav vredno prejemati. — **D**aj mi le svojo sveto gnado k fpolnjenju mojiga fklepa, sakaj bres tvoje pomozhi ne samorem zlo nizh dobriga ftoriti. **P**oterdi me, Jesuf! v tvoji gnadi in ljubesni, in ohrani mojo dufho sa vezhno shivljenje. **A**men.

Zhaft Marije. I.

Glaf is ferza poshenimo,
Mater boshjo prav hvalit';

Vfi ponishno sapojimo,
Jo spodobno pozhaftit;

Ona je nebef Kraljiza,

Ino nafha pomozhniza.

Naj jo hval'jo vse ftvari:

Bod' zhefhena, Dviza ti!

Je prifhla, sa naf rojena,

Lepfhat in ofrezhit fvet,

Kakor limbar safajena,

Lepfhal jo je dvifhki zvet.

Je shivela le v famoti,

Le v ponishnosti, tihoti.

Naj jo hval'jo i. t. d.

S boshjo milofitjo navdana

Polna od Boga dobrot,

Mati boshja bila sbrana,

In vefelja naf firof.

Jesufa nam je rodila,

Nam Svelizharja sredila.

Naj jo hval'jo i. t. d.

Sdaj je ona nafha Mati,

Ino Jefuf, Œin je nje;

Nam samore pomagati,

Zhe pred fedesh Œina gre;

Nafhe profhnje predinj nofi,

In sa naf nadlofhne profi.

Naj jo hval'jo i. t. d.

Kakor je svetla daniza,
V nji gori tako svetost;
Je ostala vselej Dviza,
V nji se boshja vid' modrost.
Kristjani jo hvalimo,
Švojo Mater pozhaftimo.
Naj jo hval'jo i. t. d.

O, poslušhaj sdaj, Marija
Mile prošnje naš otrok,
Naš satira hudobija,
O, poslušhaj ti naš jok
Dej Boga sa naš profiti,
Vselej te shel'mo zhaftiti.
Naj jo hval'jo i. t. d.

Zhaft Marije. II.

Zhefhena Mati in Kraljiza!
Marija usmiljena Gospa;
Nam upanje in pomozhniza,
Zhefhena! vslišhi glas prošnja.

Saversheni otrozi Eve
Te klizhemo, pomagaj nam!
V dolini sols, uboge reve,
Še tebi vershemo k nogam.

Osri se, naša ljuba Mati!
Osri se milostno na naš!
Po smerti dej nam pokasati
Svelizharjev zhaftit obras.

Deviza fladka, mila, sveta!
Pomagaj nam shivet' sveto;
Ti sprof' nebeshkiga Ozheta,
De k tebi pridemo v nebo.

Zhaft Marije. III.

O Marija, bod' zhefhena!
Polna milosti dobrot,
Teb' podobna ni nobena;
Bog je s tabo, tvoj Gospod!
Shegnana si med shenami,
Shegnan tvoj presveti Šad!
Jesuf Kristuf, sam Bog s nami,
Nam sazhetnik boshjih gnad.

Profi sveta boshja Mati
Sa nas grefhnike Boga,
De nam njega da sposnati
In ljubiti is ferza.

Grefhnim milost spokorjenja
Šprofi nam, Marija, sdaj!
Uro poslednjo shivljenja
Šprofi nam nebeshki raj.

Zhaft Marija. IV.

Kristjani! Marijo zhaftimo,
Nebeshka je ona Gospa;
Jo s petjem veselim hvalimo,
Rodila je Kralja sveta;

Is ferza jo torej profimo lepo,
De naj nam per Bogu besfedniza bo
Zhe zhlovek pomozhi sheli,
Per nji jo gotovo dobi.

Marija presveta Deviza!

Ki polna si boshjih darov,
Preblaga nebeshka Kraljiza!

Zheshehena od frezhnih duhov!
Poglej nas na semlji pregreshnih firot,
Ki tare nas breme preteshkih pomot;
Mi klizhemo, de bi nas Bog,
Odreshil is nashih nadlog.

O mati nar bolj dobrotljiva!

Ki reveshem pomozh delish,
Ozhi, ki jih folsa saliva,

Vsa rada tolashish, vedrish!
O profi preljubiga svojiga Sinu,
Svelizharja nashiga, Kralja miru,
De milo na nas se osre,
In grehe sanese nam vse.

Ko dusha se bode lozhila

Od tod is telefnihih flabih flabost,
O profi, Marija premila!

De pride v nebeshko fladkost,
Kjer gleda, kar tukej ne vidi oko,
Poflufha, kar tukaj ne flifhi uho,
Kjer vshiva veselje ferze,
Kjer spolni Bog dushe shelje.

Zhaft Marije. V.

O Kraljiza drushb nebefhkih
Mati zeliga fveta!
Šlifhi pefem uft zhloveshkih
Svirajozho is ferza.
Šlifhi mile ti glafove;
V sgolj flabofnih in pregrefhkih
Profi tvojih gnad darove
Revna ftvar v dolin' folsa.

Bodi nafha pomozhniza,
Mati vezhniga Šinu
Milofti fi porodniza,
Šladke sprave in miru.
Daj nam sdravje v duhf bolesni
De ne spazhi naf kriviza,
De fe vmememo v ljubeshni,
Perporozhaj naf Bogu.

Bodi, ljubeshnjiva Mati!
Perbeshalifhe grefnikam;
Ti nam morefh pomagati
Vpehanim popotnikam:
Vfim fovrashnikam naf brani,
Daj nam frezhno tek konzhati;
Štoj Marija nam na ftvani.
Pred fodnikam Jefufam.

Zhaft Marije. VI.

Kako bi doft ftorili?
Marijo pozhaftili?

Hvalite jo!

Povikfhamo!

Nikol' ne bo prehvaljena;

Hvalite neprenehama!

Štvari ti vse pojejo,

Duhovi zhaft dajejo,

Te tam zhafto,

Še poklone,

Nebes kraljiza! pred teboj,

O poj ferzhneje, jesik poj.

Te vredno pozhaftiti,

Še s angeljzi fkleniti

Kristjan sheli,

In te zhafti;

O bodi vedno hvaljena!

K' si Mati nashga Jesufa.

Ti, vsih poboshnih shelje

Ti, gresnikov veselje!

Oerni v naf

Zhaftit obras.

O fredniza pred Jesufam!

Pokashi, de si Mati nam!

O bodi nam, Deviza,

V potrebah pomozhniza!

Tud sadnjo nozh

Nam daj pomozh;

Perpelji naf v nebeski raj,

Boga tam gledat vékomaj.

Kasalo.

Stran.

Molitve pred obiskanjem presvetiga rešnje- njiga telefa	11
Molitve per sveti masi (perva visha.) .	182
Molitve per sveti masi (druga visha.) .	205
Molitve per zhernih masah	227
Navadna pesem per f. masi	243
Molitve sa spoved in sa f. obhajilo . . .	259
Ljubesnivi sdihljeji k Jesufu v sakramen- tu presvetiga rešnjiga telefa.	269
Molitve per prozefii v prasniki presvetiga rešnjiga telefa	318
Pervi evangeli, sazhetek evangelija s. Matevsha	320
Drugi evangeli, sazhetek evangelija s. Marka	323
Tretji evangeli, sazhetek evangelija s. Lukasha	325
Zheterti evangeli, sazhetek evangelija s. Joanesa	328
Litanije od presvetiga rešnjiga telefa .	231
Krishev pot od f. rešnjiga telefa . . .	339
Pesem v zhaft Marije	377

tran.

11
182
205
227
243
259

269

318

320

323

325

328
231
339
377

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS #

00000320746

